சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த[illegible]

கந்தரந்தாதிமூலமும்

அவர்காலத்திற்றானேயதற்கு

வில்லிபுத்தூரார்செய்தவுரையும்.

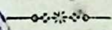

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்
மிகவும்பிழையுற்றுவழங்குவதைநோக்கி
தூத்துக்குடி
முத்துசாமிஐயரவெனும்
வைதிகர் - சுத்தபாடமாகப் பிரசித்தஞ்செய்யும்படி
கேட்டுக்கொண்டதினால்
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்
மாணாக்கராகிய-காலீஜ்-முனுஷி
கதிர்காமமுதலியாரால்
பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்ட
பிரதிக்கிணங்க

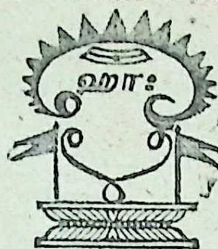
புரசைப்பாக்கம்
முனிசாமிமுதலியாரால்
பார்வையிடப்பட்டு.

புதுவை. வீராசாமிசெட்டியாரவர்களால்
விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவ௵.

சிவமயம்.

கந்தரந்தாதி-மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச
வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை
வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே.

(இதன்பதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை - அயிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும்—அயனை-பிரமாவையும்—விண்ணோரை - தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து-தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானை - சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும்—மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்-(வீரபத்திர முகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது—மைந்தனை-புதல்வனும்—துவச வாரணத்தானை - கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை—துணைநயந்தானை-தம்பியாக விரும்பியவனும்—வயல்சூழ்-பழனஞ் சூழ்ந்த—அருணை-அருணாஜலத்தில்—வாரணத்தானை - கயமுகா சுரனை—திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட—யானையை - யானைமுகனுமாகிய கணபதியை—வாழ்த்துவன்-(யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான்-தோன்றாவெழுவாய்-வாழ்த்துவன்-பயனிலை-ஏகாரம்-ஈற்றசை,

(கருத்துரை.)

தக்கனதுவேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரிவர்களை வீரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரமசிவன் மைந்

தனும், குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவனும், கயமுகாசுரனை வென்றோனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயகனை யான் வணங்குகின்றேன் - என்பதாம்.

இதுவுமது.

உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணம் பாருயிர்சேர்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரண மருணைவெற்பாள்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணந் தனமுமொப்பில்
உண்ணாமுலையுமை மைந்தாசரணஞ் சரணுனக்கே.

இ-ள். உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும்—ஆ-பசுக்களையுடைய—முலை-முல்லைநிலத்திற்கு—உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவினது—மை-மேகநிறத்தையும்—மைந்து - வலிமையையும்—ஆசு - (உவர்ப்பாகிய) குற்றத்தையுமுடையதாய்—அரண் - காவலாயிருக்கிற—அம்பரர்-சமுத்திரத்திருந்த அசுரரது—உயிர்சேர்- ஆவியையமாய்த்து—உள்-தேவர்கள்மனத்திருந்த—நாம் - அச்சத்தை—உலையும் - கெடுத்தருளும்—ஐ-சுவாமியே—மை- ஆட்டுவாகனத்தை—தா - ஏறும்—சர்-(உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி—அண் - சேர்ந்திருக்கும்—நம்- நாமடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய—அருணைவெற்பாள் - அருணகிரியில்வாழுமம்மையாகிய—உண் - மிகுதியாக—ஆம் - பெருகும்—முலையும்-கற்புடைமைக்கும்—ஐ - அழகிய—மை - அஞ்சனந்தீட்டிய—தா-குழையையெட்டுகின்ற—சர-அம்புபோன்ற கண்ணினது—நந்தனமும்- இருலைபக்கும்—ஒப்பில் - இணையில்லாத—உண்ணாமுலையுமை-உண்ணாமுலையென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியினது—மைந்தா - புதல்வனே—சரணஞ்சரணுனக்கு - உன்னிடத்தே யான் சரணம்புகுந்தேன் சரணம்புகுந்தேன்—எ-று. யான்-தோன்றாவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம் பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) திருமானிறம்போற்கறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவாணாயுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரரைத்தேவரச்சந்திரும்படி வதைத்தவனே-அக்கினிசொரூபமாகிய அருணகிரியி லமர்ந்தருளி கற்பிலும் கடாக்ஷத்திலுந் தனக்கொப்பில்லாத உண்ணாமுலையம்மைபுதல்வனே-யானுன்னடைக்கடம்புகுந்தேன்-என்பதாம். (௨)

நூல்.

திருவாவினன்குடி பங்காளரொண்முது சிருளாச
திருவாவினன்குடி வானூர்பரங்குன்று சீரலைவாய்
திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்று தொறாடல்சென்ற
திருவாவினன்குடி கொண்டதண்கார்வரை செப்புமினே.

இ-ள். திரு-மகாலக்ஷ்மிக்கு—ஆவி - உயிராகிய (திருமாலும்)—நன்குடி - நற்றேவியை—பங்காளர் - பாகத்திலுடைய பரமசிவனும்—எண் - மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்பொருந்திய—உரை - (வேதாகமப்பொருளை) சொல்லிய—சதிர் - சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன் - இளையோனாகிய (கந்தசுவாமிக்கு—குடி-உறைவிடமாகிய—வான் - ஆகாசத்தை—ஆர் - அளாவிய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய் - திருச்செந்திற் பதியையும்—திரு - செல்வநிலைறந்த—ஆவினன்குடி-பழனியையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதொறாடல்- (அக்கடவுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று - நடந்து—அதிர்-முழக்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள் குடிகொண்ட நீங்காதுறைகின்றதும்—தண்கார் - குளிர்ந்தமேகந் தவழ்வதுமாகிய—வரை - பழமுதிர்சோலையையும்—செப்புமின்-துதிசெய்யுங்கள்—எ-று. நீவிர் - தோன்றாவெழுவாய்- செப்புமின் பயனிலை- ஏ - அசை (கருத்து) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்) லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றகீர்த்தியும் வல்லமையுமுடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம்- குன்றுதொறாடல் - பழமுதிர் சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந் துதியுங்கள்-என்பதாம்.] (௧)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாவிபம்பு
செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமுன்னே
செப்புங்கவசம் பெறுவார்கணுந்தெய்வ யானைதனச்
செப்புங்கவசம் புனைபுயன்பாதமென் சென்னியதே.

இ-ள். செ - ரிஷபத்தை யுடைய—புங்கவ - தேவாகிய—சங்கரபாலக-சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வாவி - சரவணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ-உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி - விஷ்ணுவுக்கு—மருகா-மருகனே—என-என்று—சின்னம் - திருச்சின்னமானது—முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு- சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-உவ்விடத்திலேயே (கேட்டு)—அவசம்பெறுவார் - மயக்கம் அடையும் (பவனி) மாதரது—கணும் - விழிப்பார்வையையும்—தெய்வானை - தெய்வானையினது—தனச்செப்பும் - கொங்கையாகிய கலசத்தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயன் - தோளையுடையவனாகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-என்றலைமீதுற்றது—எ-று. பாதம் - எழுவாய் - சென்னியது - பயனிலை - ஏ - அசை (கருத்து) பரமசிவன்மைந்தனே சரவணோற்பவ

ணே-திருமால்மருகனே - என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கையையும் வசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின் கண்ணது-என்பதாம். (உ)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டிகிரிவெண்ணெய்ச்
சென்னியமோகம் படவூதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச்
சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே.

இ-ள். சென்னி - சிரசின்கண்ணே—அம் - (கங்கா) சலத்தின்—ஓகம் - ஆரவாரம்—தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்)—அமுதோ - உண்டநஞ்சுதானோ—கண்-விழியானது—திகிரி - சக்கரத்தையேந்தி—வெண்ணெய்-நவநீதமுண்ட—சென்னிய - கீதமிசைக்கின்றதிருமாலே—மோகம்பட - (தேவரும்) மயல்கொளும்படி—ஊதெனு-ஊதென்று சொல்ல- தொனிசெய்த-- முழக்கின—பஞ்சசென்னியமோ-பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ்சங்கந்தானோ—கந்தரம் -கழுத்தானது—புனத்தேன் - (தினைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷிணியாகிய வள்ளிநாயகியை—புணர் - தழுவும்—தேவை - குமாரக்கடவுளை—தெய்வச்சென்னி - தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன்—அமோகம்-அதிசவாசையுற்று—பணி-வணங்கிய, பணி-கட்டுவித்த—ஏரக- சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும்—தேமொழிக்கு - இனியமொழியையுடையபெண்ணுக்கு—எ-று. கண் - கந்தரம் - இரண்டும் எழுவாய்-அமுது பஞ்சசன்னியம்- இரண்டும்பயனிலை-ஏ - அசை-(கருத்து)தெய்வச்சோழனவன் கந்தக்கடவுளை வழிபட்டசுவாமிமலையினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-எ-ம். (ங)

தேமொழிபத்தம் பெறவோத்தனக்கன்று சேணுலகத்
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுணாச் சேமகரத்
தேமொழியத்தம் புயமவர்குடிகை சிந்தவென்ற
தேமொழியத்தம் பதினுலுலகுமந் தித்ததொன்றே.

இ-ள். தேமொழி- இனியமொழியை யுடையவளாகிய பார்வதியின்—அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்)—பெற - உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள—ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு—அன்று - பூர்வத்தில்—சேணுலக - தேவலோகத்தின்—தேம் - நன்மையெல்லாம்—ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி—தம் - தங்கள்—சினம் - கோப

த்தை—காட்டு - காட்டிய—அவுணரை - அசுரரை—சேமகர-ஆண்சுறாமீனுக்கு—தேம் - இடமாகியசமுத்திரத்தில்—மொழி- கணுக்களையுடைய—அத்தம் - கரங்களும்—புயம்-தோள்களும்—அவர்-அவர்களுடைய—சூடிகை-கிரீடங்களும்—சித்த- சிதற—வென்ற-சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமாரக்கடவுளானவர்—மொழி- உரைத்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதினாலுலகும் - ஈரேழுலோகத்திலும்—அத்தித்தது - பொருத்திநின்றது—ஒன்று- ஒரேதன்மையாக—எ-று. அத்தம்-எழுவாய்-அத்தித்தது-பயனிலை-ஏ - அசை (கருத்து) விண்ணுலகதன்மையை யொழித்துவந்த அசுரராச்சமுத்திரத்தில் சங்கரித்துவென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரோதன்மையாய்ப் பொருத்தினது-எ-ம். (௪)

தித்தவித்தார மனித்தனைத்தேவர் வணங்கமுன்போ
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தர் சிந்தூரவா
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு
தித்தவித்தாரந் தனிவீடுறத் துக்கச் செவ்வனலே.

இ-ள். தித்திவித்தாரம் - தித்தவென்னுந்தாளவிரிவினால்—மன்-நிலைபெற்ற—நித்தனை-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்- அமரர்கள்—வணங்க-வந்திருக்கும்படியாக—முன்-முற்காலத்தில்,போதித்த-உபதேசித்தவராகிய—வி- விசேஷமான—தாரகை - கார்த்திகைப்பெண்களில்—மைந்தர் - புதல்வரும்—செந்தூர்க்கந்தர்- செந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்—சிந்தூரம்- திலதத்தை—ஆதித்த - சூரியனைப்போலுடைய—வி - நல்ல—தாரமுடையார் - (வள்ளிதெய்வயானையென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்—அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாநதியை—தேக்கி-என்னுள்ளத்துநிறைத்து—அன்பு-பத்தியை—உதித்து-தோற்றுவித்து—அவித்தார் தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி - ஒப்பற்ற—வீடு - மோட்சம்—உற - அடையும்படி—துக்கம்- இடும்பையை (விளைக்கின்ற)—செ-செனனமாகிய—அனல் - அக்கினியை—எ-று. மைந்தர்முதலிய-எழுவாய்-அவித்தார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்துரை) முற்காலத்திற் பரமசிவனுக் குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வானைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தனென்னுள் கருணைவெள்ளத்தை நிறைத்து யான்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்றதுன்பத்தை விளைக்கு மென்பிறப்பை யொழித்தார்-எ-ம். (௫)

செவ்வந்திநீலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற்
செவ்வந்திநீலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த

செவ்வந்திநீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார்
செவ்வந்திநீலத்தி னீடுமுற்றாத திமிரமுமே.

இ-ள். செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீல ம்-கருங்குவளைமாலையையும் (புனைந்திடும்) — புயம் - புயங்களையு டைய—முருகா-முருகக்கடவுளே,—பத்தர்- அன்பரது—சித்தமெ ய்யில்-இருதயவுண்மைநிலையில்—செவ்வு - செம்மையாக—அந்தி- பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று- கிருபைகூர்ந்து—அ ருள்வாய் - (அம்மாலையை) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்— இங்கட் சேய் - குழவித்திங்களை—புனைந்த-அணிந்த—செவ்வந்தி- சிவந்த மாலைக்காலமானது—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார் வதிபங்கரை—போன்றது-தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி- இனி மேல்—சிந்தியார்-(உன்னை) தியானியாதவர்கள் (அடையும்)—செ- சென்னமாகிய—வந்தி-வருத்தத்தை(விளைக்கும்)—நீலத்தின்-அஞ் ஞானவிருளைப்போல—நீடும்-நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத- தொலை யாத—திமிரமும்-இருட்டும்—எ-று. நீ-எழுவாய் - அருள்வாய் -பய னிலை-எ-அசை (கருத்து) செவ்வந்தி நீலோத்பலமாலிகையணியுமு ருகா பரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றி யமாலைக்காலமும் உன்னைநினையாரடையுஞ்சென்ன விருளைப்போ லஇருட்டும்வந்தது-அன்பரதுசித்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற நீகருணை யுற்றம்மாலையை யெனக்கருள்வேண்டும்-என்பதாம். (சு)

திமிரத்திமிரக் கதரங்ககோப செவ்வேலகைவேல்
திமிரத்திமிரக் குலாந்தகவரைத் தேன்பெருகுத்
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளுமென் சேவகனே
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன் சீதளமே.

இ-ள். திமிர - இருணிறத்ததும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-இ ரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம் - சமுத்திரத்தை—கோப - கோபித்த வனே—செவ் - சிவந்த—வேல-வேலாயுதத்தையுடையானே—கை வேல்-கையின்வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி -குற்று கின்ற—ரக்கருலாந்தக - அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன் பெருகு - மலையினின்றுவிழுந்தேனூற்பெருகிய— உந்திமிர் - கான் யாற்றையுடைய புனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்திமிர் - அயிரா வதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி, அத்தனை-அவ்வளவு— ஆவி - (என்) பிராணனை—ஆளும் - ஆண்டுகொள்ளுங்கள்—என்-எ ன்றிங்கிதம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே—திமிரத்திமிர - பூசப்பூ ச—அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன — சந்தனசீதளம்-(யான் திமிர்த்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதலா

ல் வந்துதழுவி யருளவேண்டும்) —எ-று. நாங்கமோகமுதலியன-எழுவாய் - என்னைத்தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை- குறிப்பாய்க் காட்டிநின்றன. ஏ - அசை. (கருத்து) இமிழ்கல மீனையுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே,[வேலவனே, அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழுவும்படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்ந்த வஸ்துக ளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை விளைக்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டுமென்பது குறிப்பு. (எ)

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டார்தந் திருமருக்
சீதனங்கோடு முடியாளர்செய்தனக் கேதுளதோ
சீதனங்கோடு னிதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ்
சீதனங்கோடு கொடிவேன்மயூரஞ் சிலையரசே.

இ-ள். சீ- மகாலட்சுமியினது—தனம்-கொங்கையையும்—கோடு-சங்கத்தையும்—புயம்-இருதோளிலும், கை-திருக்கரத்திலும்—கொண்டார்தம் - தரித்தவிஷ்ணுவினது—திருமருக - சிறந்தமருகனும்—சீதன்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோடு-கோணல்வடிவாக (தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்—செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ளதென்னெனில்—சீ - இகழத்தக்க—தனம்-திரவியம்—கோள்-குற்றத்தையும்— துனி- துன்பத்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார்- என்றுநீக்கியவன்பர்கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி- வள்ளிநாயகியால்—பெறுஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோடு - கொம்பினோடு—கொடி-கோழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாயுதமும்—மயூரம்- மயில்வாகனமும்—சிலை - குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—அரசு - ஆள்கையுமாம்—எ-று. ஏதுளது - எழுவாய் - இவைகளுடைமையாம் -பயனிலை-ஏ - அசை - (கருத்து) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமாரக்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெற்ற கொம்புடன் கோழிக்கொடியும் வேலாயுதமு மயில்வாகனமும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படு மாறெழுஞ்செய்மயி லுச்சிட்டவெச்
சிலைமதனம்படு சிந்துவையிந்துவைச் செய்வதென்டான்
சிலைமதனம்படு காட்டுவர்கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச்
சிலைமதனம்படு தாமரைவாவி திரள்சங்கமே.

இ-ள். சிலை - கருப்புவில்லையுடைய—மதன் - மன்மதனது—அம்பு-புஷ்பபாணம்—அடுமாறெழும் -கொல்லும்படி வருகின்றன—சேய்மயில் - குமாரக்கடவுளின்மயிலினது—உச்சிட்ட - எச்சிலாகிய பாம்பினது—எச்சிலை - எச்சிலாகியதென்றற்காற்றையும்—மதனம்படு - கடையப்பட்ட- சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும்—இந்துவை-சந்திரனையும் —செய்வதென்யான் - நானென்னசெய்துகடப்பேன்—சிலை - ஆர்ப்பரிப்போடு—மதம் - ஆங்காரத்தை—நம்படு நம்மிடத்திலே—காட்டுவர்-அலர்தூற்றிக்காட்டாநின்றார்கள்—கேளிரும்-சுற்றத்தாரனைவரும்—செங்கழுநீர் - குவளைமலர்நிறைந்த—சிலை-திருத்தணிமலையின்கண்—மது-தேனும்—அனம்- அன்னப்பட்சியும்— படு-உண்டாகிய—நாமலா-தாமரைகளையுடைய—வாவி-பொய்கையில் (வாழும்)—திரள் - கூட்டமாகிய—சங்கமே - சங்கினங்களே—எ-று. யாம்-எழுவாய் - செய்வதென்- பயனிலை - (கருத்து) குமாரக்கடவுளினது தணிகையங்கிரித் தாமரைத் தடாகத்தில் வாழுஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மன்மதன் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யாநிற்கின்றான் - தென்றலும் சந்திரனும் கடன்முழக்கமும் வருத்துகின்றன- சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்றன-இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன்-எ-ம். (௯)

திரளக்கரக்கரை வென்கண்டவேலன் றிசைமுகன்மால்
திரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க
திரளக்கரக்கரை காண்பான்கைநீத்திசை வார்பனிக்க
திரளக்கரக்கரை வானீட்டுமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே.

இ-ள். திர-உறுதியான—ளக்க- லட்சமான—ரக்கரை - அசுரர்களை—வென்கண்டவேலன் - புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை—திசைமுகன்-பிரமாவுக்கும்—மால்-மாயோனுக்கும்—திரள்- அநேக—அக்கர்-கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்—அக்கர் - உருத்திராட்சமாலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்—ஐ - சுவாமியாகியகுமாரக்கடவுளை— யான்பாடநாடுதல்- நான்பாடும்படி கருதுகின்றது—செய்ய-அழகிய—சங்கு-சங்குகள்—அதிர்-முழங்கும்—அளக்கர்-சமுத்திரத்தை—அக்கரைகாண்பான் - கரைகாணும்படி—கைநீத்திசை வார்-கையினால் நீந்திப்போவாரது (புந்திக்கும்)—பனிக்கதிர்-தண்கதிரையுடையசந்திரனை—அள - பிடித்துக்கொள்ளும்படி—கரக்கரா-கையளவை—வானீட்டுமைந்தர் - ஆகாசத்திலே நீட்டுஞ்சிறுவர்களது—புந்திக்கு-புத்திக்கும்—ஒக்கும்-ஒப்பாகும்—எ-று. நாடுதல்-எழுவாய்-ஒக்கும்-பயனிலை. ஏ-அசை. (கருத்து) அசுரர்களைச்செயித்தவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய குமாரக்

கடவுளை யான் பாடக்கருதுதல் கையினாற்கடலைநீந்தவும், கையை நீட்டிச் சந்திரனைப்பிடிக்கவும், திணைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (௰)

இக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சூதத் தெறிபடபத்
இக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி சேப்படைச்சத்
இக்கத்திக்கோடு துறைந்திறந்தற்ற குறக்குறச்சத்
இக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே.

இ-ள். இக்க - இகைக்கும்படி—திக்கோடு - திசைதோறும்படர்ந்த—படி - பூமியின்கண்—புடை - நீக்கியருள்வாய்—சூத - மாமரமாய் நின்றசூரனை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி- ஆயிரம்பணாமகுடத்தையுடைய ஆதிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு- இத்தச்சங்குகள்—உகள-உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல் - பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—சேப்படைச்சத்தி-சிவந்தவெற்படையையுடையவனே—கத்தி-கதறி—கோடு- மாறுபட்ட—துறைத்திறத்து - பரசமயவழியில் — அற்ற - மறைந்து நிற்பவனே—குற-குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு—அத்திக்கோடு - ஆனைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கொடு-கொடுத்த —ஆதி-முதல்வனே—சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களால்கட்டுண்டிருக்கிற—பிறப்பு-(எனது) செனனத்தை—எ-று. நீதோன்றாவெழுவாய்—புடை-பயனிலை- ஏ - அசை-(கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மாவுருக்கொண்டு நின்றசூரனைவென்ற வேலாயுதனே மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனே வள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்கண் ணென்பிறப்பை யொழித்துவிடு-என்பதாம். (௰௧)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து
சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைகொண்ட
சிறைவரவாமையில் வாங்கிதன்றேங்கழல் யாங்கழலாச்
சிறைவரவாமையி னெஞ்சுடனேநின்று தேங்குவதே.

இ-ள். சிறை - தோகையையும் — வர - வரப்பிரசாதத்தையுமுடைய—வாமயிலேறி-தாவுமயிலேறி—சிகரி - கிரவுஞ்சகிரி—தகர-பொடியாகும்படி—வந்து- எழுந்தருளி—சிறை - கரையினால்—வர-சூழப்பட்டும் —ஆமை-ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய (கடல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை- இராக்ஷதசேனைகள்—கொண்ட-கொண்டுபோன—சிறைவர - தேவர்சிறைமீளும்படி —ஆய்-

தருந்த—ஐயில்வாங்கிதன் - வேலெடுத்த குமாரக்கடவுளது— தேங்கழல்-இனியபாததாமரையை—யாம் - நான்—கழலா - அனுசாமத்பிரிந்ததனால்—சிறு-சிறிய—ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களின்—அவா-ஆசையாகிய—மையில் - இருளில்—நெஞ்சு - என்னிருதயம்—உடனேநின்று-அவ்விருளோடுநின்று—தேங்குவது-திகைக்கின்றது—எ-று. நெஞ்ச-எழுவாய். தேங்குவது-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கிரவுஞ்சகிரி பொடிபடவும், சமுத்திர முறையிடவும், அசுரரினின்று தேவர் சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்து மயின்மீ தெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளினது பாததாமரையை நன்னுதலே என்னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாலும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்றது-என்பதாம். (௰௨)

தேங்காவனமும் மதகரிவேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர்
தேங்காவனமுனை யவ்வேற்பணியெனுஞ் சேயிடமேல்
தேங்காவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந்
தேங்காவனமுங் கழுநீரிலஞ்சியுஞ் செந்திலுமே.

இ-ள். தேங்கு-நிறைவாகிய—ஆவன- பசுநிரைமேய்த்த திருமாலையும்—மும்மத - மும்மதம் பொழியும்—கரி - அயிராவதத்தை யுடைய—வேந்துடன்-இந்திரனோடு—சேர்ந்த- கூடிய—விண்ணோர்-தேவர்களையும்—தேம் - அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியையும்)—காவல்-காப்பது—நம்-நமது—முனைய-கூரிய—வேல் - வேலாயுதத்தின்—பணி-தொழில்—எனும் - என்று கட்டளையிட்ட—சேயிடம்-குமாரக்கடவுளின்வாசஸ்தலம்—மேல் - முன்னே யிருக்கின்றன—தேங்கா-திகைத்து—அனமும் - அன்னப் பட்சியும்—தளர்நடையாய்-தோற்கின்றநடையவளே—அஞ்சல் - பயப்படாதே—(அவை)செண்பக-செண்பகவிருட்சத்தால்—பூம் - பொலிந்த—தேங்காவனமும்-இனியபூஞ்சோலையும்—கழுநீரிலஞ்சியும்- செங்கழுநீர்மடுவும்—செந்திலும்-திருச்செந்தூருமாய்—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-அஞ்சல்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) அன்னமுந்தோற்குநடையையுடையவளே, விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையும் அமராபதியையுங்காக்கும்படி வேலையனுப்பிய குமாரக்கடவுளினது திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கழுநீர்ச்சுனையும் அணித்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே-என்பதாம். (௰௩)

செந்திலகத்தலர் வாணுதல்வேடிச் சிமுகபங்க
செந்திலகத்தலர் தண்டமென்றுநின்ற சேயசங்க
செந்திலகத்தல ராசிதந்தானைச் சிலநயிட்டவேந்
செந்திலகத்தலர் தாத்திரிக்கேடு திவாகருளே.

இ-ள். செய்-சிவந்த—இலகத்து-பொட்டினால்—அலர்ந்த-பரந்த—வாள்-ஒளிபொருந்திய—நுதல்-நெற்றியையுடைய—வேடிச்சி-வள்ளிநாயகியினது—முகம்-வதனம்—பங்கசம்-தாமரையாகும்—இலகந்து-எள்ளினது—அலர்-பூ—துண்டம்-மூக்காகும்—என்றுநின்ற-என்று நலம்புனைந்துரைக்கும்-சேய-குமாரக்கடவுளே—சங்க-கூட்டமாகிய—செந்து-சீவராசிகட்கு—இலக-இருப்பிடமான—தலராசிதந்தானை-அண்டங்களைப் படைத்த பிரமனை—சிறையிட்டவேல்-சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய—செந்தில்-செந்திற்பதியோனே—அகத்து-அகங்காரத்தினால்—அலர்தூற்றிடும்-அலர்தூற்றுகின்ற—கேள்-சுற்றத்தாரும்—துதி-(யாவரும்) துதிக்கத்தக்க—வாகு-உனதுபுயத்தை—அருள்-கிருபைசெய்யவேண்டும்—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய்-அருள் பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தாமரையென்றும்மூக்கை எட்பூவென்றும்வியக்குங்குமாரக்கடவுளே பிரமனைச் சிறையிட்ட செந்திநாயகனே-சுற்றத்தார்மிகவும் அலர் தூற்றுகின்றார்கள்-(அதுநீங்க) உனது திருப்புயந் தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௰௪)

திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ தீனவல்லீர்
திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந்
திவாகரகன்ன சுகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந்
திவாகரகன்ன மறலியிடா துயிர்ச் சேவலுக்கே.

இ-ள். திவா-பகலிலே—கரகன்ன-கன்னனைப்போற்கொடுக்குங்கரத்தோனே—கொடைப்பாரி-வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங் கொடையோனே—என்று-(புல்லரிடஞ்சென்று சொல்லி) உழல்-வருந்தச்செய்யும்—தீன-வறுமையாகிய—அல்-இருளை—ஈர்-நீக்கும்—திவாகர-ஞானசூரியனே—கன்னபுரக்குழை-கன்னப்புரக்குழையென்னும் பணியணிந்த—வல்லி-வள்ளிநாயகி—செருக்கு-களிப்புறத்தழுவும்—உர-மார்பையுடையோனே—அந்தி-மாலையின்செவ்வானம்போலும்—வாகு-அழகையுடைய—அர-பரமசிவனது—கன்ன-திருச்செவிக்கு—சுகவாசக-இனியவசனமுபதேசித்தவனே—திறல்-வலிமையையுடைய—வேல்கொடு-வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—என்-எனது—புந்தி-இருதயத்தில்—வர-வாக்கடவாய்—கர-ஒளித்துநின்று—கன்னமறலியிடாது-இயமனானவன்கொள்ளைகொள்ளாமல்—உயிர்-என்னுயிரை—சேவலுக்கு-அவ்வுயிரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய்-வர-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) வறுமையினால்பிறரிடத்துச்

கொடையிற்கன்னனே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதை யொழிக்கும் ஞானகுரிபனே, வள்ளிநாயகிதழுவுமார்பனே, பரமசிவனுக்குபதேசித்தவனே, என்னுயிரை யமன்கைப் பற்றிக்கொள்ளாதபடி யென்னைவந்துகாத்தருள்-என்பதாம். (௰௫)

சேவற்கொடியும் பனிசாந்தகனுந் திருக்கரத்துச்
சேவற்கொடியுங் கொடிதுகண்டாய்தினை சூழ்புனத்துச்
சேவற்கொடியுந் திவளத்தவளுந் தந்திக்களபச்
சேவற்கொடியு முடையாய்பிரியினுஞ் சேரினுமே,

இ-ள். சேவற்கு - இடபவாகனத்தையுடையபரமசிவனால்—ஒடியும்பல் - பல்லுதிர்க்கப்பட்ட—நிசாந்தகனும் - இருட்கூற்றாகிய ஆதித்தனும்—திருக்கரத்து - (உனது) அழகியகையினிடத்திலிருக்கின்ற—சேவற்கொடியும் - கொடியாகிய சேவலும்—கொடிதுகண்டாய் - பொல்லாதவைகளா யிருக்கின்றன—தினைசூழ்புனத்து-தினைநிறைந்தபுனத்தை—சேவல்-காப்பவளும்—கொடி- நீண்ட—உந்தி-காலியாற்றின்—வளத்தவளும் - வளப்பத்தையுடையவளுமாகிய (வள்ளியம்மையையும்) —தந்தி - அயிராவதம் வளர்த்த—களப - சந்தனமணிந்த—சே-சிவந்த —வல் - சொக்கட்டான்காய்போன்றகொங்கையையும் —கொடியும் - கொடிபோன்றவிடையையுமுடைய (தெய்வானையையும்)—உடையாய் - இருபாகத்தும் வைத்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியே—பிரியினும்- உன்னைப்பிரிந்த (பகல்) காலத்தும்—சேரினும் - உன்னையடைந்த (இராக்) காலத்தும்—எ-று. நிசாந்தகனும் - சேவற்கொடியும் - எழுவாய் - கொடிய - பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வானை நாயகியை யுமுடையாந்தனே, உன்னைத்தழுவிய காலத்திரவுநீடியாமல் கோழிகூவியும்-உன்னைப்பிரிந்தகாலத்து மாலைவிரைந்துவராமல் பகல் நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன-என்பதாம். (௰௬)

சேரிக்குவடு மொழிவிழியாடனச் செவ்விகுறச்
சேரிக்குவடு விளைந்ததன்றேநன்று தெண்டிரைநீர்
சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள்
சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற்றினைவிளைவே.

இ-ள். சேர்-இசைந்த—இக்கு - கரும்பையும்—வடு - மாவடுவையும் (ஒத்த)—மொழிவிழியாள்-மொழியையும் விழியையு முடைய வள்ளி நாயகியின்—தனச்செவ்வி - கொங்கையின் றன்மை—குறச்சேரிக்கு-குறவர்குடியிருப்புக்கு—வடு - (சாந்தருவமணம் நடந்த

தென்றும்) குற்றமாகியசொல்லை—விளைந்தது-உண்டாகின்றது—அன்றே-அக்காலத்திற்றானே—நன்று-நன்றாயிருந்தது—தெண்டிரை நீர்-கடலனைத்தும்—சேரி-ஒருமித்து—கு-உலகத்தை—அடு-அழிக்கின்ற—கடைநாளிலும்-உகாந்தகாலத்திலும்—சிதைவற்ற-அழிவில்லாத—செவ்வேள் குமாரக்கடவுளது—சேரி-(தென்சேரி வட) சேரியாகிய—குவடு-மலையின்—புடை-பக்கத்தில்—சூழ்-சூழ்ந்த—புனத்தில்-தினைப்புனத்தில்—தினை-தினை, விளைவு-விளைவானது—எ-று. வடு-விளைவு-எழுவாய்-விளைந்தது-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) குமாரக்கடவுளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலைப்பக்கத்திற் றினை நன்றாய்விளைந்தது-உடனே கன்னல்போன் மொழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவனத்தால் குறவர்குடிக்கு வடுவிளைந்தது-எ-ம். (௧௭)

தினைவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந்
தினைவேத்தியமுகந் தேற்றினர்மாற்றினர் பாற்றினந்தீத்
தினைவேத்தியர்நெறி செல்லாதவிந்தியத் தித்தியினத்
தினைவேத்தியங்குயிர் கூற்றாரிலூசிடுஞ் சீயுடம்பே.

இ-ள். தினை-தினப்புனத்துக்கு—ஏத்தி-இறைவியாகிய வள்ளிநாயகி—அன்புசெய்-இச்சை கொள்ளும்—வேந்தன்-குமாரக்கடவுளது—பதாம்புயத்தில்-திருவடித்தாமரையில்—பத்தி-அன்பையும்—புந்தி-அறிவையும்—நைவேத்தியம்-நைவேத்தியமாக—உகந்து-விரும்பி—ஏற்றினர்-(சமர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்—மாற்றினர்-(உண்மையாய்) ஒழித்துவிட்டார்கள்—பாற்றினம்-பருந்துக்கூட்டங்களும்—தீ-நெருப்பும்—தின்-பட்சிக்கத்தக்கதும்—ஐ-அழகிய—வேத்தியர்-அறிஞோர்—நெறி-(விதித்த) நல்வழியில், செல்லாத-ஒழுகாததும்—இந்திய-பஞ்சேந்திரிய வசத்ததும்—இத்தியினத்தின்-உணவுவகைகளினால்—நைவு-கழிவாகிய(மலசலாதிகளை)—ஏத்து-ஏற்றிக்கொண்டதும்—இயங்குயிர்-(உண்ணின்று) இயங்கும்பிராணனை—கூற்று-யமனானவன்—ஆரில்-உண்டுவிட்டால்—ஊசிடும்-நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய—சீ-இகழ்ச்சிக்கிடமான—உடம்பு-தேகத்தை—எ-று. ஏற்றினர்-எழுவாய்-மாற்றினர்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கந்தசுவாமியினது திருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அறிவையும் செலுத்தினவர்கள் பருந்துக்குந்தீக்குமிரையாய்நெறியொழி யைம்புலனுகர்ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தா னாறிப்போவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்-என்பதாம். (௧௮)

ஐயனம்போதி யெனவாய்புதைத்துச் செவிதரத்தோல்
ஐயனம்போதி யமலையிற்றாதை சிறுமுனிவன்
ஐயனம்போதி கடைந்தான்மருகன்செப் பத்திகைத்தார்
ஐயனம்போதி லரனருக்கென் செயக்கற்றதே.

இ-ள். ஐயன் - பார்வதிபாகரானசிவன் — நம் - நம்மை — போதி - உபதேசி — என - என்று — வாய்புதைத்து - வாய்மூடி — செவிதர - கேட்கவும் — தோல் - யானையும் — ஐய - சிங்கமும் — நம்பு - தஞ்சமா யுறைகின்றதும் — ஓதிய - கல்விக்குறைவிடமுமான — மலையிற்றாதை - பொதியமலைக்குமுதல்வரான — சிறுமுனிவன் - அகத்திகமுனிக்கு — ஐயன் - பாட்டனுகிய — அம்போதிகடைந்தான் - பாற்கடலைக் கடைந்தவிட்டுணுவினது — மருகன் - மருமகனுன குமாரக்கடவுள் — செப்ப - உபதேசிக்க — திகைத்தார் - (பிரணவப்பொருள் தெரியாமல்) மயக்கமுற்றிருந்தார் — ஐ - இகழ்த்தக்க — அனம்போதில் - அன்னவாகனத்தின்மேற்செல்லும் — அரன் - பிரமன் — ஆதி - முதன்மையாகிய — ருக்கு - வேதத்தை — என் - என்ன — செய - செய்யும்படி — கற்றது - கற்றுக்கொண்டது — எ-று. அரன் - எழுவாய் - கற்றது - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்மூடிக்கேட்கவும், திருமான்மருகனுன குமாரக்கடவுள் பிரணவப்பொருளைச் சொல்லத்திகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யேன் கற்றான்-என்பதாம். (௰௬)

செயதுங்கபத்திரி போற்றும்பகீர திகரசெவ்வேற்
செயதுங்கபத்திரி சூடுங்குறத்தி திறத்ததண்டஞ்
செயதுங்கபத்திரி பத்திரிபாதத்தர் செல்வதென்பாற்
செயதுங்கபத்திரி யத்திரியாதிரொன் சிந்தையிலே.

இ-ள். செய - சிறந்த — துங்கபத்திரிபோற்றும் - துங்கபத்திரி யென்னும் நதிவணங்குகின்ற — பகீரதிகர - கங்காதேவியின்கையிலிருப்பவனே — செவ்வேல் - சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய — செய - செயம்பொருந்திய குமாரக்கடவுளே — துங்கபத்திரி - சுரப்புன்னையிலையை — சூடும் - புனைகின்ற — குறத்தி திறத்த - வள்ளிபங்காளனே, தண்டம் - தண்டாயுதமும் — செய - வெற்றியும் — துங்க - பெருமையும் — பத்தி - ஒழுக்கமுமுடைய — ரிபு - மாறுபட்ட (காலன்) — திரி - கெடும்படி (உதைத்த) — பாதத்தர் - திருவடியையுடைய பரமசிவன் — செல்வ - புதல்வனே — தென்பால் - தென்திசையில் — செய் - போகச்செய்வதாகிய — அதுங்கு - யாவருமொதுங்கும் — அபத்து - நெறியினுல் — இரிய - எனதுசிந்தைமுறிந்தோட — திரியாது-

உழலாமல்—இரு - நீதங்கியருளவேண்டும்—என்சிந்தையில்- என் மனதின்கண்ணே—எ-று. நீ தோன்றா வெழுவாய்-இரு-பயனிலை- (கருத்து) காங்கேயனே, வேலாயுதனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவனதுமைந்தனே, யான் இயமதண்டனையை விளைக்குமவநெறியிற்சிக்காவண்ணம் என்சிந்தையில் வீற்றிருக்கவேண்டும்-எ-ம்.()

சிந்தாகுலவரி சைப்பேருமூருநஞ் சீருமென்றோர்
சிந்தாகுலவரி டத்தனுகாதரு டீமதலை
சிந்தாகுலவரி மாயூரவீர செகமளப்பச்
சிந்தாகுலவரி மருகசூரனைச் செற்றவனே.

இ-ள். சிந்தா - ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுகள்— குலவரிசைப்பேரும் - நமதுவம்சபாரம்பரைநாமமும்—ஊரும் - நமதுநகரமும்—நஞ்சீரும்-நமதுசிறப்பும்—என்றோர் - என் றெண்ணுகின்ற—சிந்தாகுலவரிட்த்து-வருந்துமனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள் பால்—அனுகாதருள் - சேராதிருக்க வனுக்கிரகிக்கவேண்டும்— தீமதலை, அக்கினியிற்பிறந்தகோழியை—சிந்தா - கொடியாகக்கொண்டவனே—குலவு-பிரகாசிக்கின்ற—அரி - பச்சைநிறம் பொருந்திய—மாயூரவீர - மயிலேறுஞ்சேவகனே — செகம் - பூமியை— அளப்ப-அளக்கும்படி—சிந்தாகு-வாமனமாகி—உலவு- உலாவின —அரி-விஷ்ணுவின்—மருக-மருகனே—சூரனை- சூரனை—செற்றவனே-செயித்தவனே—எ-று. நீ-தோன்றா வெழுவாய் - அனுகாதருள்-பயனிலை. (கருத்து) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில் வீரனே, வாமனவதாரங்கொண்ட மான்மருகோனே, சூரசங்காரனே, லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருத்துவோர் பாற் சேராதிருக்க வெனக்கருள்செய்-என்பதாம். (உ.க)

செற்றைவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திகழ்வரைமேற்
செற்றைவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிடு நூற்றுவரைச்
செற்றைவரும்பழ நாடாளநாடிகண் சேப்விடுத்த
செற்றைவரும்பழ மாங்கூடுவேவத்தி னத்தில்வந்தே.

இ-ள். செற்றை - செற்றையென்னுமீனினம்—வரும் - உலாவுகின்ற—பழனம் - வயலும்—சோலை- பொழிலும்—இஞ்சி-மதிலும், திகழ் - விளங்காநின்ற—வரைமேல் - பருவதத்தின்மேல்—செல்-மேகம்—தைவரும் - தவழுகின்ற—பழனிக்கந்த- பழனிமலைக்கந்தனே—தேற்றிடு-அபயந்தந்தருள்வாய்—நூற்றுவரை - துரியோதனன்முதலிய நூறுபேரையும்—செற்று-கொன்று—ஐவரும்- பாண்

டவர்கள்—பழநாடு - பழையராச்சியத்தை—ஆள - ஆளும்படி.—நாடி.—கருதியதிருக்ஷிணமூர்த்தியினது—கண்-விழியாகிய (ஆதித்தன்)—சேய்-மைந்தனாகியகாலன்—விடுத்த -அனுப்பிய—செற்றைவரும்-தூதர்கூட்டம்வரும்—பழமாங்கூடு - வார்த்திகத்தையடைகின்றவிவ்வுடலானது—வேம்-பிராணனீங்கித்தகிக்கப்படுகின்ற—அத்தினத்தில்வந்து-அன்றுளிலெழுந்தருளிவந்து—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-தேற்றிடு - பயனில்லை-ஏ-அசை. (கருத்து) பழனிமலையாதிபனே, விஷ்ணுவின்விழியாகிய சூரியனதுமைந்தனாகிய காலன்விடுத்த தூதர்கூட்டம்வரும் புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழியுங்கால் நீ யெழுந்தருளிவந்து அபயந்தந்தருள்-என்பதாம். (உஉ)

தினகராக்கர தங்கெடுத்தார்குரு தேசிகர்செந்
தினகராக்கர மாறுடையார்தெய்வ வாரணத்தந்
தினகராக்கர சத்தியின்றாகிலத் தேவர் நண்ப
தினகராக்கர தந்நீர்வரீர்வர் செகமெங்குமே.

இ-ள். தினகர-பகன்பூடாவென்னுமிரண்டாதித்தர்களுடைய—அக்க - கண்ணையும்—ரதம் - பல்லையும்—கெடுத்தார்-அழித்தபரமசிவனுக்கு — குருதேசிகர் - போதகாசிரியரும் — செந்தினகரர்-செந்திற்பதியினரும்—அக்கரமாறுடையார்- சடாக்ஷரப்பொருளானவரும்—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—ஆரண - வேதம்பூசித்த—தந்தி-பாம்புபோன்றபிராகாரத்தையுடைய—நகர் - திருச்செங்கோட்டுமலையையுடையவருமாகிய (கந்தசுவாமி)யினது—அர - அரத்தாற்கூர்மையிட்ட—கர - திருக்கையிற்றரித்த—சத்தி - வேலாயுதமானது—இன்றாகில்-இல்லாவிட்டால்—அத்தேவர் நண்பதி- அத்தேவர்களபொருந்தியபொன்னகரமும்—ந - இல்லாமற்போவதுமன்றி—கர-வஞ்சகநிறைந்த—ரக்கர்-அசுரரும்—அதந்நீர்வர்- இறப்புமொழிவார்கள் — ஈர்வர்செகமெங்கும் - உலகமுழுவதையுந்தீர்மூலமாக்கியும்விடுவார்கள்—எ-று. அரக்கர்-எழுவாய்-அதந்நீர்வர்- ஈர்வர்-பயனில்ல - ஏ - அசை. (கருத்து) பரமசிவனுக்குக்குருவாய் செந்தூரில்வாழும் சடாக்ஷரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலையையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாவிடில் அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசுரரும் ஸ்திரமாயிருந்து உலகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்-என்பதாம். (உ௩)

செகம்பரவார்தினை யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட
செகம்புரவாதிங்கன் செய்வதென்னேமயல் செய்யவன்பு
செகம்புரவாச மெனத்துயில்வார்செப்ப பங்கபங்க
செகம்புரவாமுரல் செந்தூரவென்னத் தெளிதருமே.

இ-ள். செகம் - உலகத்திலும்—புர - ஊரிலுமுள்ள—வார் - ஒழுங்கான—இளையெல்லாம் - சுற்றத்தாரெல்லாரும்—மருண்டு - மயங்கி—இரண்டுகொண்டு-கூடிக்கொண்டு—அசெ - ஆட்டினுடைய—கம்-தலையை—புரவாது-காப்பாற்றாமல், இங்ஙனன்-இவ்விடத்தில், செய்வதென்னோ - வெறியாடற்செய்ய நினைப்பதென்னவிபரீதம்—மயல் - (கைக்கிளையாகமயங்கியவிம்மாதின்) விரகதாபம்- செய்ய-சிவந்த—வன்- வலிய—புசெகம் - ஆதிசேடனை—புரவாசமென-ஆதியானவிடமாய்க்கொண்டு—துயில்வார்- இருக்கண்வளர்கின்றதிருமால்—செப்பு - புகழ்கின்ற—அபங்க- பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில்—கம்பு-சங்கினங்கள்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திக்கின்ற—செந்தூர- திருச்செந்திற்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்-(அக்ஷணமே) தீர்ந்துவிடுவது நிச்சயம்—எ-று. மயல்- எழுவாய்-தெளிந்திடும் - பயனிலை - ஏ- அசை. (கருத்து) பற்றுகளெல்லாரும் மயங்கி வெறியாட்டைப் பலியிடுவதா லிவள்மையல்தணியுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே-செந்தூரனேயென்று சொல்லிற்றணிந்திடும்-என்பதாம். (௨௪)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்றெய்வப் பலகையின்கீழ்
தெளிதருமுத்தமி ழாநித்தர்சேவித்து நின்றதென்னாள்
தெளிதருமுத்தமிழ் நேய்நகைவாசகச் செல்வியினைத்
தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வேளிருப்பச் செவிகுனித்தே.

இ-ள். தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ்- இயல் - இசை, நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும், வேதத்தில் - வேதத்திலும், தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையானசங்கப்பலகையிலும், தெளி - மாசற்ற, தரு - குற்றாலின்கீழும், முத்து - முத்தியிருந்தருளுகின்ற, அமிழாநித்தர்- அழிவில்லாதநித்தியராகியபரமசிவன், சேவித்துநின்றதென் - பணிந்துநின்றகாரணமென்ன, நாள்-நக்ஷத்திரம் (போல) தெளிதரு - பிரகாசிக்கும், முத்து - முத்தையும், அமிழ்து - தேவாமுதத்தையும், எய் - ஒத்த, நகை - பல்லையும்—வாசக - சொல்லையுமுடைய, செல்வி - மங்கையாகிய, இனை-இனையை, தெளி - சொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார், தருமுத்து - சொடுக்குமுத்தத்தினால், அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய, செவ்வேள் - முருகவேளானவர். இருப்ப - எழுந்தருளியுபதேசிக்க, செவிகுனித்து - செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு - எ- று. நித்தர் - எழுவாய் - சேவித்துநின்றதென் - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாரவேளிருந்துபதேசிக்க

முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றமின்றிமுழுமுதல்வராயிருக்கிற நித்தியரான பரமசிவன் பணிவோடுநின்றுகேட்டதென்னகாரணம்-என்பதாம். (உரு)

செவிக்குன்றவாரண நல்கிசைபூட்டவன் சித்தையம்பு
செவிக்குன்றவாரண மஞ்சலென்றாண்டது நீண்டகன்மச்
செவிக்குன்றவாரண வேலாயுதஞ்செற்றதுற்றனகட்
செவிக்குன்றவாரண வள்ளிபொற்றாண்மற்றென் றேடுவதே.

இ-ள். செவிக்கு - என்காதுக்கு, உன்-உனது, தவா-தவிராத, ரண - உரிமையை, நல்கு-கொடுக்கும், இசை - கீர்த்தியை, பூட்ட-அணிய, வன் - தலிய, சித்தை - (என்) இருதயமாகிய, அம்புசெ-தாமரையிலிருக்கும், வி - பட்சியாகியவான்மா, குன்ற-வருந்துகையில், வாரணம் - நின்கோழிக்கொடியெழுந்தருளி, அஞ்சலென்று - பயப்படாதேயென்று, ஆண்டது-அடிமைகொண்டது, நீண்டகன்ம - பெரிதானமுன்செய்வினையாலாகும், செ - செனனத்துக்குவித்தாகிய—இக்குன்று-இம்மலைபோன்ற—அவா-ஆசையை—ரண - அமர்புரியும்—வேலாயுதம்-அயிலானது - செற்றது-கொன்றுவிட்டது, உற்றன-என்சென்னிமேலேவீற்றிருந்தனகள், கட்செவி - பாம்புபோன்ற—குன்ற - திருச்செங்கோட்டுமலையையுடையகந்தசுவாமியே—வாரண - தெய்வயானை—வள்ளி - வள்ளியாகியநாயகிமாருடைய—பொற்றாள் - பொன்னடிகள்— மற்றென்றேடுவது- இனிநான்சம்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்னவிருக்கின்றது—எ-று. யான்-தோன்று வெருவாய்- தேடுவதென்-பயனில்லை-ஏ-அசை- (கருத்து) நாகமலையில்வாழுங் கந்தசுவாமியே - யுன்திருப்புகழையான் கேட்டநித்தமாத்திரத்தில் நினது கோழிக்கொடியென்னாத்துமாவை அபயங்கொடுத்தாண்டுகொண்டது-உன்வேலாயுதம் பிறப்புக்கிடமான பேராசையையொழித்துவிட்டது-உன்றேவிமாரது திருவடியுங்கிடைத்ததினியான் றேடவேண்டியதென்னவிருக்கின்றது-என்பதாம். (உசு)

தேடிக்கொடும்படை கைக்கூற்றடாதுளஞ் சேவின்மைமீன்
தேடிக்கொடும்படை கோமான்சிறைபட வேறுவபுத்
தேடிக்கொடும்படை யாவெகுநாட்டன் சிறைகளையுந்
தேடிக்கொடும்படை மின்சேர்வனற்றுணை சிக்கெனவே.

இ-ள். தேடிக்கொள்-இப்பொழுதே சம்பாதித்துக்கொள்வாயாக— தம்பு-பாசக்கை—அடை-பொருந்திய—கை - கையையுடைய

—கூற்று-இயமன்—அடாது-அழிக்காதபடி—உளம்-நெஞ்சமே—
செ - இடபம்—வில் - தனுசு—மை-மேஷம்—மீன்-மீனம்—தேள்-
விருச்சிகமென்னும் ராசிகளையும்—திக்கொடும்-திக்குகளையும்—ப
டை-சிருட்டித்த—கோமான்-பிரமதேவனை—சிறைபட - சிறைப்ப
டுத்தி—வேறுளபுந்தேள்-மற்றைத்தேவாது—தி - புத்தியிற்—கொ
டும்பு-இருகுதலை—அடையா-சேராத—வெகுநாட்டன் - ஆயிரங்க
ண்ணையுடைய விந்திரனது—சிறை-சிறையை—களை - ஒழித்தவரும்
—உந்து-நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சமணர்செலுத்திய—வடு - (வடு)
களையும்—இக்கொடும் - அவர்கள்செய்தகொடுமைகளையும்—படு-
தாழ்த்திவிட்ட—ஐ - சுவாமியாகிய—மின்கேள்வன் - தெய்வயானை
நாயகனது—நற்றுணை-நல்ல வனுக்கிரகத்தை—சிக்கெனவே - உறு
தியாக—எ-று. நீ - தோன்றுவெழுவாய் - தேடிக்கொள் பயனிலை-
வ-அசை. (கருத்து.) நெஞ்சமே பாசதரனாகிய யமனுன்னை நலிவு
செய்யாதபடி பிரமாவைச்சிறைப்படுத்தி இந்திரனைச் சிறைதவிர்த்
துச் சமணரிட்ட எட்டையும் வாதையுஞ்செயித்தகுமாரக்கடவுளது
துணையை உறுதியாகச் சப்பாதித்துக்கொள்-என்பதாம். (உஎ)

சிக்குறத்தத்தை வழங்காதிழந்து தியங்குவதே
சிக்குறத்தத்தை வடிவேலெனார்சில ரன்பர்செந்தாள்
சிக்குறத்தத்தை கடிந்தேனல்காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ்
சிக்குறத்தத்தை யனகிலெப்போதுந் திகழ்புயனே.

இ-ள். சி-இகழ்தற்கிடமாகிய—குறு-குறைவுபடத்தக்க—அத்தத்
தை-பொருளை—வழங்காது - நல்வழியிற்செலுத்தாமல்—இழந்து-
பலவழியாயிழந்து—தியங்குவர்-வருந்துவார்கள்—தேசு-(தங்களு
டைய) கீர்த்தியும்—இக்குற - மங்கிப்போகும்படியாய்—தத்து-
பொங்கமுற்ற—ஐ-அழகிய—வடிவேலெனார்சிலர் - கூரியவேலாயு
தமென்று துதியாதசிலபேர்கள்--அன்பர் - அவ்வேலைத் துதிக்கு
மடியார்கள்—செந்தாள் - உனதுசெவ்வியதிருவடியை—சிக்குற-
அகலாதுறையக்கண்டும்—தத்தைகடிந்து-கிளியோட்டி—எனல்கா
க்கும்-தினைப்புனங்காக்கும்—சிறுமி-சிறுமியாகிய—குறிஞ்சிக் கு
றத்து-மலைநிலத்துக்குறவரிடம்வளர்ந்த—அத்தையல் - அந்தவள்ளி
நாயகியினது—நகில்- கொங்கைச்சுவட்டால்—எப்போதும் - சதா
காலமும்—திகழ்புயனே-பிரகாசிக்கின்ற புயத்தையுடைய குமாரக்
கடவுளே—எ-று. சிலர்-எழுவாய்-தியங்குவர் - பயனிலை- (கருத்து)
வள்ளிநாயகியினது கொங்கைச்சுவடு திகழும்புயத்தோனே அன்
புற்றவர்களுனது திருவடியி லகலாதுறைதலைக்கண்டும் சிலருனது
வேலாயுதத்தைத் துதியாமல் அநித்தியமான கைப்பொருளையு மிழ
ந்து வறுமையால்வருந்துகின்றார்கள்-என்பதாம். (உஅ)

திகழுமலங்கற் கழல்பணிவார்சொற் படிசெய்யவோ
திகழுமலங்கற் பகவூர்செருத்தணி செப்பிவெண்பூ
திகழுமலங்கற் பருளுமென்னுவமண் சேனையுபா
திகழுமலங்கற் றுரைத்தோனலதில்லை தெய்வங்களே.

இ-ள். திகழும்-விளங்காநின்ற—அலங்கல்- மாலையையணிந்த—கழல்-தனது திருவடியை—பணிவார்- வணங்குவோர்—சொற்படி செய்ய-திருவாக்கின்படி நடக்க—ஓதி-தமிழ்வேதமென்னுந் தேவாரத்தைமொழிந்தருளினவரும்—கழுமலம் - தானவதாரஞ்செய்த சீகாழியையும்—கற்பகவூர் - தான்காத்தருளிய கற்பகத்தருவையுடைய அமராபதியையும்—செருத்தணி - தானுறையுந்திருத்தணிகையையும்—செப்பி- துதிசெய்து—வெண்பூதி - திருவெண்ணீறானது—கழும்-போக்கடிக்கும்—மலம்- மும்மலத்தையும்—கற்பு - பரம்பொருளிதேயென்று நம்புங்கற்புடைமையை, அருளும் - கொடுத்தருளும், என்னு-என்றுநினையாத, அமண்-சமணர், சேனை - கூட்டங்களை, உபாதி-வருத்தமான, கழு-கழுவிலேற்றி, மலங்கற்கு-கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு, உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகிய குமாரக்கடவுளையன்றி, இல்லைதெய்வங்களே - பிரத்தியக்ஷமான தெய்வங்கள்வேறில்லை—எ-று. தெய்வங்கள் - எழுவாய் இல்லை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தன்னடிக்குத்தொண்டர்க்கு நன்னெறியாக தேவாரத்தை மொழிந்தருளினவரும் திவ்வியஸ்தலங்களைத் துதியாமலும் திருநீற்று மகத்துவத்தைக் கைக்கொள்ளாமலு மிருந்தசமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவருமாகிய சம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளே யன்றி வேறு தெய்வமில்லை-என்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் தீகால்வெளிசெய்த தேவனைந்த
தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செச்சையந்தார்
தெய்வமணம்புண ருங்குழலாளைத் தினைப்புனத்தே
தெய்வமணம்புணர் கந்தனென்னிருங்க டதறவே.

இ-ள். தெய்வ - தேவர்களையும்—மண் - பூமியையும்—அம்பு-சலத்தையும்—உணர் - அறிவையும்—தீ-நெருப்பையும்—கால்- காற்றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த - படைத்த—தே- பிரமாவானவன்—வனைந்தது-பொறித்தலிபியை—எய்வ - (குமாரக்கடவுளினது நாமகீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்—மண் - மாசற்ற—அம் - அழகிய—புள்- கருடவாகனத்தையுடைய—நராரிக்கு-நரசிங்கஅவதாரமெடுத்ததிருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செச்

சையந்தார் - அழகியவெட்சிமாலையையணிந்த—தெய்வ-கடவுளே—மணம்புணரும் - வாசனையையடைந்த—குழலாளை - கூந்தலையுடைய (வள்ளி) நாயகியை—தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே—தெய்வமணம்புணர் - காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன் - குமாரக்கடவுளே--என்னீர்- என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்கள்-உங்களுடைய—தீது- வினை—அற - ஒழியும்படி—எ-று நீர்-தோன்றுவெழுவாய்-என்னீர் - பயனிலை - ஏ-அசை (கருத்து) திருமான்மருகோனே வெட்சிமாலையை யணிந்தோனே - வள்ளிநாயகியைத் தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியேயென்று துதித்தாலது பஞ்சபூத முதலானவற்றைப் படைத்த பிரமாவின் விதியையு நீக்குமாதலா லுங்கள் தீவினையறும்பொருட்டு அப்படி துதியுங்கள்-என்பதாம். (௩௰)

தீதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந்
தீதாவசவ னியாஞ்செய்வேதிய ரோதியங்காத்
தீதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த
தீதாவசவன் புறப்பாரேனுமுத்தி சித்திக்கவே.

இ-ள். தீதா - பொல்லாங்காகிய—வசவு - இகட்சிச்சொல்லை—அனுபவிக்க - அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும் - பூலோகத்திலும்—விண்ணிலும்-தேவலோகத்திலும்—புகழையும் - போகத்தையும்பெறநினைத்து--செந்தீ- சிவந்தவக்கினிபகவான்—தாவு-ஏறுகின்ற—அச - ஆட்டை—அனியாயஞ்செய் - சிவகாருணியமில்லால் வதைத்து யாகஞ்செய்கின்ற—வேதியரோ - மறையோரே—தியங்கா-இனியப்படித்திகைக்காத—தீ - நல்லறிவை—தா-தந்தருள்வாயென்றும், வசவ - இடபவாகனத்தையுடைய, நிமலர்- பரமசிவனது, செல்வா - மைந்தனே, சாக்கிரவசத்து - ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையிலறிவோடிருக்கிறகாலத்திலும், அதிதா - துரியாதீதவவத்தையிற்கருவிகரணங்களொடுங்கி, வச - வசமாகுங்காலத்திலும். அன்புறப்பாரேனும் - உனக்கெங்களிடத்திலன்புண்டாகி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுந்துதியுங்கள், முத்தி - மோக்ஷமானது, சித்திக்க-உங்களுக்கிடைக்கும்படி—எ-று. நீங்கள் தோன்றுவெழுவாய் - துதியுங்கள் - பயனிலை - ஏ - அசை - (கருத்து) இம்மையிற்புகழையும் - மறுமையிற்போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சீவனைக்கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரே முத்திவேண்டுமானால் பரமசிவனது மைந்தனே - சாக்கிரவவத்தையிலும் துரியாதீதத்திலும் எங்களுக்கு நல்லறிவுண்டாக அன்புவைத்தருளென்று துதியுங்கள்-என்பதாம். (௩௧)

சித்திக்கத்தத்து வருத்திரபாலகசெச்சைகுறிஞ்
சித்திக்கத்தத்து வரத்தியின்மாவென்ற சேவகவிச்
சித்திக்கத்தத்து வார்வாய்மொழிமாதர்க் கெனுத்திணைவா
சித்திக்கத்தத்து வருத்தப்படாதுநற் சேதனமே.

இ-ள். சித்திக்க - அடியேனுக்குக் கிடைக்கவருளவேண்டும், தத்துவ - தத்துவசொரூபியே, ருத்திரபாலக - சிவனதுமைந்தனே, செச்சை - வெட்சிமாலையணிந்த, குறிஞ்சித்தக்க - குறிஞ்சிநிலத்திசைக்கின்றவனே, தத்து - அலைமோதுகின்ற, உவர் - உவர்ப்பையுடைய, அத்தியில் - சமுத்திரத்தின்கண், மா - மாவுருக்கொண்டசூரனை, வென்ற - செயித்த, சேவக - வீரனே, இச்சித்து - விரும்பி, இக்கத்து - கரும்பும், அத்துவர் - அத்தசிவந்தபவளமும், வாய் - வாயும், மொழி - மொழியுமாகும், மாதர்க்கு - மடவார்க்கு, எனுத்திணை - என்று நலம்புனைந்தரைக்குங் காமநூலை, வாசித்து - ஒழியாமற்படித்து, இக்கத்தத்து - இதத்தினமான வெகுளியினால், வருத்தப்படாது - துன்பமடையாது, நற்சேதனம் - நல்லஞானவறிவு -எ-று. நீ - தோன்றுவெழுவாய்-சித்திக்கவருளவேண்டும் - பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) தத்துவசொரூபியே-சிவனது புத்திரனே-குறிஞ்சி நிலத்திறைவனே - சமுத்திரத்தின்கண் சூரனை வதைத்தவனே-மாதரதுசொல்லைக் கரும்பென்றும் - வாயைப் பவளமென்றும்-நலம்பாராட்டும் காமநூலின் வாஞ்சையையும் - வெகுளியையும் விட்டு உன்னையறியும் நல்லறிவை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டும்-என்பதாம். (௩௨)

சேதனத்தத்துறை யென்றுமைசெப்புங் குருந்துறைகாற்
சேதனத்தத்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத
சேதனத்தத்துறை யென்றறியார்திற நீங்கிநெஞ்சே
சேதனத்தத்துறை மற்றுமுற்றுடித் திரிகைவிட்டே.

இ-ள். சே-அழகிய, தனத்தந்து - திருமுலைப்பாலூட்டி, உறு-பெரும்பேறுயுற்ற, ஐயென்று - ஐயனேயென்று, உமைசெப்பும்-பார்வதியருமையாய்மொழியும், குருந்து - பாலகனாகிய குமாரக்கடவுள், உறை-அமர்ந்தருளிய, காற்சேது-சிவந்தகாலையுடைய, அனம்-அன்னங்களும், தத்துறை-நாலோடுகூடிட், அல்லி-ஆம்பல்களும், மன்-அகலாதிருக்கின்ற, வாவி-தடாகங்கள்சூழ்ந்த, செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதியை, கருத்து-நீசிந்தைசெய், அசேதனம்-அறிவின்மையான, தம் - தங்கள்தங்கள், துறையென்று - சமயக்கோட்பாடென்று, அறியார்திறநீங்கி - தெளியாமலுழலும் பரசமயவாதி

களின் கூட்டநீங்கி, நெஞ்சே-மனமே, சேது-சேதுமுதலிய, அனந்தந்துறைமற்றும்-மற்றனேக கடல்நதிகளையும், உற்றுழித்திரி வைவிட்டு-போய்ப்போய்த் தானஞ்செய்தலைவிடுத்து - எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-கருது-பயனிலை-எ அசை. (கருத்து) நெஞ்சமேபரசமயவாதிகளோ டிணங்காமல் சேதுமுதலிய தீர்த்தங்களாடக்கருது மனதைவிட்டும் பார்வதி திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்செந்தூரையே நாடுக - என்பதாம். (௩௩)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருசிரபாத்
திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத்
திரிகையிலாயிர மிக்குமைந்தாசெந்தி லாயொருகால்
திரிகையிலாயிரக் கோடிசுற்றேடுந் திருத்துளமே.

இ-ள். திரிகையிலாய்-மாறுபடாதநித்தியனே, இரவு - இராத்திரியையும், எல்-பகலையும், ஆழி-கடலையும், மண்-பூமியையும், விண்-ஆகாசத்தையும், தரு-மூவரின்முதல்வனாயிருந்து சிருஷ்டித்தவரும், சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும், கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும், ரவு-ஆரவாரத்தையுடைய, ஆனந்தநாடகி - ஆனந்தநடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும், சேர்-அவர்பாலிருக்கின்ற, இமகோத்திரி-இமயமலையின், கையில்-இடத்திலுற்பவித்துவளர்ந்த, ஆயி-பார்வதிக்கும், ரமிக்கும் - மகிழ்வை விளைக்கும், மைந்தா - புதல்வனே, செந்திலாய் - திருச்செந்திற் பதியோனே, ஒருகால்-ஒருதரம், திரிகையில்-குலாலன்சக்கரஞ் சுற்றி வருவதற்குள், ஆயிரக்கோடிசுற்றேடும் - ஆயிரங்கோடி-தரஞ்சுற்றிவருவதாகிய, திருத்துளம்-(என்னுடைய) மனதைத்திருத்தி யருளவேண்டும் - எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்- திருத்து-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) நித்தியமானவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பிரமகபாலமேந்தியும் ஆனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறைகின்ற-பரமசிவனுக்கும் - இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்கு மைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியோனே- என்னுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் - அனேககோடிதரம் சுற்றி வருகின்றது அதையடக்கி யருளவேண்டும்-என்பதாம். (௩௪)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மழை நாங்குஞ்சங்க
திருத்துளவாரிதி கண்டுயிலாதிசெ யன்மார்ண்டசித்தை
திருத்துளவாரன்னை செந்தூரையன்னள்செம் மேனியென்பு
திருத்துளவார்சடை யீசர்மைந்தாவினிச் செச்சைநல்கே.

இ-ள். திருத்துளவார் - திருத்துழாய்மாலையையணிந்த விஷ்ணுவினது—இகல்-கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற—போதுடன்-மாலைக்காலத்தோடு—சேண்- ஆகாசத்தினின்றும்—மழைதூங்கும்-மழைபெய்கிறது—சங்கு - சங்கினங்களை—இருத்துள - உடையதாயிடமகன்ற—வாரிதி-சமுத்திரம்—கண்டுயிலாது - ஓயாமல் முழங்குகின்றது—இசெயன்மாண்டசிந்தை - இந்தவிரகதாபத்தினால்மெய்மறந்துகிடக்கின்ற வென்மனதை—திருத்து- ஆற்றுதற்கு—உள-உரியவர்—ஆர்-யார்—அன்னை-தாயும்—செந்தூலா யன்னள்-பகையாகிய செந்நிற்பதியை யொத்திருக்கின்றாள்—செம்-சிவந்த - மேனி-திருமேனியில்—என்பு-எலும்பையும்—உதித்தருள - உதிரத்தக்க திருநீற்றுப் பொடியையுமுடைய—வார் - நீண்ட—சடை - சடாபாரத்தையுமுடைய - ஈசர்-பரமசிவனது—மைந்தா - புதல்வனே—இனி-இனிமேல் சகிக்கப்படாதாதலால்—செச்சை - உனதுவெட்சிமாலையை—நல்கு-எனக்களித்தருளவேண்டியது—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-நல்கு-பயனிலை - எ - அசை. (கருத்து) திருமேனியில் நீறும் எலும்பு மணிந்த நீண்டசடாபாரத்தையுமுடைய பரமசிவனுமைந்தனே - கார்காலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்றன-சமுத்திரமுமுழங்குகின்றது என்னைத்தேற்றுபவரியாவர் அன்னையும்பகையாயிருக்கின்றனள் - ஆதலாலினிச்சகிக்கமுடியாது உனதுவெட்சிமாலையைத் தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௬௫)

செச்சையவாவி கலயில்வல்வாயிடைச் சேடனிற்கச்
செச்சையவாவி பருகுஞ்சிகாவல செங்கைவெந்தீ
செச்சையவாவி விடுகெனுஞ்செல்வநின் றாளணுகச்
செச்சையவாவி னுயிர்வாழ்வினியலஞ் சிர்ப்பினுமே.

இ-ள். செச்சை-வெட்சிமாலையை யுடையோனே—வாவு-தாவுதலையும்—இகல்-பகைமையையும்—அயில்-கூர்மைபொருந்திய—வல்-வலிய—வாயிடை-வாயினிடத்தில்—சேடன்- பாம்பு—நிற்க - இருக்க—சே-சிவந்த—சைய-மலையின்கண்—ஆவி - அதனுயிரை—பருகும்-உண்ணுகின்ற—சிகாவல- மயில்வாகனனே—செம்-சிவந்த—கை-கரத்தினிலேந்தி—வெம்-வெவ்விய—தீ - அனற்பொறியை—செச்சைய-ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே—வாவி- சரவணப்பொய்கையில்—விடுகெனும் - (பரமசிவன்) கொண்டுபோய்விடுகென வதிலுற்பவித்த—செல்வ-பாலகனே—நின்றாள்- உன்னுடையதிருவடிகளை—அணுகச்சே- நாங்களடையக் கிருபைசெய—சை - இகழ்தற்கிடமான—அவாவின் - ஐம்புலவாசையால்—உயிர்வாழ்வு-உயிரோடுவாழ்வதை—இனியலம்- இனியுடையேமல்லே

ம்—சீர்ப்பினும்-செல்வமதிகரிக்கினும்—எ-று. நீ-தோன்று வெழுவாய் - அனுகச்சே - பயனில்ல - எ-அசை. (கருத்து) வெட்சிமாலையுடையவனே - பார்ப்பினுயிராயுள்ள மயில்வாகனனே - பரமசிவனிடத்திலனற்பொறியாய்த் தோன்றி வக்கினிதேவனாற்சரவணப் பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே - இனி நாங்கள் மிகுந்தசெல்வமடையினு மவ்வாசையிலழுந்தி யுடலையோம்போம் நின்றிருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்-என்பதாம்.

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர்
சீர்க்கைவனப்பு னிதத்தவவேடன் றினைவளைக்குஞ்
சீர்க்கைவனப்பு னமருருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற்
சீர்க்கைவனப்பு னிமிர்சடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே.

இ-ள். சீர்க்கை-மனந்திருந்துதல்—வனப்பு- அழகாகும்—மலர்-புஷ்பங்களையுடைய—வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நின்றவனும்—செஞ்சிலையோர்-அழகியவில்லையுடைய குறவர்கள்—சீர்-சந்தேகப்பட்டதன்மையை—கை - கோபித்து—வன-வனத்தில்—புனித-பரிசுத்தமான—தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனும்—தினைவளைக்கும்-தினைப்புனத்தைக்காக்கின்ற—சீர்க்கு-சிறந்தவள்ளி நாயகிக்கு—ஐவனப்புனமது - மலைநெல்விளைகின்றப்புனத்தின்கண்—உருக்காட்டியசேய் - தன்னிஜரூபத்தைக்காட்டிய குமரனும்—தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்கும்—ஐ-புலவனாகியதேவனும்—வன-கங்கையையும்—புல்- அறுகையுமணிந்த—நிமிர்-நீண்ட—சடையோன்-சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனது—மகன் - மைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது—சிற்றடிக்கு-சிறியத்திருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே—எ-று. சீர்க்கை-எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை-எ - அசை. (கருத்து) தினைப்புனத்தில் முன்சந்தேகித்த சந்தேகம் குறவர்நீங்கும்படி வேங்கைமரமாய் நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்குத் தன்னிஜரூபத்தைக் காண்பித்தவனும்-இயற்றமிழ்ப் புலமையையுடைய பரமசிவனது மைந்தனுமாகியக் குமாரக்கடவுளினது திருவடியை யடைதலே யழகாகும்-என்பதாம். (௩௭)

சிற்றம்பலத்தைய ரன்புநெய்யூற்றிரி சிற்சையிடுஞ்
சிற்றம்பலத்தை வரஞானதீபமிட் டார்க்குப்பரி
சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்தூரர் பகைக்குலமாஞ்
சிற்றம்பலத்தை பதவரந்தோளிலிந் திவரமே.

இ-ள். சிற்றம்பலத்து - ஞானவெளியாகிய—ஐவர் - சுவாமியும்—அன்பு - பக்தியென்னும்—நெய்- நெய்யைவார்த்து—நூல்-ஆகமநூலென்னும்—திரி-திரியை—சித்தை - இருதயமாகிய— இடும்-இடமேற்றுகின்ற—சில்-தகழியிலிட்டு—தம்பு - ஆன்மாவுக்குப்பற்றுக்கோடாகிய — லத்தைநவர - கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு—ஞானதீபம் - மெய்ஞ்ஞானதீபத்தை—இட்டார்க்கு-ஏற்றினவடியார்களுக்கு—பரிசில் - ஈவாக—அம்பலத்தை-தமருசாயுச்சியமென்னும்பலனை—அருளும் - கிருபைசெய்கின்ற - செந்தூரர்-திருச்செந்திநாயகருமாகிய கந்தசுவாமியினது—பகைக்குலமாம் - சத்துருக்களாகியவசுரக்குலத்தைவேரறுத்த—சிற்று - சிறிய—அம்பல- பாணமல்ல—தைப்பது - என்னிருதயத்திற்றைத்துவருத்துவது—அவர் அக்கடவுளது—அம்- அழகிய - தோளில் - புயத்திலணிந்த—இந்திவரம் - நீலோத்பலமாகியபாணமே—எ-று. இந்தீவரம் - எழுவாய்- தைப்பது-பயனிலை-எ - அசை - (கருத்து) இருதயத்தைத் தகழியாக்கி அன்பாகிய நெய்யைவார்த்து-ஆகமமாகிய திரியையிட்டுஞானதீபவிளக்கேற்றின வடியார்களுக்குச் சிதாகாசமான சாயுச்சிய பதவியையருளுகின்ற திருச்செந்திநாயகர் சத்துருசங்காரஞ் செய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்தநீலோத்பலமாலையே மன்மதன்பாணத்திலொன்றாக வென்னைத்தைக்கின்றது-எ-ம். (௩அ)

திவாகந்தரி தாம்பகிராருற வானசெம்பொற்
றீவரகந்தரி யாநொந்தபோதனிற் செச்சையவிந்
திவரகந்தரி சிந்துரையாக சிவகரண
திவ்வரகந்தரி புதிருனதடி சேமநட்பே.

இ-ள். தீ - தீய்ந்துபோன—வரகு - வரகென்னுந்தானியத்தில்—அந்தரி- வண்டுகளால்—அரி-அரிக்கப்பட்டபதனையும்—தாம்பகிரார்-தாம்பகிர்ந்திட்டுக்கொண்டார்கள் — உறவான - உறவினராய்—செம்பொன்றிவர்- சிவந்தபொன்விளையுந்திவிலிருப்பவரும்—அசுந்தரியா - பாவத்தைத்தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல் — நொந்தபோதினில் - வருந்துங்காலத்தில்—செச்சைய - வெட்சிமாலையையுடையோனே—இந்திவர - செங்கழுநீர்மாலையை யுடையோனே—கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்தவள்ளிநாயகியையும்—சிந்துரை - அயிராவதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகியையும்—பாக - இருபக்கத்திலுமுடையவனே—சிவகரண - சிவசரணம்புரிகின்ற—தீ-புத்தியை—வர- வரமாகக்கொடுக்கின்ற—கந்த - குமாரக்கடவுளே—திபு-சத்துருக்களை—தீர் - சம்மாரஞ்செய்யத்தக்க—உனதடி - உனதுதிருவடித்தாமரையே—சேமநட்பு - போக்கிலிழும்பையிர்த்துணை

யுமாம்—எ-று. அடி-எழுவாய் - சேமநட்பு - பயனிலை- ஏ - அசை- (கருத்து) வெட்சி மாலையையுஞ் செங்கழுநீர் மாலையையுமணிகின்ற வனே - வள்ளிதெய்வயானைபாகனே-சிவகரணவதிவினர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனே-எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளையுந் தீவிலிருப்பவராயினும் - வறுமையால் வருந்துங்காலத்தில் அந்து அரித்து தீய்ந்தவரளையாவ துதவவல்லரோ ஆதலினுனது திருவடியே பொக்கிஷமும்உறவுமாம்-என்பதாம். (௫௧)

சேமரவிக்கர் படையாகவிசுப தேசமுன்னூற்
சேமரவிக்கம் பலந்தருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர்
சேமரவிக்கந் திரித்தாய்வருத்திய தன்றிதென்றல்
சேமரவிக்கம் புயவாளிவிண்டிரை தெண்டிரையே.

இ-ள். சேம-சிவந்த—ரவிக்கு-சூரியனுக்கு—அம் - சலத்தை— படையாக - அசுரரது தடையைவிலக்குமாயுதமாக—விசு-இறைஞ்சின்ற உபதேசம் - உபதேசத்தையும்— முன்னூல்- முப்புரிநூலையும் —சேமர் - காப்போராகிய வேதியர்செலுத்தும்—அவிக்கு- அவிர்ப்பாகத்திற்கு — அம்- அழகிய — பலம்-நற்பயனை —தருவாய் - அளிப்போனே—செருவாய-போரினையுடைய—வெஞ்சூர் - கொடியசூரனாகிய—சே- வயிரம்பொருந்திய — மர- மாமரத்தினால்—விக்கம்- தேவர்கட்குண்டான விக்கினத்தை— திரித்தாய் - ஒழித்தவனே—வருத்தியது- என்னைத்துன்பப்படுத்துகின்றது—அன்றில் - காமசின்னமாகியவன்றிற்பட்சியும்—தென்றல் - அவனதுதேராகியதென்றலும்—சே-கழுத்தின் மணியொலியைச்செய்தலினாலிடபமும்—மரவிக்கு-கருப்புவில்லும், அம்புயவாளி - தாமரைப்பூவாகிய வம்பும், விண்டு - ஆர்ப்பரித்து, இரை - முழங்குகின்ற, தெண்டிரை- தெளிந்த திரையையுடையகடலும் (ஆகியவிவ்வாறும்)—எ-று. அன்றில்முதலியவாறும் - எழுவாய்-வருத்தியது - பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்யு முந்நூலாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்போனே மாமரமாய்நின்றசூரனைவென்றவனே-இடபமணியோடு காமனது சின்னங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும்-கரும்பும் தாமரைப்பூவும்-கடலும்-என்னைவருத்துகின்றன-என்பதாம். (௫௨)

தெண்டன்புரந்தர வக்குன்றில்வாழ்கந்த சிந்துவிலுந்
தெண்டன்புரந்தர லோகஞ்செறுதுசெற் றேய்களைவாய்
தெண்டன்புரர்தர நற்கேள்சிறுவ ரழச்செய்தெய்மைத்
தெண்டன்புரர்தர வின்படிதுக்கிய நீதரகே.

இ-ள். தெண்டன்-வணங்குகிறேன்—புரந்து - குறைவறக்காப்பாற்றி—அரவக்குன்றில் - திருச்செங்கோட்டுமலையில்—வாழ்-வாழாநின்ற—கந்த-குமாரக்கடவுளே, பிந்துவில்-சமுத்திரத்தின்கண், உத்தெண்டன் - வலிமையுடையசூரனை—புரந்தரலோகம் - இந்திரலோகத்தை—செறுது - அழிக்காதபடி—செற்றோய் - வதைத்தவனே—களைவாய்-ஒருத்தருளவேண்டும்—தெண்டன்- தெண்டாயுதத்தையுடையகாலன்—புரந்தர்- தொன்றுதொட்டுவருகின்ற—அம்-அழகிய—நற்கேள்-நற்சுற்றத்தாரும்—சிறுவர் - பிள்ளைகளும்—அழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி—எம்மை - எம்முயிரைப்பிரித்து—தென்-தெளிந்த—தன்புரம்-தனதுலோகத்திற்கொண்டுபோய்—தாவின்படி-தனதுகட்டளையின்படி—நூக்கியநிரகு- தள்ளுதற்கிடமாகியகொடியநரகாக்கினையை—எ-று. நீ-தோன்றா வெழுவாய்-களைவாய்-பயனிலை- ஏ - அசை (கருத்து) திருச்செங்கோட்டுமலைக்கர்த்தனே - தேவலோக மழிந்துபோகாதபடி சூரனை வென்றோனே உன்னை வணங்குகிறேன்-இயமன்வந் தென்சுற்றத்தாரும் பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத் தன்னுடைய லோகத்திற்கொண்டுபோய் நரகாக்கினை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௪௧)

தீநந்தினத்து தாச்செல்வர்பாற்சென் றெனக்கென்பதோர்
தீநந்தினந்து முதரானலஞ்சுடச் சேர்ந்துசுடுந்
தீநந்தினத்து னிகளைசெங்கோட்டினன் செந்திலந்நீர்
தீநந்தினத்து தவத்துப்பிரசதஞ் செய்யவற்றே.

இ-ள். தீ-புத்தி—நந்து - கெட்ட—இனத்து- கூட்டத்தாருக்குள்—உதா-உதாரத்துவம்பேசும்—செல்வர்பால்- அயிசுவரியவான்களிடம்—சென்று-போய்—எனக்கென்பது- எனக்குதவிசெய்கவென்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய—ஓர்-ஒப்பற்ற—தீனம் - வறுமைநோயானது—தினந்தும்-நாடோறும்—உதரானலம்- வயிற்றுப்பசியாக்கினி—சுட-தகிக்கும்போது, சேர்ந்து-(அதனுடன்) சேர்ந்து, சுடும்-தகிக்கின்றது, தீ-இக்கொடிதான, நம் - நமது, தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை, களை-நீக்குகின்ற, செங்கோட்டினன்- திருச்செங்கோட்டுமுருகக்கடவுளது, செந்தில்- திருச்செந்திற்பதியின், அம்-அழகிய, நீர்-ஜலமானது, தீன்-இனிய, நந்தின்-சங்கினிறம்போல, அத்து-சிவப்பை, உதவ- கொடுக்கின்ற, துப்பு-பவளம்போன்றவதரத்தில், இரசதம் - வெண்மைநிறத்தை, செய்யவற்றே-செய்யவல்லதோ—எ-று. நீர்-எழுவாய்-தரவல்லதோ-பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து) திருச்செங்கோட்டுமுருகக்கடவுளது திருச்

செந்திற்பதியின் றீர்த்தம்-நாம் நாடோறு மிரத்தலாலுண்டாகுந்து ன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்போலும் சிவந்த விதழை சங்குபோலும் வெண்மையாக்கவல்லதோ-என்பதாம். (௪௨)

செய்யசெந்தாமரை யில்லாதமா துடன் செந்தினைசூழ்
செய்யசெந்தாமரை மானார்சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ்
செய்யசெந்தாமரை யென்றுங்குமார சிறுசதங்கைச்
செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென்றோ வினை செய்தொலைத்தே

இ-ள். செய்ய - இனைவிளைநிலத்தையுடைய, செம்-ஒழுங்கான, தாமரை - சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு, இல்லாது - தெரியாமல், அமா துடன் - அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை, செந்தினைசூழ்செய் - செந்தினைகொல்லைப் பயிரைச்சூழ்ந்துகொண்டிருந்த, அசெம் - காட்டாடும், தா - தாவுகின்ற, மரை - கடமையும், மான் - மானும், ஆர் - நிறைந்த சிலம்பின்-மலையின்கண்ணே, கலந்துறையுஞ்செய்ய காந்தருவமணம்புணர்ந் துறையுங்குமாரக் கடவுளே, செம் - அழகிய, தாமர் - கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவன், ஐயென்னுங்குமார -ஐயனேயென்றுசொல்லப்பட்ட குமாரக்கடவுளே, சிறு-சிறிய, சதங்கை - சதங்கையணிந்த, செய்ய- அழகிய, செந்தாமரை - உனது சிவந்ததிருவடித்தாமரையை, சேர்வதென்று - யானடையுங்காலமென்றைக்கு, வினை - இருவினைகளையும், செய் - தூரத்தில், தொலைத்து - ஒழித்துவிட்டே-எ-று. யான்-தோன்ற வெழுவாய்-என்று-பயனிலை-ஒ- ஏ-அசை (கருத்து) மலையிற்குடியிருக்குங் குறவரறியாமற் றினைப்புனத்தில் வள்ளியம்மையை மணம்புணர்ந்தவனே - கொன்றைமாலையையுடைய பரமசிவனாலையனேயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமாரக்கடவுளே-இருவினைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங் காலமென்றைக்கு-என்பதாம். (௪௩)

சேதாம்பலதுறை வேறும்பணிகங்கை செல்வநந்தன்
சேதாம்பலதுறை யாதசிற்றாயன் றிருமருக
சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறந்தமுந்திச்
சேதாம்பலதுறை யூதென்றெனக்குப தேசநல்கே.

இ-ள். சேதாம் - சேதுவென்னுந்தீர்த்தமுதலாகிய — பலதுறை வேறும்- மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்—பணி - வழிபடத்தக்க—கங்கை-பகிரதியின்—செல்வ-மைந்தனே—நந்தன்சே - நந்தகோபன் பாலகனாகிய—தாம்பலது- நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டுண்டகயிற்றால

ன்றி—உறைபாத-மந்திரன்றனுங்கட்டுண்ணப்பட்ட—சிற்றுய ன்-சிற்றிடையனுனகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—திருமருக-சிறந்தம ருகோனே—சேதாம்பலது - சிவந்தவாம்பற்பூநிறத்தைப்போலு ம்—உறை-உற்ற—செவ்வாய்- சிவந்தவாயையுடைய—குறத்திஇற த்த-வள்ளிநாயகமணுளனே—முத்திக்கே-எனக்குமுத்திக்குமிருக் கிறநரத்தை —தாம்-கடப்பதாகிய—பலநன்றையிநன்று - நற்பல னைத்தருள்வழியினுவென்று—எனக்கு- அடியேனுக்கு—உபதேச நல்கு-உபதேசமருளவேண்டும்—எ-று. நீ-தோன்று வெழுவாய்- நல்கு-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) கங்காதேவியின்மைந்தனே, திருமான்மருகோனே, வள்ளிநாயகனே, எவற்றினுந் தூரமாயிரு க்கின்றமோக்ஷத்தைச்சேரு நல்வழியினைதென்றடியேற் குபதேசி த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௪௪)

தேசப்புகல வயிலேயெனச்சிறை புக்கொருகந்
தேசப்புகல வண்வாரிசெற்றவ னீசற்குப
தேசம்புகல திகவாசகன்சிறி தோர்கிலன்மாந்
தேசம்புகல கமுதவிமானைச் செருச்செய்வதே.

இ-ள். தேசம் - எனக்குறைவிடமும்—புகல் - அடைக்கலஸ்தானமும்—அயிலேயென - வேலாயுதமேயென்றுசொல்லும்படிசெய்து—சிறைபுக்கு-சிறையிற்பட்டு—ஒருகம் - ஐந்துதலையிலொன்றை—தேசம்பு-இழந்தபிரம்மா, கல - மரக்கலங்களையுடையதும், வண - அழகையுடையதுமான, வாரிசெற்றவன் - வருணனேவிய கடலையுக்கிரபாண்டியனுவற்றச்செய்தோனுகிய, ஈசற்கு - பரமசிவனுக்கு, உபதேசம்புகல்-உபதேசஞ்செய்த, அதிக-மிகுதியான, வாசகன்-மொழியையுடையகுமாரக்கடவுளானவன், சிறிது-சற்றும், ஓர்கிலன் - அறிந்தானில்லை, மா - மாம்பூவாகிய, தேசு-ஒளிதங்கிய, அம்பு-பாணமானது, கலகமுதவி - கலகஞ்செய்து, மானை - மானினதுவிழியையுடையவிம்மங்கையுடன், செருச்செய்வது - போர்செய்கின்றதை—எ-று. அதிகவாசகன்-எழுவாய்-ஓர்கிலன் - பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) ஒருதலையிலந்தபிரம்மா சிறைப்பட்டு வேலாயுதமே யுனக்கடைக்கலமென்று சொல்லச்செய்தவரும் சமுத்திரத்தைவற்றச்செய்த பரமசிவனுக் குபதேசித்தவருமாகிய முருகக்கடவுள் மன்மதனது மாம்பூவாளி யிம்மங்கைமேற்றைத்துப்போர்செய்வதைசற்றுமறிந்தாரில்லை-என்பதாம். (௪௫)

செருக்கும்பராக வயிராவதத்தெய்வ யானைமணஞ்
செருக்கும்பராக தனந்தோய்கடம்ப செகமதனில்

செருக்கும்பராக மறிருபனத்தந் தெளிவியம்பு
செருக்கும்பராகம் விடுங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே.

இ-ள். செரு - போரினையும், கும்ப - மத்தகத்தையும், ராக-கோபத்தையுமுடைய, அயிராவத - அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த—தெய்வயானை - தெய்வானைநாயகியினது—மணம்-வாசனையையும், செருக்கும் - இறுமாப்பையும்—பராக- மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய—தனம் - கொங்கையில், தோய் - முழுகுகின்ற, கடம்ப-வெட்சிமாலையையுடையவனே —செக-உலகத்திலுள்ள—மதநூல்- சமயசாஸ்திரங்களின்—செருக்கும்-மயக்கத்தையும்—பாகம்-இதரவேதாகமங்களையும்—திருபன்-திருமித்ததேவனே—அந்தம் - முடிவானபொருளை—தெளிவி-இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டும்—அம்புசேர் - தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லாம்—உக்கு-இறந்து—உம்பராகம்விடும்-தேவர்களெல்லா மழிகின்ற—கடை-நாளும்-இறுதிகாலத்திலும்—திடம்பெற- அடியேனித்தியத்துவ மடையும்பொருட்டு—எ-று. நீ - தோன்றுவெழுவாய் - தெளிவி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த தெய்வயானையை தழுவுங்கடப்பமாலையை யுடையவனே உலகமயக்காகிய பரசமயவழியில் மயங்காமலும்-பிரம்மாதிதேவர்க ளழியுங்காலத்தி லழியாமலும் - நித்தியத்துவமடையும் பொருட்டு அவற்றின்முடிவானபொருளை யெனக்குவிளக்கியருள்என்பதாம். (சகூ)

திடம்படுகத்துங் கெடீர்கன்மலோகங் சிலுகுமச்சோ
திடம்படுகத்துந் திரித்தாம்புவாலியு ரத்தும்பத்துத்
திடம்படுகத்துந் தெரித்தான்மருக திருகுமும்ம
திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் சேயெனுமே.

இ-ள். திடம்-உறுதிநிலை—படு- அழிகின்ற—உகத்தும் - யுகாந்தத்திலும்—கெடீர்-நிலைகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்—கன்ம-பூர்வவினையால்—லோக- உலகத்தின்கணுண்டாகிய—சிலுகும் - ஈஷ்ணுத்திரயங்களையும்—அச்சோதிடம்படுகத்தும்- அக்கல்விச்செருக்கைத்தருங் கணிதநூலைபிதற்றுதலையும்—திரித்து - மாற்றுதல்செய்து—அம்பு- முன்னிராமபாணத்தை—வாலி - வாலியினுடைய—உரத்தும் - மார்பிலும்—பத்து - பத்தென்கிற—திடம்படு-வலிமைபொருந்திய—கத்தும் - இராவணனுடைய தலைகளிலும்—தெறித்தான்-செலுத்தியஸ்ரீராமருடைய—மருக - மருகோனே—திருகு-மாறுபட்ட—மும்மதிள் - முப்புரங்களும்—தம்படு - தோற்றியவிடத்திலையே—உக - நீறாகிவிழ—துங்க-உயர்ந்த—நகம் - மகமேரு

லை—குனித்தவன்-வில்லாகவளைத்த பரமசிவனது—சேயெனும்-மைந்தனுகிய குமாரக்கடவுளென்று துதியுங்கள்—எ-று. நீங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-செடீர்கள்-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) நமனிகான் நீங்க ளிஷிருத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய நால்களைப் பிறத்துதலையுமொழித்து இராவணனையும் வாலியையுஞ் சங்கரித்த திருமான் மருகோனே மேருவில்லினுற் றிரிபுரதகனஞ் செய்த பரமசிவனது மைந்தனேயென்று துதிப்பீர்களாகுல் யுகாந்தகாலத்திலு மழியாமனித்தியராயிருப்பீர்கள்-என்பதாம். (௪௭)

சேயவன்புந்தி வனவாசமாதுடன் சேர்ந்தசெந்திற்
சேயவன்புந்தி கலிசாசராந்தக சேந்தவென்னிற்
சேயவன்புந்தி பனிப்பாறுவெள்ளிபொன் செங்கதிரோன்
சேயவன்புந்தி தடுமாறவேதருஞ் சேதமின்றே.

இ-ள். சேய-அழகினையுடைய—அன்பு-இச்சையோடு—உந்தி-கான்யாற்றின்—வன-காட்டில்—வாச-வாசஞ்செய்த—மாதுடன்-வள்ளிநாயகியுடன்—சேர்ந்த-கூடியிருந்த—செந்தில்-திருச்செந்தூரில்வாழாநின்ற—சேய-குமாரக்கடவுளே—வன்பு-வலிமையில்—உந்து-உயர்ந்த—இகல்-மாறுபாட்டை யுடைய—நிசாசராந்தக-அசுரர்குலத்திற்கியமனே—சேந்த-கந்தனே—என்னில்-என்று துதிப்பீராகில்—சேயவன்-செவ்வாய்—புந்தி-புதன்—பனிப்பாறு-சந்திரன்—வெள்ளி-சுக்கிரன்—பொன்-வியாழம்—செங்கதிரோன்-ஆதித்தன்—சேயவன்-அவ்வாதித்தன் மைந்தன்சனியாகிய நவக்கிரகங்களின்வக்கிரோதையத்தால்—புந்திதடுமாறவேதரும்-புந்தியைச்சலனப்படுத்துகின்ற—சேதமின்று-கேடில்லை—(எ-று.) சேதம்-எழுவாய்-இன்று-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) கான்யாறோடும் புனத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபேரி லன்புகூர்ந்த செந்திநாயகனே, அசுரர்குலாந்தகனே-சேந்தனே என்று துதிக்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தாலாகுந் தீமையில்லை என்பதாம். (௪௮)

சேதகமொன்று மனுதியுந்தாதையுந் தேடரியார்
சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையுங்கிண்கிணி செச்சையந்தாள்
சேதகமொன்றும் வகைபணியாயினித் தீயவினைச்
சேதகமொன்று மறியாதுழலுயிர்ச் சித்திரமே.

இ-ள். சேதகமொன்று-ஒருதலைபின்னமான—மன்-தலைபெற்ற—ஆதியும்-பிரமாவும்—தாதையும்-அப்பிரமாவின்றந்தையாகி

ய மகாவிஷ்ணுவும்—தேடரியார் - தேடுதற்கரிதான பரமசிவனது —சே-மைந்தனே—தகவொன்றும் - தகுதியாய் முழங்குகின்ற—சதங்கை - சதங்கையையும்—அம்-அழகிய - கிண்கிணி - கிண்கிணியையும்—செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம் - சிரேஷ்டமாகிய—தாள்-திருவடித்தாமரையில்.—சேரு- சிவந்த—அகம்-என்னிருதயமானது—ஒன்றும் வகை - கூடும்வண்ணம்—பணியாய்- அருள்செய்யவேண்டும்—இனி-இனிமேல்—தீய - கொடிய—வினை-இருவினையாகிய—சேதகம் - சேற்றினுள்ளே—ஒன்றுமறியாது-ஒருநெறியுமறியாமல்—உழல்-கிடந்துழலுகின்ற—உயிர் - ஆவியின் வாழ்க்கை—சித்திரம்- பொய்யாயிருக்கின்றது—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-பணியாய்-பயனிலை-எ-அசை- (கருத்து.) நான்முகனுந் திருமாலு மறியவொண்ணாத பரமசிவனது மைந்தனே-இருவினைச்சேற்றிலமுந்தி வருந்து மென்னுயிர்வாழ்க்கை நித்தியமல்ல வாதலாலுன்றிருவடியை யென்மனம்பற்றும்வகையருள்-என்பதாம். ()

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா
சித்திரமிக்க னெறிக்கழிந்தேற்கினிச் செச்சைநல்வி
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை திறந்தமுத்தி
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிகையறவே.

இ-ள். சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு-இப்போதுகாணுங் கனாப்போலாகும்—இல்வாழ்வு - பாசபந்தங்களாற்சிக்கிய மனைவாழ்க்கையானது—எனத்தெளியும் - என்று நிச்சயத்தைக்கொடுக்கின்ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம் - உறுதியை நாடாமல்—இக்கன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது—நெறிக்கு- காமநூல்வழியில்—அழிந்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி-இனிமேலாவது-செச்சை-வெட்சிமாலையைப்புனையும்—நல்- திவ்வியமான—விசித்திர-அழகனே—மிக்க - பெருத்த—தன-கொங்கையையுடைய—குறத்தோகைதிறந்த - குறவர்வளர்த்த வள்ளிநாயகனே—முத்திசித்தி-மோட்சப்பேறனது—ரமிக்க - குறைதீர்ந்து திருப்தியாகும்படி—அருளாய்- நீகிருபைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சிகை - சனன மரணபந்தங்கள்—அற - அறும்பொருட்டு—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய் - அருள்வாய் - பயனிலை-எ - அசை - (கருத்து)வெட்சிமாலையோனே-வள்ளிநாயகனே-ஆத்மாவுக்குறுதியான தவத்தை நாடாமல் சிற்றின்பவிஷயத்திலாழ்ந்து பொய்யுக்கனவும்போன்ற மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்ற வெனக்கினியாகிலு முத்தியெய்தும் பொருட்டும் சனனமரணமறும்பொருட்டும் அதைநாடக் கிருபை செய்யவேண்டும்-எ-ம். (௩௰)

திகைத்தோகைமாமயில் வீராகிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா
திகைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது திசைமுகன்வா
திகைத்தோகைமாமயில் வானில்வைத்தோவெஞ் செருமகள்வா
திகைத்தோகைமாமயில் செவ்விநக்கீரர்சொற் றித்தித்ததே.

இ-ள். சிகை-கொண்டையையும்—தோகை- தூவியையுமுடைய—மா - பெரிய—மயில்வீரா - மயிலேறும்வீரனே — கிலம்பும்-கிரவுஞ்சகிரியையும்—சிலம்பு-முழங்குகின்ற—அம்புராசி- சமுத்திரத்தின்கண்—கை-ஒழுங்காக—தோகை- துவசத்தையுடைய —மா-மாமரமாய்நின்றசூரனையும்—மய் - இருளுக்கு—இல் - இடமாகிய மாயையையும்—வாங்கி-விலக்கி—பொருது-போர்செய்துவென்று—திசைமுகன்-நான்முகப்பிரமன்—வாசி-பிரணவப் பொருளறியாமல்வாசித்தகுற்றத்திற்கு—கைத்து- கோபித்து—ஒகை-மகிழ்ச்சியை—மாமய் - அழகுக்கு—இல் - இருப்பிடமாகிய—வானில்-தேவருலகத்தில்—வைத்தோ-விளைத்தவனே—வெஞ்செரு-வெவ்வியபோரிற்சிறந்த—மகள்வாசி - பாண்டியனது குதிரைமுகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு—கைத்தோ - அக்குதிரைமுகத்தைத் தீர்த்தவனே—கைமா - அயிராவதம்வளர்த்த— மயில் - தெய்வானையினது—செவ்வி-கலவிப்புதுமையினும்—நக்கீரர்சொல்-நக்கீரர்சொல்லிய திருமுருகாற்றுப்படை—தித்தித்தது - (உனக்கு) இனிமையாயிற்று—எ-று. சொல்-எழுவாய்- தித்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) மயில்வீரனே - மாவாய்நின்ற சூரனையும் கிரவுஞ்சகிரியையும் மாயையையுமறச்செற்று - அமராபதியையீடேற்றினவனே - பிரமாவைக்கோபித்தவனே - தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும் நக்கீரர் துதித்தபாடல் குதிரை முகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு அம்முகத்தைமாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று-எ-ம். (௫௧)

தித்திக்குந்தொந்திக் குதித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவிபத்
தித்திக்குந்தொத்திக் கறமொழிபாலக தேனலைத்துத்
தித்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்விளையுயிர்க் குஞ்சிதைதோற்
றித்திக்குந்தொந்திப் பனவேதுசெய்வினைத் தீவிலங்கே.

இ-ள். தித்திக்கும் - தித்தியென்னுந் தாளத்துக்கும்—தொந்திக்கும் - தொந்தியென்னுந்தாளத்திற்குமேற்க— நித்தம்புரியும் - நடனஞ்செய்கின்ற—சிவன்-பரமசிவனது—செவிபத்தித்திக்கு - இருசெவிகளின்புலனிடத்து—உற்று-நுழையும்படி—ஓம் - பிரணவப்பொருளை—திக்கற - மயக்கநீங்க—மொழி- உபதேசித்த—பாலகபாலனே—தேனலைத்து-பலகார நைவேத்தியத்தாற்றேனொழுகி—

இத்திக்கும் - இனிப்புத்திருக்கின்ற—தொந்திக்கு - வயிற்றையுடையகணபதிக்கு —இளையாய் - இளையோனே—வினை - கருப்பையிலுருவான—உயிர்க்கும் - சிவனுக்கும்—சிதை-அழிந்துபோகின்ற—தோத்தித்திக்கும் - தோற்பையாகியவுடம்புக்கு — தொந்திப்பன வேது - சம்பந்தப்பட்டுப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம்—செய்யான்முன்னியற்றிய —வினை-இருவினையினது— தீ-கொடிய—விலங்கே-தளைதானே—எ-று. தீ-எனுந் தோன்று வெழுவாய் - சொல்லென்னும் - பயனில்லையைக் குறிப்பாகக்காட்டிநின்றது. (கருத்து) இத்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செவியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கறவுபதேசித்தபாலகனே - தொந்திவிநாயகருக்கிளையோனே - உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப் பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமோ நீசொல்-என்பதாம். (௩௨)

தீவிலங்கங்கை தரித்தார்குமார திமிரமுந்நீர்
தீவிலங்கங்கை வருமான்மருக தெரிவற்றவான்
றீவிலங்கங்கை வரவாவினைக்குத் திரிந்துழலுந்
தீவிலங்கங்கை யமன்றொடராமற் றிதம்பெறவே.

இ-ள். தீ - கரத்திலக்கினியையும்—விலம் - புயத்தில்வில்வத்தையும்—கங்கை - சென்னியிற்கங்கையையும்—தரித்தார் · தரித்தபரமசிவனது—குமார-மைந்தனே—திமிர - இருணிறமான—முந்நீர்-சமுத்திரமும்—தீ-வறண்டுபோகத்தக்க- வில்-வில்வின்—அங்கம்-வித்தையில்—கைவரு - வல்லவரான—மான்மருக - திருமான்மருகோனே —தெரிவற்ற - அறிதற்கரிய—வான்-பெரிய—தீவில்-தீவுகளிலும் —அங்கங்கு-மற்றும்பலவிடங்களிலும்—ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களால் —அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க— இரைக்கு- உணவின்பொருட்டு — திரிந்துழலும்-அலைந்துதிரிகின்ற —தீ- புத்தியினது—விலங்கம்-பலத்ததொடர்ச்சியை—கை - ஒழிக்கவேண்டும்—யமன்றொடராமல்-இயமன்றொடர்ந்துபற்றாமல்—திதம்பெற- உனதுதிருவடியிலின்புற்றுறுதிப்படும்பொருட்டு—எ - று. தீ - தோன்று வெழுவாய்-கை-பயனில்—எ-அசை.(கருத்து.) கங்கையும்வில்வமுஞ்சூடியனலேந்திய பரமசிவனது மைந்தனே - கடலும்வாளும்படி விற்போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே-என்னை நமன்பிடித்துக்கொள்ளாமல் - யானுன்னடியை யுறுதியாய்ப்பற்றும்படி யைம்புலன்களி னிச்சையை யொழித்தருள்-என்பதாம். (௩௩)

திதத்தத்தத்தித்தத்தி திதாதைதாததுத் தித்தத்திதா
திதத்தத்தத்தித்தத்தி தித்தித்ததேதுத்து திதித்ததா

திதத்தத்தத்தித்த திதிதாதை தாததுத்தித் தத்தி
திதத்தத்தத்தித்திதி திதிதிதுதி தீதொத்ததே.

இ-ள். திதத்தத்தத்தித்த - திதத்தத்தத்தித்தவென்றுத்தாளமான கென — திதி - திருநடனத்தாற்காக்கின்ற — தாதை-பரமசிவனும், தாத - பிரமனும் — துத்தி - படப்பொறியினையுடைய — தத்தி - பாம்பினுடைய — தா-இடத்தையும் — திதே - நிலைபெற்ற — தத்து - ததும்புகின்ற — அத்தி - சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக்கொண்டு — திதி-தயிரானது — தித்தித்ததே - தித்திக்கின்றதென்று — து- உண்டகண்ணனும் — துதித்து-துதிசெய்துவணங்குகின்ற — இதத்து - பேரின்பசொரூபியான — ஆதி-முதல்வனே — தத்தத்து - தத்தத்தையுடைய — அத்தி - ஐராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட — தத்தை - கிளிபோன்றதெய்வயானைக்கு — தாத - தொண்டனே — தீதே - தீமையே — துதை- நெருங்கிய — தாது - சத்ததாதுகளானிறைந்ததும் — அகத்து-மரணத்தோடும் — உதி - சனனத்தோடும் — தத்து - பலதத்துகளோடும் — அத்து - இசைவுற்றதுமான — அத்தி - எலும்புகளை மூடிய — தித்தி- பையாகியவிவ்வுடல் — தீ-அக்கினியினால் — தீ-தகிக்கப்படுகின்ற — திதி-அந்நாளிலே — துதி - உன்னைத்துதிக்கும் — தீ-புத்தி — தொத்தது-உனக்கேயடிமையாகவேண்டும் — எ-று. தீ-எழுவாய் - தொத்தது-பயனிலை- ஏ - அசை - (கருத்து) திதத்தத்தத்தித்தவென்றுத்தாளத்தாணடிக்கும்-பரமசிவனும்-பிரம்மாவும்- தயிருண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும் பயலாகக்கொண்ட திருமாலும் - வணங்குகின்றமுதல்வனே - தெய்வயானைதாசனே-சனன மரணத்திற்கிடமாயெலும்புமுதலிய தாதுகணிறைந்த பொல்லாத விவ்வுடற்பை - தீயில் வேகுங்காலுன்னைத் துதிக்குமென்புத்தியை யுனதடிமைக் காட்படுத்தவேண்டும்-என்பதாம். (௫௪)

தீதோமரணந் தவிரும்பிறப்பறுந் தீயகற்புந்
தீதோமரணம் பரமீதுகானவர் சேனைமுற்றுந்
தீதோமரணந் தனபூதரிரண் டேத்தியமுத்
தீதோமரண மலைபாணியென்றுனா தென்னுறவே.

இ-ள். தீதோ - தீக்குமாத்திரமோ — மரணம் - இறப்பும் — தவிரும்-ஒழியும் — பிறப்பு-சனனமும் — அறும்- நீங்குமாதலால் — தீய-கொடியதொழிலை — கல்-கற்கின்ற — புந்தி - மனமே — தோம் குற்றத்திற்கு — அரண் -இடமாகிய — அம்பரமீது - சமுத்திரத்திலே — தானவர்-அசுரருடைய — சேனைமுற்றும் - சேனையனைத்தையும் — தீ-தகித்த — தோமர-கைவேலையுடையோனே — ணைத்தன - இருபை

யாளனே—பூசுரர்-வேதியர்கள்—திரண்டு கூட்டநின்றேத்த—எத்
திய-வணங்கத்தக்க—முத்து - சரவணமு[illegible]த்த,
ஓமரண -மறையோர்செய்வேள்வியினவிர்ப்பாகத்திற்குரியவனே,
மலையாளி - குறிஞ்சிநிலத்தையாள்பவனே—என்றுனை என்றுது
திசெய் — தென்னுற - அழகும்பெறும்படியாக—[illegible] நீ - தோ
ன்று வெழுவாய்-உரை-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) [illegible]யையே
கருதுகின்றபுத்தியே - சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்கிளையறமாய்த்த
வேலையுடையவனே வேதியர்க டொழத்தக்க சரவணமுத்தானவ
னே - மறையோர்செய்யும் யாகத்தினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவனே-
குறிஞ்சிநிலத்திற் கிறைவனான கந்தனே-யென்று துதித்தாலுனது
இமைமாத்திரமல்ல சனனமரணமுமறும்-என்பதாம். (௫௫)

தென்னவனங்கனஞ் சூழ்காத்திரிநக சூலகரத்
தென்னவனங்கனந் தப்பதநீட்டினன் செல்வமுன்பின்
தென்னவனங்கனன் னீற்றாற்றிருத்திய தென்னவின்னந்
தென்னவனங்கனங் கைச்சிலைக்கூனையுந் தீர்த்தருளே.

இ-ள். தென்னவனம்-தென்னஞ்சோலைகளையும்—கனம் -மேக
ங்கள்—சூழ்-கவிந்திராநின்ற—கா-பூஞ்சோலைகளையுமுடைய—தி
ரிநக-திருத்தணி—பரங்குன்று- செங்கோடென்னுமூன்றுமலைகளை
யுமுடையோனே— சூலகர - கையிற்சூலாயுதத்தையுடைய—தென்
னவன் - தென்றிசைத்தலைவனாகியமனது—அங்கனந்த- உருவழியு
ம்படி, பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தைநீட்டியுதைத்தபரமசிவனது,
செல்வ- மைந்தனே—முன்-முற்காலத்தில்—பின்-பின்னேகூனையு
டைய—தென்னவன்-பாண்டியனது—அங்க-உடலை— நன்னீற்று
ல்-நன்மையைத்தரும்விபூதியினால்—திருத்தியதென்ன - நிமிர்த்தி
னதுபோல—இன்னம்-இப்போதும்—தென்ன - வனப்புவாய்ந்த,
அனங்கன் - மன்மதனது—அம்-அழகிய—கை - கையிற்பிடித்த—
சிலை-கருப்புவில்லினது— கூனையும்-வளைவையும், தீர்த்து-நீக்கி—
அருள் - மதனென்மேற்பாணப்பிரயோகஞ்செய்யாதபடிஉன்மா
லையைத்தந்தருளவேண்டும்—எ-று. நீ-தோன்றா வெழுவாய் - தீர்த்
தருள்-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) திருத்தணிகை திருப்பரங்கு
ன்று திருச்செங்கோடென்னு மூன்றுமலைகளிலுமுறைபவனே-கூ
ற்றையுதைத்த பரமசிவனதுமைந்தனே - முன் பாண்டியனது கூ
னை நிமிர்த்தினதுபோல என்னைவருத்த மன்மதன் கருப்புவில்லை
வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௫௬)

தித்தன்பரவை வெளுநீங்கிச்சேய்தொழச் செல்பதவுந்
தித்தன்பரவை முறையிடமாங்குறை நீங்குறவே

சித்தன்பாவை தழைக்கவிண்காவெனச் சென்னியின்மேற்
சித்தன்பரவையில் வேலத்தனே குரு சீலத்தனே.

இ-ள். சித்தன் - கிரணங்களையுடையசூரியன்—பாவு - சஞ்சரிக்கின்ற—ஐ - அழகிய—வெளி ஆகாசத்தையும்—தீங்கி - கடந்து—சேய்-பின்ளையாகியபிரமாவும்—தொழ - வணங்கும்படி—செல் - சென்று—பதவுத்தித்தன் - பாதத்தையூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்த திருமாலும்—பாவை-சமுத்திரமும்—முறையிட - அலறுகையில்—மாமாவுருக்கொண்டுநின்றசூரனுல் — குறை - உண்டானகுறைபாட்டையும்—சிங்கு - தீமையையும்—உறவே-முழுதும்—தீத்து - அற்றுப்போகும்படியொழித்து — அன்பர் - அடியார்களுடைய—அவை-கூட்டம்—தழைக்க-அதிகரிக்கும்படி—விண்- அமராபதியை, காவென - காப்பாற்றென்றுசொல்லி—சென்னியின்மேல் - முடியின்மேல்—சித்தன்-கங்கையைச்சூடியபரமசிவன்—பாவு - துதித்த—ஐயில்-கூரிய—வேல் - வேலாயுதத்தை—அத்தனே - கரத்திலுடையமுருகக்கடவுளே—குருசீலத்தனே-குருவாகிப்பரமசிவனுக்குப் பிரணவப்பொருளையுபதேசித்தநற்குணக்குன்றமே — எ-று. (கருத்து) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதைக்கண்டு சமுத்திரத்தின்கண் மாவுருக்கொண்டுநின்ற சூரனைவதைத்துப் பத்தர்குழாந் துன்பமாற்றுவாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரமசிவன்சொல்லுங்கால்வணங்கி யப்படியேமுடித்த வேலாயுதனே-அப்பரமசிவனுக்குக்குருவாயுபதேசித்தவனே-என்பதாம். (௩எ)

சீலங்கனமுற்ற பங்காகரசல சேரக்கதி
சீலங்கனமுற்ற முத்தூர்செந்தூரசி கண்டியஞ்சு
சீலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினன்சீ
சீலங்கனமுற்ற விப்பிறப்பூடினிச் சேர்ப்பதன்றே.

இ-ள். சீலம் - தயாளத்திலும்—கன-மகத்துவத்திலும்—முற்று-மேற்பட்ட — அபங்கா - பங்கமிலாதவனே — கர - கோபத்தையுடைய—சலதி-சமுத்திரத்தின்கண்—ரக்க- அசுரக்கூட்டமாகிய—தீ - திருவை—லங்கன-கடிந்தவனே—முற்றம்- முன்றிலின்கண்—முத்து - முத்துகள்—ஊர் - இறைந்திருக்கின்ற—செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்வாழ்பவனே—சிகண்டி-மயில்வாகனனே—அம் - அழகிய—சுசி-பரிசுத்தமானவனே—லங்கனம்- பசியாகியவக்கினியினல்—உற்ற-பொருந்திய-வேதனை - வருத்தத்தை—மேவி - அடைந்து—தியங்கினம் - மயங்குகின்றேன்—சீசீ- இதுமிகவுமிகழ்ச்சியான — லங்கனம்-பங்கமாம்—முற்ற - முழுதுமாதலால்— இப்பிறப்

பூடு-இப்படிப்பட்டதனைத்திலே—இனி- இனிமேலும்—சேர்ப்பது-சேரப்பண்ணுவது—அன்று-நன்றல்ல—எ-று. இக்கவியிரண்டிம்-சேர்ப்பதென்னுமொரோவெழுவாயையும்-அன்றென்னுமொரோபயனிலையையுங் கொண்டு முடிந்தன. (கருத்து) பங்கமற்றவனே சமுத்திரத்தின்கண் ணசுரர்களையமாய்த்தவனே திருச்செந்தூர் நாயகனே-மயில்வாகனனே-பரிசுத்தமானவனே- உநாக்கினிக்கேயினைதேடிவருத்துகின்ற யிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தையின்னும் யானடையாதிருக்கும்படி யொழித்தனன்று-எ-ம். (௫அ)

சேர்ப்பதுமாலய நீலோற்பலகிரித் தெய்வவள்ளி
சேர்ப்பதுமாலய முற்றாரெனப்பலர் செப்பவெப்புச்
சேர்ப்பதுமாலய வத்தைமன்யாக்கை சிதைவதன்முன்
சேர்ப்பதுமாலய வாசவன்செப்பிய செப்பதத்தே.

இ-ள். சேர்-நெருங்கியிருக்கின்ற—பதும்-தாமரைகளும்—ஆல-அசைகின்ற—அம்-ஜலத்தின்கண்—நீலோற்பல-செங்கழுநீர்—மலர்கின்ற—கிரி-திருத்தணியில்வாழும்—தெய்வ - தெய்விகமாகிய—வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு—சேர்ப்ப-தலைவனே—துயா-தும்பலினுல்—லயமுற்றார்-மரணமடைந்தார்—என-என்று—பலர் - பலரும்-செப்ப-சொல்ல—வெப்பு-வெதும்புகின்ற—சேர்ப்பது-சிலேத்துமமும்—மால்- மயக்கமும்—அயவத்தை - பஞ்சாவஸ்தைகளும்—மன்-நிலைபெற்ற- யாக்கை-இவ்வுடல்—சிதைவதன்முன்- அழிவதற்கு முன்னமே—சேர்ப்பது - என்னைச்சேர்த்தருளவேண்டும்—மால்-விஷ்ணுவும்— அய-பிரம்மாவும்—வாசவன் - இந்திரனும் - செப்பிய-புகழ்ந்தோதிய—செ - சிவந்த—பதம் - திருவடித்தாமரையில்—எ-று. நீ-தோன்றுமெழுவாய் - சேர்ப்பதுபயனிலை- ஏ - அசை- (கருத்து) திருத்தணிமலையோனே-வள்ளிநாயகனே - வெப்பும் சிலேத்துமமுமயக்கமுமாகிய வவஸ்தைநிறைந்த வென்னுடலழிந்து விடுவதன்முன்னும் - தும்மினவுடனே யிறந்தானென்று பலர்சொல்வதன்முன்னும்-பிரமா-விஷ்ணு-இந்திரன் முதலினோர்புகழுநின் பாததாமரையி லென்னைச் சேர்ந்துக்கொள்ளவேண்டும்-எ-ம்.(௫௯)

செப்பத்தமதில மாற்றார்கொளுமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச்
செப்பத்தமதில யெங்குனுய்வார்தெய்வ வேழமுகன்
செப்பத்தமதில வானுதனேக்கினர் சேணில்வெள்ளிச்
செப்பத்தமதில வென்றார்குமாரவத் திக்கரசே.

இ-ள். செப்ப - நடுவுநிலைமையால்—தமது - தங்களுடைய—இலை-இல்வாழ்க்கைக்குரியமனைவியையும்—மாற்றார்-பகைஞர்கள்—

கொளுமுன்னம்-கைப்பற்றிக்கொள்ளுமுன்னமே—செல்வர்க்கு-ஐசுவரியவான்களுக்கு—இ-(வறியோர்க்கு) இட்டுண்ண—செப்பு-சிவந்த—அத்தமது-கையானது—இலை - இல்லையாயின்—எங்ஙன்-எப்படி—உய்வார்-பிழைப்பார்கள்—தெய்வ - தெய்விகமாகிய—வேழமுகன்-யானைமுகவிநாயகரால்—செப்பு-புகழப்பட்ட—அத்தம்-(அவ்வாறு) தம்பியே—தில்லை-சிதம்பரநடேசரான—வாள் - ஒளி பொருந்திய—நுதலோக்கினர் - நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்—சேணில்-ஆகாசத்தில்—வெள்ளி-வெள்ளியும்—செப்பு-செம்பும்—அத்த-பொன்னுமான—மதிலை-மதிலையுடைய திரிபுரத்தை—வென்றுசெயித்தவருமாகிய பரமசிவனது—குமார-மைந்தனே—அத்திக்கு - தெய்வயானை நாயகிக்கு—அரசே-தலைவனே—எ-று. செல்வர்-தோன்றுவெழுவாய் - எங்ஙனுய்வார் - பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) கணபதிக்கிளையோனே - பாலலோசனருந் திரிபுரதகனருந் தில்லை நடேசருமான பரமசிவனது மைந்தனே - தெய்வயானை நாயகனே - செல்வமுடையார்களது நிலையாமையென்றறிந்து மத ற னல்லறஞ் செய்யாதிருப்பாராயி னெப்படி கடைத்தேறுவார்கள்-என்பதாம். (௪௰)

திக்கரசத்திதவன் சென்றுமுன் றிதிகுமரர்வந்
திக்கரசத்தியிடத்தோயென்செய்வ தெனத்தருநீ
திக்கரசத்தி விதிர்த்திலையேலெவன் செய்குவரத்
திக்கரசத்தி யலைவாய்வளர் தித்திலக்கொழுந்தே.

இ-ள். திக்கர்-திக்குப்பாலர்களும்—அச-ஆட்டை—திதவன் - நிலைபெற்ற வாகனமாக வுடையவக்கினியும்—சென்றுமுன் - முற்காலத்திற் பரமசிவனிடத்திற்போய்--திதிகுமரர்-திதியின்பிள்ளைகளாகிய வசுரர்கள்செய்த வந்திக்கு-கொடுமைக்கு—அர- சங்கரனே—சத்தி-உமையை—இடத்தோய் - இடதுபாகத்தி லுடையோனே—என்செய்வது-எப்படித்தப்பிப்பிழைப்போம்—என - என்றுமுறையிடுகையில்—தரும் - அப்பரமசிவனுமக்களித்தருளிய—நீதி (அடியாரிடர் நீக்கும்) நெறியையுடைய—கரசத்தி- திருக்கரத்தின் வேலாயுதத்தை—விதிர்த்திலையேல்-நீ யெறிந்தவ்வசுரர்களை யழிக்காவிடில்—எவன்செய்குவர் - அத்தேவர்களென்னசெய்துபிழைப்பார்கள்—அத்திக்கு-தெய்வயானைக்கு—அரசு- நாயகனே—அத்தி-சமுத்திரத்தின்--அலைவாய்-அலைமோதுகின்ற திருச்செந்திற்பதியில்—வளர்-வளர்கின்ற—தித்திலக்கொழுந்தே-முத்தின்கொழுந்தொளியானவனே—எ-று. அவர்கள் - தோன்றுவெழுவாய் - எவன்செய்குவர் - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) தெய்வயானை நாயகனே-

திருச்செந்திற் பதியில்வாழுமுத்தொளியானவனே-முன்தேவர்கள் முறையிடக்கேட்டுப் பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலுத்தாவிடிலசுரர்கள்செய்த நிலைமையைக்கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெப்படி-என்பதாம். (௯௧)

திலமுந்தயில முநிகரவெங்குந் திகழ்தருசெந்
திலமுந்தயில முருகாவெனுநத் திநகையினித்
திலமுந்தயில முதத்தாலுருகிய சித்தவென்னே
திலமுந்தயில கலவினைமேவித் தியங்குவதே.

இ-ள். திலமும் - எள்ளும்—தயிலமும் - எண்ணெய்யும்—நிகா-ஒப்பாக—எங்கும்-எவ்விடங்களிலும்—திகழ்தரு-நிறைந்து விளங்குகின்ற—செந்தில-திருச்செந்திற்பதியோனே—முந்து - ஆயுதவருக்கங்களின்முதன்மையான, அயில-வேலாயுதத்தையுடையவனே—முருகா-குமாரக்கடவுளே—எனு- என்றுதுதித்தோலமிடாது—அத்தி-தெய்வயானைநாயகியினது—நகை-தந்தமாகிய—இன் - இனிய—தித்திலம்-முத்தானது—உந்து-செலுத்துகின்ற—அயில்- நுகரப்பட்ட—அமுதத்தால்-அதராவமுதத்தால் - உருகிய - குழைந்த—சித்த-இருதயத்தையுடையோனே—என் - என்னகாரணம்—ஏதிலம் - (வழியடிமையாகியயாம்) அயலோர்போல—முந்தயில்-முற்சனனத்தினுல்வந்த—அகல - பெரிதான—வினைமேவி- தீவினையுற்று—தியங்குவது-வருந்துகின்றது—எ-று. தியங்குவது- எழுவாய்-என்-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து) தெய்வயானை நாயகினதரபானத்தாலுருகு மிருதயனே - எங்குமெள்ளு மெண்ணெய்யும் போனிறைந்துவிளங்குகின்றவனே-முருகனே-வேலாயுதனே-செந்திப்பதியோனே-என்று துதியாம லுனதுவழியடிமையாகிய யாமயலோர்போலப் பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன-எ-ம். (௯௨)

தியங்காப்பொறியுண் டெனுந்தனுத்தீதலு மேதியையூர்
தியங்காப்பொறியுண் டவமிலியேயென்று செப்பலுஞ்சத்
தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படாது திரவெற்புதி
தியங்காப்பொறியுண்டை பண்டுயப்போர்செய்தசேவகனே.

இ-ள். தியங்கா- மயங்காத - பொறியுண்டெனும் - ஐம்பொறிகளையுடைய—தனு-உடல்-தீதலும்-வேகின்றதும்—மேதியை - எருமைக்கடாவை—ஊர்தி - வாகனமாகவுடையயமன்—அங்கா- (என்னைக்கொண்டுபோய்) வாயைத்திறவென்னும்—பொறி - யான்செய்

தபாவத்திற்காக நீயை—உன்- இன்னென்றும்—தவமிலியேயெ-ன்று - நற்றவத்தைச்செய்யாதபாவியேயென்றும்—செப்பலும்-சொல்லுதலும்—சத்தியம்- உண்மையாதலால்—கா - இனியாவது காத்தருளும்—பொறியுள்ளே - பிரமலிபியடைத்து—அயன்கைப்படாது-பிரமதேவன்சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியும்படி—இ-ர)நிலைபெற்ற—வெற்பு-கிரவுஞ்சகிரியை—நீறும் - சங்காரஞ்செய்துமதியும்—கா-கற்பகதருவும்—பொறியுள்ளே-செல்வத்தினையுமுடைய பொன்னுலகானது—பண்டு-பூர்வத்தில்—உய - பிழைக்கும்படி—போர்செய்த-போரினைச்செய்துவென்ற—சேவகனே - வீரனே—எ-று. நீ-தோன்றுமெழுவாய்-கா-பயனிலை - எ-அசை (கருத்து) முன்கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக்காத்த வீரனே, ஐம்பொறிகளையுடைய வுடல் சாம்பலாவதும்செய்த பாவத்துக்குத்தக்கபடி இப்பொறியைமூட்டும் யமதண்டனைக்கு நானென்னாவதும் சத்தியமினியாவ திவ்வுடற்சுமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக் காப்பாற்றவேண்டும்-என்பதாம். (௪௩)

சேவகமன்ன மலர்க்கோமுன்னிசொலத் தெய்வவள்ளி
சேவகமன்ன வதனாம்புயகிரி செற்றமுழுச்
சேவகமன்ன திருவாவினன்குடிச் செல்வகல்விச்
சேவகமன்ன முனிக்கெங்ஙனாணித் திகைப்புற்றதே.

இ-ள். சே-இடபவாகனத்தில்—அகம்-மேல்—மன்னு - நிலைபெற்றுவருகின்ற—அமலர்க்கு-பரமசிவனுக்கு—ஓம் - பிரணவப்பொருளை—முன் - பூர்வத்தில்—நீசொல - நீயுபதேசிக்க—தெய்வ-தெய்வீகமாகிய—வள்ளி - வள்ளிநாயகியினது—சே - சிவந்த—அகமன்ன - இருதயதாமரைபோன்ற—வதனாம்புய-முகாரவிந்தனே—கிரி-கிரவுஞ்சகிரியை—செற்ற-பிளந்த—முழுச-சேவக - ஒப்பற்ற வீரனே—மன்ன-தலைவனே—திருவாவினன்குடிச்செல்வ-சிறந்த பழனிப்பதிவாழுங்குமாரக்கடவுளே—கல்விச் சேவகம், வேதமோதுந்திறத்தையும்—அன்னம் - அன்னவாகனத்தையுமுடைய—முனி-பிரமா—எங்ஙன் - எவ்விதத்தினாலே— நாணி-வெட்கி - திகைப்புற்றது - அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது—எ-று. திகைப்புற்றது - எழுவாய் - எங்ஙன்-பயனிலை-கு-சாரியை-எ-அசை. (கருத்து) வள்ளிநாயகியிருதயதாமரைபோன்ற வதனாம்புயனே-கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவீரனே-பழனிப்பதியானே - தலைவனே பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதுந்திறத்தையுடைய பிரம்மா-பொருடெரியாமனாணித்திகைப்புற்றிருந்த செப்படி-என்பதாம். (௪௪)

திகைப்படங்கப்புயந் தந்தருளானென்ப டிங்களிய
திகைப்படங்கத்தமை யார்செய்திலாரென்ப டென்னனுய
திகைப்படங்கப்புகல் சேயென்பள்கன்னிகண் ணீர்தரவி
திகைப்படங்கத்தமை யாதெமையாட்கொளுஞ் சீகரமே.

இ-ள். திகைப்பள் - மயங்குகிறாள்—தங்க - தழுவியுயிர்பெற்றிருக்கும்படி—புயம்-தனதுபுயத்தை—தந்தருளான்-தந்தருளை செய்கின்றானில்லை—என்பள்-என்கிறாள்—திங்கள்-சந்திரனை, நிய திகைப்பள்-நித்தியமுமுபாலம்பனஞ்செய்கிறாள்—தம்- தனது—சத்து-இப்படிவருந்திமுறையிடுதலை—அமையார் - க்ஷமித்திரக்ஷிக்கின்றாரில்லை—செந்திலார்-செந்திற்குமரர், என்பள்-என்கிறாள்—தென்னன்-கூன்பாண்டியனது—உயதி- (சுர) வருத்தத்தின்—கைப்பு-வெப்பம்—அடங்க-தணியும்படி—புகல் - (தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தை) மொழிந்தருளிய — சேயென்பள் - சம்பந்தப்பிள்ளையேயென்றுஞ்சொல்லுகிறாள்—கன்னி - எனதுயிராகியபெண்ணானவள்—கண்ணீர்தர - கண்ணீர்சோரும்படியாக — (ஆதலால்) விதி-பிரமனது—கைப்படு-கையிற்சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற—அங்கத்து-உடற்பைக்குள்—அமையாது - இவ்வான்மாவமைக்கப்பட்டு சனனமுறாதபடி—எம்- எம்முடைய—ஐ - குலதெய்வமே—ஆட்கொளும்-அடிமைகொண்டருளவேண்டும்—சீகரமே .. அழகியகுமாரக்கடவுளே—எ-று. நீர்-தோன்றுவெழுவாய் - ஆட்கொளும்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) எங்கள் குலதெய்வமானவழகனே-என்னுயிராகிய பெண்ணானவள் செந்திற்பதியான் யான் முறையிடுங்குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை-அவன்புயத்தைத்தழுவத் தரவுமில்லையென்றும் - கூன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனேயென்றும் சொல்லுகிறாள்-சந்திரனையுந் தினந்தோறும்வெறுத்து மயங்குகிறாளினி யிப்படிப்பட்ட சனனமுற்று வருந்ாதவண்ண மாண்டுகொள்ளவேண்டும்-என்பதாம். (௪௫)

சீசரசிந்தூர வுத்தவெஞ்சூர செயபுயவ
சீகரசிந்தூர வல்லிசிங்கார சிவசுதசு
சீகரசிந்தூர கந்தரவாகன் சிறைவிடுஞ்சு
சீகரசிந்தூர மால்வினைக்குன்றைச் சிகண்டிகொண்டே,

இ-ள். சீகரம்-அலைகளையுடைய—சிந்து - சமுத்திரத்தின்கண்—ராவுத்த-இராவுத்தனான்—வெம்-கொடிய—சூர-சூரனை—செய -வென்றவனே—புய-உனதுதிருப்புயத்தை- வசிகா- வசிகரித்தலில்வா

குசையுள்ள—சித்ரா- விலநத்தையுடைய—வல்லி- வள்ளிநாயகிக் குரிய—சிங்கார-அலங்காரத்தையுடையவனே - சிவசுத - பரமசிவ னுமைந்தனே—சுசி-அக்கினியினது, கர-கையிலிருந்தவனே—சித்ரா- வெள்ளையானையையும்—சுந்தர - மேகத்தையும்—வாகன்- வாகனமாகக்கொண்டவிந்திரனது—சிறை-சிறையை—விடும் களைந்த—சுசிகர-பரிசுத்தனே—சித்ர-சித்ரவடி—உற - வலிய—மால்- மயக்கத்தைத்தாநின்ற—வினை-இருவினையாகிய - குன்றை- கன்மமலையை—சிகண்டி கொண்டு - மயில்வாகனரூடராயென்முன்னெழுந்தருளி—எ-று. நீ-தோன்று வெழுவாய்-சித்ர-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனைவென்றவனே, அழகிய புயாசலனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவன்மைந்தனே, அக்கினியின்கையிலிருந்தவனே, இந்திரனதுசிறையைக்களைந்தபரிசுத்தனே, நீ-மயிலேறிவந் தென்வினையாகிய குன்றைப் பொடிபடுத்தவேண்டும்-என்பதாம். (௬௬)

சிகண்டிதந்தத்த மரவாரிவிட்ட திதிபுத்ரரா
சிகண்டிதந்தத்த நகபூதரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச்
சிகண்டிதந்தத்த மலர்மேற்குவித்திடை செப்புருவஞ்
சிகண்டிதந்தத்த கற்போபலமென்னுஞ் சேகரனே.

இ-ள். சிகண்டி - மயில்வாகனத்தை—தத்த - சதிபாய்ந்துசெல்லும்படி—தமர-முழங்குகின்ற—வாரி - சமுத்திரத்தின்கண்—விட்டு-நடத்தி—அ-அந்த—திதி - திதியினுடைய—புத்ரராசி - பிள்ளைகளாகியவசுரக்கூட்டங்களை, கண்டித-சேதித்தவனே—தத்த-தந்தத்தையுடைய—நகபூதர - பாம்புபோன்றதிருச்செங்கோட்டுக்கதிபனே—தெய்வ-தெய்வீகமான—வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாதாகிய வள்ளிநாயகியை—கண்டு-பார்த்து—இதம் - இதமாக—அத்தமலர்- உன்கைகளாகியமலரை—மேற்குவித்து - சென்னிமேற்கூப்பி—இடை-பெண்மேயுன்இடையானது—செப்பு - சிறப்பித்துச்சொல்லத்தக்க—உரு-வடிவமாகிய—வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடியே—கண்-விழி—இத-நிலைபெற்ற—தத்து-ஆபத்துகளெல்லாம்—அகல் - நீங்குகின்ற—தபோபலம்- (விரகாக்கினையைத்தணித்தலால்நான்செய்)தவத்தின்பயனே — என்னும்-என்றுநலம்புனைந்துரைத்தும்—சேகரனே - தலைவனே — எ - று. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மயிலேறிச்சென்றசூரர்கிளையைமாய்த்தவனே-திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே-வள்ளிநாயகியைநோக்கிச் சென்னிமேற்கைகூப்பியுன்னிடைவஞ்சிக்கொடியே யன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நலம்பாராட்டுங்குமாரக்கடவுளே-என்பதாம். (௬௭)

சேகரவாரண வேல்வீரவேடச் சிறுமிபத
சேகரவாரண மேவும்புயாசல தீவினையின்
சேகரவாரண வெற்பாளநாளுந் திரியம்பகனூர்
சேகரவாரண நின்கையில்வாரணஞ் சீவனொன்றே.

இ-ள். சே - (அடியார்களை) காத்தலில் — கரவா - வஞ்சித்தலில்லாத — ரண - யுத்தத்தில்வலிதங்கிய — வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய — வீர - வீரனே — வேடச்சிறுமி - குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகியினது — பத-பாதத்தை — சேகர - முடியிற்றரித்தவனே — வாரணம்-தெய்வயானை — மேவும் - தழுவும் — புயாசல- மலைபோன்றபுயத்தையுடையவனே — தீவினையின்- கொடியவினையின் — சேகு-வயிரத்தை — அர - சங்கரிப்பவனே — ஆரண-வேதம்புகழ்கின்ற — வெற்பாள - திருச்செங்கோட்டு மலைக்கதிபனே — நாளும்-நாடோறும், திரியம்பகனூர் - திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவனது — சே-இடபவாகனமாகியவிஷ்ணுவின் — கர- கையிலிருக்கின்ற — வாரணம்-சங்குக்கும் — நின்-உனது, கையில்-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற, வாரணம்-கொடியாகியகோழிக்கும் — சீவனொன்றே - இரவுநீடியாமல்விடிதலைக்காட்டித் தொனிசெய்தலாலுங் கூவுதலாலும்பிராணனொன்றாகவேயிருக்குமோ — எ-று. சீவன் - எழுவாய் - ஒன்றே - பயனிலை- ஏ - அசை. (இவ்விரண்டுகவியும்குளகம்) (கருத்து) அடியார்களைக் காக்கும் வேலாயுதத்தையுடையவனே - வள்ளிநாயகிபதசேகரனே- தெய்வானைதழுவும்புயனே வயிரமானவினையையொழிப்பவனே- திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவனே - பரமசிவனுக் கிடபவாகனமாகி விஷ்ணுவின் கையிலிருக்கின்ற சங்கும் - உனதுகரத்திலிருக்கின்ற கொடியாகிய கோழியும் - பொழுதுவிடிதலைக் காட்டித் தொனிசெய்தலுங் கூவுதலுமொன்றாயிருத்தலா லவற்றிற்குப் பிராணனுமொன்றாகவேயிருக்குமோ-என்பதாம். (சஅ)

சீவனசத்துரு கன்பாற்பிறப்பறத் தேவருய்யச்
சீவனசத்துரு மிக்குமெய்யோன்கையிற் சேர்த்தசெவ்வேள்
சீவனசத்துருச் செய்யான்மருக வெனுதிடையே
சீவனசத்துரு வெய்தியெய்தாப்பழி சிந்திப்பதே.

இ-ள். சீவன் - பிராணன் — அசத்து - சத்தல்லவாகையால் (சீவனுந்தனுவுமியைந்திருக்கும்போதே) — உருகு-இளகத்தக்க — அன்பினால்-பத்தியினால் — பிறப்பு-சனனம் — அற- (சத்தின்னதென்றறிந்து) ஒழியும்படி — தேவர்-தேவர்கள் — உய்ய - பிழைக்கும்படியாய் — சிவன் - சிவகாரணனானபரமசிவனால் — அசத்து- ஆட்டுவாகன,

த்தையுடைய—உருபிக்கும் - வெப்பத்தைத்தருகின்ற—மெய்யோன் - தேகத்தையுடைய வக்கினியினது - கையில் - கரத்தில்—சேர்த்த - சேர்க்கப்பட்ட—செவ்வேள் - குமாரக்கடவுளே—ஶ்ரீ-பிரகாசம் பொருந்திய—வனசத்து - தாமரைத்தவிசையுடைய—உருச்செய்யாள் - சிவந்ததிருமேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்கு—மருக - மருமகனே—என்று - என்றுள்ளத்திருத்தித்தியானிக்காமல்—இடையே - மத்தியில—சீவன் - சீவனானது (சத்தாகியபரத்தையு மசத்தாகியதன்னையுமறிவதைவிட்டு)—அசத்து - அசத்தாகிய—உரு - (மலமாண்டமாகிய) உடலை—எய்தி - அடைந்து—எய்தாப்பழி - அதற்கேற்கத்தகாத பெரும்பழிகளை—சிந்திப்பது - (என்னிருதயம்)சிந்தித்துக்கொண் டவமேகாலங் கழிக்கின்றது—எ-று. இருதயம் - தோன்றாவெழுவாய், சிந்திப்பது-பயனிலை-ஏ - அசை - (கருத்து) சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதிமுதலிய பிறப்பொழியும்படி சத்தாகியபரனே-தேவர்களைக்காத்த செவ்வேளே - யிலக்குமியின்மருகோனே - என்றன்பினாலுஞ் சிந்தியாமலத்தேகம் பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாதபழியையென்னிருதயஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது-என்பதாம். (௯௧)

சிந்துரவித்தக வாரும்புகர்முகத் தெய்வவெள்ளைச்
சிந்துரவித்தக வல்லிசிங்காரசெந் தூரகுன்றஞ்
சிந்துரவித்தக முத்திக்குமாய்நின்ற செல்வதுஞ்சாச்
சிந்துரவித்த கனம்போலுமிங்கிளந் திங்களுமே.

இ-ள். சிந்துர - திலதந்தீட்டிய—இத்தகவு- இத்தகமைப்பாடு—ஆரும் - நிறைந்திருக்கின்ற—புகர்-புள்ளிபொருந்திய—முக-முகத்தையுடைய—தெய்வ - தெய்விகமான—வெள்ளைச்சிந்துர- அயிராவதத்தினிடம்வளர்ந்த—வித்தக - அற்புதமான—வல்லி - தெய்வயானைக்கு—சிங்கார- இனிமையானவனே—செந்தூர - செந்திற்பதிக்குநாயகனே—குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரியை—சிந்து - பொடிசெய்த—உர-வல்லவனே—வித்தக-சர்வக்கியனே—முத்திக்கும் - மோக்ஷத்திற்கும்—ஆய்-ஆராய்ந்தருள்செய்—நின்ற- அடியவர்கட்கெல்லாந்தாய்ப்போலநின்ற—செல்வ-செல்வனே, துஞ்சா-கண்ணுறங்காமன்முழங்குகின்றது—சிந்து-சமுத்திரமும்—ரவி-சூரியனுடைய—தகனம்போலும்-காந்தியைப்போலதகிக்கின்றது—இங்கு-இவ்விடத்தில் (இடைவிடாமல்)—இளம்-இளமைதங்கிய—திங்களும்-குளிர்ந்தசந்திரனும்—எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய் - ஆய் - பயனிலை-ஏ- அசை. (கருத்து) சிந்தூரந்தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராபதத்தினிடம் வளர்ந்த தெய்வயானைநாயகனே - முத்திக்குவித்த

கனே - இரவுஞ்சகிரியைத்தகர்த்தசெந்திநாயகனே - நிறைந்தசெல்வனே-சமுத்திரமுழங்கியும் - சந்திரன்வெப்பத்தைத்தந்தும் - என்னைவருத்துவதை நீயாய்ந்தருள்-என்பதாம். (௭௰)

திங்களுமாசுண மும்புனைவார்செல்வ னென்னையிரு
திங்களுமாசுண மாக்கும்பதாம்புயன் செந்திலன்னாள்
திங்களுமாசுண மன்போல்விழியுஞ் செழுங்கரும்புந்
திங்களுமாசுண நன்றுனமாற்றமுந் தீட்டினன்றே.

இ-ள். திங்களும்-சந்திரனையும்—மாசுணமும்- அரவத்தையும்—புனைவார் - தரித்துக்கொள்ளுகின்றபரமசிவனது—செல்வன் - புதல்வனும்—என் - என்னுடைய — ஐயிருதிங்களும் - பத்துமாதமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயின்சர்ப்பத்திலுறும் பிறவித்துன்பத்தையும்—மா - மிகவும்— சுணமாக்கும் - நீறாக்கத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய—பதாம்புயன் - திருவடித்தாமரையையுடையவனுமாகியகுமாரக்கடவுளது - செந்தில்-திருச்செந்திற்பதியை—அன்னாள் - ஒத்துவிளங்காநின்றவிம்மங்கையினுடைய—திங்கு - தீமைகளை—அளும்- உண்டாக்கும்—மாசு- (ஆத்துமகோடிகள்செய்யும் பாதகங்களாகிய) குற்றத்தை—உள் - ஆராய்கின்ற— நமன்போல்- யமனையொத்த—விழியும்-கண்ணையும்—செழும்- செழுமைதங்கிய—கரும்பும்-கன்னலும்— திம் - தித்திப்பான—களும்- தேனும்—மாசுண- (ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படிசெய்கின்ற—நன்றுன-மிகவுமினிமையான —மாற்றமும் - மொழியையும்— தீட்டின்- எழுதவுன்னாற்கூடுமானால்—நன்று - நன்மையாகும் — எ-று. மடலூர்தல்-தோன்றவெழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) சந்திரனையுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுந்தரித்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய வென்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங்குமாரக்கடவுளது செந்தூரையன்ன விம்மங்கையினது யமனையொத்தகண்ணையும் தேனினுங்கன்னலினுமினியமொழியையு முன்னாலெழுதக்கூடுமானாலாகும்-கூடாததான்மடலூர்தனன்றன்று-எ-ம். ()

தீட்டப்படாவினி யுன்னாலென்சென்னி கறைப்பிறப்பில்
தீட்டப்படாவி யவரல்லன்யான்றிக்கு நான்மருப்புந்
தீட்டப்படானை தமுகாசலன்சிறை விட்டவன்றாள்
தீட்டப்படாவி வனையேநினைவன்றி சாமுகனே.

இ-ள். தீட்டப்படா.- எழுதப்படாது—இனி- இனிமேல்—உன்- உன்னாலே—என்-என்னுடைய—சென்னி-தலையில்விதியை, கறை-

உயிரமுதலுயவற்றாலிறைந்த, பிறப்பில்-கருவிற்சனித்தலினால்—இட்டப்படி-அருசியையடைகின்ற—ஆவியவர் - உயிர்களையுடைய வரைப்போல—அல்லன்யான்-யானாகேன்—திக்கு-எட்டுதிக்குகளி ற்சென்ற—நான்மருப்பு - தனதுநான்குகொம்புகளையும்—இட்டு-கூர்மையிடுகின்றதும்—அ-அந்த—படா-பட்டமும்—வித - சித்திரவிதங்களும்பொருந்திய—முகாசலன் - முகத்தையுமுடையமலை போன்றவயிராவதத்திலேறுகின்றவிந்திரனது—சிறை-சிறையை—விட்டவன்-நீக்கியாண்டகுமாரக்கடவுளினுடைய—தாள்- திருவடித்தாமரையை—இட்ட-அடைய—படா- ஒருகாலுமழிவில்லாத—இவனையே-இப்படிப்பட்டமுருகனையே—நினைவன்-உள்ளத்திலிருத்தித்தியானிப்பேன்—(ஆதலால்) திசாமுகனே - பிரமனே—எ-று. சென்னி - எழுவாய்-இட்டப்படா - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) பிரமாவே யினி யென்னை யுதிரநிறைந்த கருக்குழியி லழுந்துவோரைப் போலினையாதே-இந்திரனது சிறையைத் தவிர்த்தாண்ட குமாரக்கடவுளது பாததாமரையை யடையும்பொருட்டவனையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேனாதலா லெனதுதலையுன்கையாலினி யெழுதப்படாது-என்பதாம். (எ௨)

திசாமுகவேதனை யன்பாற்கரன்றிங் கடங்களவ
திசாமுகவேதனை யீறிலுமீறிலர் சீறுமம்போ
திசாமுகவேதனை வெங்கண்டவேலன் றினைப்புனத்தந்
திசாமுகவேதனை நண்ணுதண்கார்வரை சேர்பவரே.

இ-ள். திசாமுக-நான்குதிக்குமுகங்களையுடைய—வேதன் - பிரமனும்—ஐயன்-அவனதுபிதாவாகியவிஷ்ணுவும்—பாற்கரன்- சூரியனும்—திங்கள்-சந்திரனும்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—அவதி - ஆயசுமுடிந்து—சாம்-இறக்கின்ற—உகவேதனையீறிலும்- யுகாந்தத்திற்றுன்புறுங்காலத்திலும்—ஈறிலர் - அழியார்கள்—சீறும் - கோபித்தொலிக்கின்ற—அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்தோன்றி—சாமுக-சாமுகத்தையுடையவனும்—வேதனை- தேவர்கட்குத்துன்பத்தை விளைக்கின்றவனுமாகியசூரனை—வெங்கண்ட - புறங்காட்டச்செய்த—வேலன் - வேலாயுதத்தையுடையமுருகன்வாசஞ்செய்கின்ற—தினைப்புன-தினைப்புனங்களையும்—தந்தி-யானைகளின் —சாமுக-கூட்டங்களையும்—வேதனை-மூங்கில்களையும்—நண்ணு- பொருந்தியிருக்கின்ற,தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கார்- மேகங்கள்தவழாநின்ற—வரை-பழமுதிர்சோலைமலையை—சேர்பவர் - அடைந்திடைவிடாமற்றியானிப்பவர்—எ-று. சேர்பவர்-எழுவாய் - ஈறிலர்- பயனி

லை-ஏ-அசை. (கருத்து) சமுத்திரத்தின்கட் சூரனைவென்றவேலாயுதப் பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையையடைபவர் பிரமா - விஷ்ணு - சந்திரசூரியர்களெல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்திலுந் துன்பமின்றி நித்தியராயிருப்பார்கள்-என்பதாம். (௭௩)

சேரப்பொருப்பட விற்றேனிறைவன் றிரைசிறையைச்
சேரப்பொருப்பட வல்லவன்சூரைக் கிரியுடன்
சேரப்பொருப்பட வென்றண்டரேத்திய சேவகன்வான்
சேரப்பொருப்பட வேணியிற்சேர்த்தவன் செய்தவமே.

இ-ள். சேர - சேரராசனது — பொருப்பு - கொல்லிமலைச்சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய — அடவி - வனத்தில் வாழ்கின்ற — தேன் - தேன்மொழியையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு — இறைவன்-காதலனே — திரை - அலையானது — சிறையை - கரையை — சேர்-அழியும்படி — அப்பு - மோதுகின்ற — ஓர் - ஒப்பற்ற — உப்பு-உவர்க்கடலை — அட-வற்றும்படிவேல்விட்ட — வல்லவன்- வல்லவனே — சூரை-சூரனை — கிரியுடன் - கிரவுஞ்சகிரியுடன் — சேர-அடியோடு — பொரு - போர்செய்து — பட - அழியும்படி — வென்று -செயித்து — அண்டர்-தேவர்களால் — ஏத்திய - துதிசெய்யப்பட்ட — சேவகன்-வீரனே — வான்சேரப்பு - ஆகாயகங்கையை — ஒருப்பட-ஒன்றாக — வேணியில் - சடையின்கண் — சேர்த்தவன்- அடக்கித்தரித்தபரமசிவன் — செய்தவமே-செய்தவமாகியமைந்தனே-எ-று. (கருத்து) கொல்லிமலை-வெள்ளிமலைச் சாரலையுடையவனத்தில்வாழ்கின்றவள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தை வேலால்வற்றும்படி செய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும்-கங்காதரராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னுமைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளே-என்பதாம். (௭௪)

செய்தவத்தாலஞ் சுசிரெழுத்தோதிலந் தீதலருஞ்
செய்தவத்தாலஞ் சுகம்பெறச்சேயுனைக் கேற்றுருப்போய்ச்
செய்தவத்தாலஞ் சுவைக்கனியீன்றதென் னேம்வினையே
செய்தவர்தாலஞ் சுகின்றனமும்மலச் செம்மல்கொண்டே.

இ-ள். செய்தவத்தால் - அழகிய தவத்தினாலாவது — அஞ்சுசிரெழுத்து-சிறந்தபஞ்சாக்ஷரத்தை — ஓதிலம் - துதிக்கின்றோமில்லை — தீது-தீமை — அலரும்-விளையும் — செய் - நரகபூமி — தவ - அழிந்து போகவும் — காலம் - உலகெல்லாம் — சுகம் - நன்மையை — பெற-அடையவும் — சேயுனக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாக வவதரித்துத் திரு

வாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்திறல்—எத்தருப்போய் - ஆறுருமா
றி—செய்த-சிவந்த—அந்நாலம்-அப்பெண்ணுருவாகியபனை —சு
வைக்கனி-இனியபழத்தை—ஈன்றது - தந்தது—என்னேப் - என்று
றுகின்றேரில்லை—வினையேசெய்து-தீவினையேபுரிந்து—தவ
த்தால்-வந்ததுன்பத்திறல்—அஞ்சுகின்றனம்-அச்சமுற்றிருக்கின்
றனம்—மும்மலச்செம்மல்கொண்டு - மும்மலமாகியபோர்வையை
த்தரித்துக்கொண்டு—எ-று. யாம்-தோன்றுவெழுவாய் - அஞ்சுகின்
றன-பயனிலை - இவ்விரண்டுகவியும் குளகம் (கருத்து) நெஞ்சமே
யுலகத்தார் நாகமெய்ஞ்ஞானமின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெ
ண்பனையாகிப் பழத்தைக்கொடுக்கவும் சம்பந்தராயவதரித்துத்தே
வாரத்தையருளிச்செய்த குமாரக்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது
பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்தில்முயலாமலும். தீவி
னைத்தொடர்பால் மும்மலப்பிணிப்புண்டு யாமவத்தின் முயன்று
அஞ்சுகின்றனம்-எ-ம். (௭௫)

செம்மலைவண்டு கடாரங்கமாவென்ற திண்படைவேற்
செம்மலைவண்டு வசவாரணத்தனைச் செப்பவுன்னிச்
செம்மலைவண்டு தவர்தமிழ்ப்பாணதெண் மங்கையில்வாய்
செம்மலைவண்டு விருப்புறுமோவிது தேர்ந்துரையே,

இ-ள். செம் - சிவந்தநிறத்தையுடைய—மலை - கிரவுஞ்சகிரியை
யும்—வண்டு-சங்கினங்கள்—உகள் - உலாவுகின்ற—தரங்கம்-கடலி
ன்கண்—மா-மாவடிவாய்நின்றசூரனை—வென்ற-செயித்த—திண்-
திண்ணிய—படைவேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—செம்மலை-கடவு
ளை—வண்-வளப்பமிகுந்த—துவசவாரணத்தானை - கோழிக்கொடி
யையுடைய குமாரக்கடவுளை—செப்ப- புகழ்ந்துபாட—உன்னி-நி
னைத்தும்—செம்மலை - மனதைப்புதைத்துவிடாதே—வண்டு- குற்
றம்—தவு-நீங்கிய—அம் - அழகிய—தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாண
னே—தெள்-தெளிர்தும்—தீம் - இனிப்புற்றும்—கையில்-கரத்தில்,
வாய்-வாய்ப்பினும்—செம்மலை - பழமையாகியபூவை—வண்டு - சு
ரும்பினங்கள்—விருப்புறுமோ- இச்சிக்குமோ—இது-இதை —தே
ர்ந்து-ஆராய்ந்து—உரை - அக்கடவுளை பலகாலும் புகழ்ந்துபாடு
—எ-று. நீ-தோன்றுவெழுவாய்-உரைபயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து)
குற்றமின்றி யின்னிசைபாடும் பாணனே- வண்டுகள்-அன்றலர்ந்த
மலர்களைவிட்டுப் பழமையாகியமலர்களைவிரும்புமா - அத்தன்மை
யள் யானென்றறிந்து-நீகிரவுஞ்சகிரியையும் - சமுத்திரத்தில் மரவ
டிவாய்நின்றசூரனையும்வென்ற கோழிக்கொடியோனுனைசந்தவாக

மியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பாடுவாயாக—என்பதாம். (௭௬)

தேனாவிடப்பணி யேறிமுப்புரஞ் செற்றபிரான்
றேனாவிடப்பணி சூராரியென்க தெரிவையர்பாற்
றேனாவிடப்பணி வாய்ப்படுமாறு செறிந்திலைத்
தேனாவிடப்பணித் தென்றோடியென்றுந் திரிபவரே.

இ-ள். தேனா - தேவர்களெல்லாங் கூடிச்செய்ததேனா—விட- அச்சமுறியுப்படி—பணி-செய்து—ஏறு - இடபவாகனத்தின்மேல்—ஏறி இவர்ந்து—முப்புரம்- திரிபுரத்தை—செற்ற- நகைத்தெரித்த—பிரான்-பரமசிவனுக்கு- தேர் - பிரணவப்பொருள் தெளியச்செய்த—ஐ-சுவாமியே—விள் - சொலத்தக்க—தப்பு-குற்றத்தால்—அணி-நெருங்கிய—சூராரி- சூரசங்காரனே—என்க-என்று துதிக்கக்கடவீர்கள்—தெரிவையர்பால்-காமவாஞ்சையால் பரத்தையரிடத்தில்—தேனா - தேரையானது—விட- விஷத்தையுடைய—பணி- பாம்பினது—வாய் - வாயில்—படுமாறு - அகப்பட்டாற் போலும்—செறிந்து - சிக்கிக்கொண்டு—அலகைத்தேனா - பேய்த்தேரொன்னுங்கானலை—விடு-ஊறுகின்ற—அப்பு- ஜலமானது—தணித்தென்று - சமீபமாயிருக்கின்றதென்று—ஓடியென்றும் - எப்போதுமோடியோடி—திரிபவரே - அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—எ-று. நீங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-என்க-பயனிலை. (கருத்து) பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தேரைபோல மாதராசைமயக்கத்திலகப்பட்டு கானலை நீரென்றெண்ணிச் செல்பவர்போலவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்பி வருந்துவோரே - யதைவிட்டு தேவர்கள்கட்டிச்சமைத்ததேரை முறித்து இடபமேறித் திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது சுவாமியே-சூரசங்காரனே என்று துதியுங்கள்-என்பதாம். (௭௭)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலைபிடிப்பத்
திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகன்சோத்
திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கைடம்போ
திரிபுரத்தப்புத் துறையாயுதவெனச் செப்புநெஞ்சே.

இ-ள். திரி-நீயென்றுந் திரிவாயாக—புரத்து - பூரநாளில்—அப்பு-கடல்சூழ்ந்த—புவி - பூவுலகத்தை—தர - பெற்றருளும்படிக்கு—தோன்றி- அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை- தன்னுள்பாகமாகியவிடதுகரத்தால்மேருவாகியவில்லை—பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச் செய்து—திரிபுரத்து-முப்புரத்தின்மேல்—அப்புத்தத்தலைப்பட- விஷ்ணுவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ் செய்யும்பொருட்டு—நாண்-

தனதுபாகமாகிய-வலதுகரத்தால்வாசகியாகிய நாணை—தொடும் - எறிட்ட—சேவகன்-பரமசிவனது—கோத்திரி- திருச்செங்கோட்டுமலையை—புரத்து-நகரமாகக்கொண்ட, அப்புத்திர-அந்தமைந்தனே—மான்மருக திருமான்மருகோனேயென்றும்—திருக்கை - திருக்கையென்று மீனையுடைய—அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்—திபு-அசுரராகியசத்துருக்களது—ரத்தப்புத்துறை - இரத்தங்களையே புதியவுறையாகத்தோய்ந்த—ஆயுதவேனை - வேலாயுதத்தையுடையவனேயென்றும்—செப்பு-புகழ்ந்துசொல்லி—நெஞ்சே-மனமே—எ-று. நீ-தோன்றாவெழுவாய்-திரி-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) நெஞ்சமே-பூதரனிற்பிறந்த லோகமாதாவாகிய பார்வதி வில்லைப்பிடித்துக்கொள்ளத்தா நாணேறிட்டுத் திரிபுரத்தின்மேல் விஷ்ணுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனாகிய திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே- திருமான் மருகோனே-சமுத்திரத்தில் அசுரரைவதைத்த வேலாயுதனேயென்றுசொல்லிக்கொண்டு நீ திரிவாயாக-என்பதாம். (௭௮)

செப்பாரமுதலை மன்னோதிகனங் குரும்பைமுலை
செப்பாரமுதலை கண்கானகைமுருந் தீரிருகண்
செப்பாரமுதலை வாவியிற்சென்ற பிரான்மருகன்
செப்பாரமுதலை வேர்களைவான்வரைச் சிறினுக்கே.

இ-ள். செப்பு - சொல்லானது—ஆரமுது - ஆரமுதம்போலும்—அல்-இருணிறமும்—ஐ- அழகும் - மன் - நிலைபெற்ற—ஓதி-கூந்தலானது—கனம்-மேகம்போலும்—குரும்பை - குரும்பையொத்த—முலை-தனமானது—செப்பு - செப்புப்போலும்—ஆர - முத்துகளையுடைய முது-பழமையாகிய—அலை - கடல்போலும்—கண்-விழியானது—கால்-ஒளிதங்கிய—நகை - பல்லானது—முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும்—ஈரிருகண் - நான்குகண்களையுடைய—செ-சிவந்த—பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கிய வானையை—வாவியில்-தடாகத்தின்கண்—சென்ற - ரக்ஷிக்கும்படிவிரைந்துபோன—பிரான்-திருமாலின்—மருகன் - மருகோனும்—செப்பார-சிவந்தன்னைப்புகழ்ந்துதுதிப்பவர்களது—முதலை- பிறப்பின்மூலத்தை—வேர்களைவான் - நிர்மூலமாக்குவோனுமாகிய குமாரக்கடவுளது — வரைச்சிறினுக்கு - மலையில்வாழு மங்கைக்கு—எ-று. செப்புமுதலிய-எழுவாய்-ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) தடாகத்தின்கண் முதலைவாயிற்சிக்க யானையை ரக்ஷித்த திருமான்மருகோனுந் தன்னைத் துதிப்பவர்களதுபிறப்பையொழிப்பவனுமான குமாரக்கடவுளினது மலையில்வாழு மங்கைக்

குமொழி-அமுதமும்-கூந்தல்-மேகமும் - தனம் - செப்பம்-கல்-உடலும்-போன்றிருக்கின்றன-என்பதாம். (எகூ)

சீராமராம சிவசங்கராநந் திருமுடிக்குச்
சீராமுராம துகாத்துழாயென்பர் தெண்டிரைமேற்
சீராமராம விறந்திறக்கத்தொட்ட செய்கழற்குச்
சீராமராம விமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே.

இ-ள். சீ-இலக்குமிக்குநாயகனுன—ராம-அழகிய—ராம- திருமாலே—சிவசங்கரா-பரமசிவனே—நும்- உங்கள்—திருமுடிக்கு-அழகியசென்னிகளுக்கு—சீர் - சிறந்ததன்மையாவது—ஆம் - கங்காசலத்தோடே—அரா - அரவாபரணமும்—மதுகர - தேன்பொருந்திய—துழாய்-திருத்துழாய்மாலையும்— என்பர் - என்றுசொல்லுவார்கள்—தெள்-தெளிந்த—திரைமேல் - அலைகையுடையகடலின்கண்—சீரா - கவசத்தை—மராம - மாமரமாய்நின்றசூரனது—திறம்-மார்பை—திறக்க-பிளக்கும்படி—தொட்ட - தனதுமெய்யிற்புனைந்த—செய்கழற்கு - முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-சிறப்பாயமைந்திருக்கும்— அரா-நெருங்கிய—மன் - நிலைபெற்ற—இமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட - கிரீடமணிந்த—சிகாவிம்பம் - வட்டவடிவாகியதலைகள்—எ-று. சிகாவிம்பம் - எழுவாய்-சீராம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) பரமசிவனே-யுமதுதிருமுடிக்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம்-திருமாலே யுமதுதிருமுடிக்கு சிறந்த திருத்துழாய்மாலிகையாம் - மெய்யிற் கவசத்தையணிந்து-சமுத்திரத்தின்கண் சூரனைவென்ற குமாரக்கடவுளது திருவடிக்கோ தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்-என்பதாம். (அ௰)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்புஞ்செவ் வேலவிலஞ்
சிகாவலவன்பரி வூரார்மதனித் திலஞ்சலரா
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ்
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றிலுந் தென்றலுமே.

இ-ள். சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர் - தனக்கன்புள்ளவடியார்க்கு—இதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள்செய்கின்ற — செவ்வேல்-அழகியவேலாயுதத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல - இலஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிவூரார் - என்னையலர்தூற்று மிவ்வூரினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மன்மதனும்—நித்திலம்-முத்துவிளைகின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்—கா- சோலையும்—அலவன்-சந்திரனும்—பரியங்கம் - கட்டிலும்—குழல் - புள்

ளாங்குழலார்—பெற்ற - என்னைப்பெற்றவளாகிய — தேமொழி-தி வ்வியமொழியையுடைய — வஞ்சி-தாயின் — காவு - காவலும் — அல ழலையெல்லாம்பெரிதல்ல — வன் - வலிய — பரியானலம் - வடவா முகாக்கினிபோன்றுவருத்துகின்றன — அன்றியும் - (காமனின்னமா கிய) அன்றிப்பட்சியும் — தென்றலும் (தோலிய) தென்றற்காற் றும் — எ-று. அன்றிலும்-தென்றலும்-எழுவாய் - புரியானலம்-பய னிலை - எ-அசை. (கருத்து) மயில்வாகனனே - அன்பர்க்கருளும்- வேலாயுதனே - இலஞ்சிப்பதியோனே-எனக்குப்பகைவராகிய ஆ ராராலும்-காமனாலும் கடலாலும் சோலையினாலும் கட்டிவினாலும்- வேய்ங்குழலாலும் - தாயின்காவலாலும் - உண்டாகுமிடர்பெரிதல் ல. அன்றிலும் தென்றலுமே வடவாமுகாக்கினிபோன் றிருக்கின் றன ஆகையால் எனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்-என்பதாம். (அ௩)

தென்றலையம்பு புனைவார்குமார திரி முந்நீர்த்
தென்றலையம்புய மின்கோமருக செழுமறைதேர்
தென்றலையம்பு சகபூதரவெரி சிந்திமன்றத்
தென்றலையம்பு படுநெறிபோயுயிர் தீர்க்கின்றதே.

இ-ள். தென் - வண்டுகளிசைபாடுகின்ற — தலை - சிரசின்கண் — அம்பு - கங்கையை — புனைவார் - அணியும்பரமசிவனது — குமார - மைந்தனே — திரி - இருணிறமுடைய — முந்நீர் - கடல்சூழ்ந்த — தென் - அழகிய — தலை - பூதேவிக்கும் — அம்புயம் - செந்தாமரைப் பூவில்வாசஞ்செய்கின்ற — மின் - சிதேவிக்கும் — கோ - நாயகனாகிய திருமாலினது, மருக - மருகனே — செழு - செழுமைதங்கிய — மறைதேர் - நான்குவேதங்களுந்துதிக்கின்ற, தென்றலை - தெற்கின் கண்ணதாகிய — அம் - அழகிய — புசக - பாம்புபோன்ற — பூதர - திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே — எரி - அக்கினியை — சிந்தி - கொட்டிக்கொண்டு — மன்றல் - வாசனைதோய்ந்த — தென்றல் - தென்றற்காற்றானது — ஐயம்பு - என்தேகத்தில் மன்மதனது பஞ்சபாணங்களும் — படு - தைத்த — நெறி - புண்வழியே — போய் - நுழைந்து — உயிர் - என்னுயிரை — தீர்க்கின்றது - (வருத்தி) நீக்குகின்றது — எ-று. தென்றல்-எழுவாய் - தீர்க்கின்றது - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) கங்கையைச்சூடிய பரமசிவனது மைந்தனே பூதேவி-சிதேவிகளி னாயகனான திருமான்மருகோனே - வேதங்கள்துதிக்கின்ற பாம்பு போன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில்வாழ்பவனே - காமபாணந் தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் றென்னுடலினுழைந் துயிரை வருத்துகின்றது-என்பதாம். (அ௪)

திராகமல சவிதிதபோக மெனத்தெளிந்தும்
திராகமல மெனக்கருதாத தென்செயவ நூல்
திராகமல னுகரப்பொறுப்ப னெனத்திருக்கண்
திராகமல மரவேகருகச் சிவந்தவனே.

இ-ள். திரா-நீங்காமல்—கமல-விஷ்ணுவினது நாபிக்கமலத்தில்—ச-சனித்தபிரம்மா—விதிதபோகமென-எழுதிய தலைவிதிப்பிராப்தமென்று—தெளிந்தும்-அறிந்திருந்தும்—தி-என்னறிவானது—ராகம்-இச்சையினால்—அவமென-இனிய பயனுடையோமல்லேமென்று—கருதாதது-நினையாதது—என்-என்னகாரணம்—செய்-குமாரக்கடவுளே—அவம்-பயனின்மையான—நூல்-சாஸ்திரங்களை—திர்-நீங்கிய—ஆகம-பரிசுத்தமான வாகமமுணர்ந்தோனே—லகு-அக்கினியானவனிப்பொழுது அற்பமானது—கரம்-என்கையில்—பொறுப்பன்-தாங்கிக்கொள்வேன்—என-என்றுசொல்ல—திருக்கண்-உனதுசிறந்தவிழியினாலே—தி-அவ்வக்கினியினது—ராகம்-சாந்தியொடுத்தசிவந்தநிறமெல்லாம்—அலமரவே-வருத்தமுற்றே—கருக-கருகும்படி—சிவந்தவனே-கோபித்தவனே—எ-று. அறிவு-எழுவாய்-கருதாததென்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) குமாரக்கடவுளே-பரிசுத்தவேதாகமமொழிந்தோனே-[இக்கனற்பொறிலகுவானது நான் கரத்திற்றாங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மைபேசினவக்கினியின்விறலடங்கி யுடல்கருகக் கோபித்தவிழியை யுடையவனேகமலோற்பவனான பிரம்மா விதியினாலுபவந்தவாறென்று தெளிந்தும்-எனதறிவானதாசை-பயன்படுவதன்றென்று கருதாததென்ன என்பதாம். (௮௫)

சிவசிவசங்கர வேலாயுததினை வஞ்சிகுறிஞ்
சிவசிவசங்கர வாமயில்வீர செகந்திருக்கண்
சிவசிவசங்கர மாவையெனுந்திற லோய்பொறைவா
சிவசிவசங்கர மான்பட்டவாவொளி சேர்ந்தபின்னே.

இ-ள். சிவ-ஏகவஸ்துவான—சிவ-பரமசிவனிடத்தில்—சம்-உற்பவித்த—கர-திருக்கரத்தில்—வேலாயுத-வேலாயுதத்தையுடையமுருகோனே—தினை-தினைப்புனத்தையுடைய—வஞ்சி-பெண்ணாகிய—குறிஞ்சி-குறிஞ்சிநிலத்தில்—வசி-வாசஞ்செய்கின்றவள்ளிநாயகியினது—வசங்கரவா-பக்கத்தைவிட்டகலாத—மயில்வீர-மயிலேறுஞ்சேவகனே—செகம்-உலகத்தின்கண்—திரு-சிறந்த—கண்-விழியினால்—சிவ-சிவ—கோபி-கோபி—சங்கர-எல்லாவாயுமழிக்கின்ற—மாவை-சூரனுருக்கொண்டமாமரத்தை—எனும்-என்

ந வேலாயுதத்தையேயும், திறலோய் - வீரனே, பொறைவாளி - மிகுந்தபொறுமையென்னும்பாணத்தின், வசிவசம் கூர்மையினிடத்தில், கா-கோபமுதலிய, மான்பட்ட - மிருகங்கள்விழுந்துவிட்டன, ஒளி-உனது திருவருளாகிய பிரகாசம், சேர்ந்தபின் - என்னிற்கலந்தவுடனே—எ-று. காமனே - எழுவாய் - பட்ட-பயனிலை-ஏ-அசை.ஆ-அசை. (கருத்து)ஏகவஸ்துவான பரமசிவனதுமைந்தனாகிய-வேலாயுதத்தையுடையோனே-தினைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகனே-மயிலேறும்வீரனே-மாவடிவாய்நின்ற சூரனைவென்ற வீரனே-நின்திருவருளின்பிரகாசத்தினால் எனதுகோபமென்னும்மிருகம் பொறுமையென்னு மாயுதத்தாலழிந்ததன்மைய தாயிற்று - என்பதாம். (அச)

சேந்தமராத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண்
சேந்தமராத்துடன் கொன்றசெவ்வேல திருமுடிமேற்
சேந்தமராத்துட ரச்சூடிமைந்த திளைத்திளைத்தேன்
சேந்தமராத்துட ரின்னாரியென்னுமிச் சேறுபுக்கே.

இ-ள். சேந்த-கந்தனே, மராத்துடர்-கடப்பமாலிகையைப்புனைந்து, தானவர்சேனையை-அசுரர்கூட்டங்களை, தெள் - தெளிந்த, திரை-அலையையுடைய கடலினிடத்தில், கண்சேந்து - விழிகள்சிவந்து, அ-அந்த, மராத்துடன்-மாமரமாய்நின்றசூரனுடன், கொன்ற-வதைசெய்த, செவ்வேல-சிவந்த வேலாயுதத்தையுடையோனே, திருமுடிமேல்-அழகியசிரசின்கண், சே-இளமையான, இந்து-சந்திரனையும், அம்-கங்காசலத்தையும், அரா-சர்ப்பத்தையும், துள்-துள்ளலை, தர-கொடுக்கும்படி, சூடி - தரித்தபரமசிவனது, மைந்த-புதல்வனே, திளைத்து-மூழ்கி, இளைத்தேன் - மெலிந்துவருந்தினேன், சே-என்னைக்காத்தருள்வாய், தமரா-சுற்றத்தாராக, துடர்-பற்றிய, இல்-மனைவாழ்க்கையும், நாரி-பெண்ணாசையும், என்னும்-என்றுசொல்லப்பட்ட, இச்சேறு-இந்தச்சேற்றில், புக்கு - பிரவேசித்து—எ-று. நீ-தோன்றா வெழுவாய்-சே-பயனிலை-ஏ-அசை.(கருத்து) கடப்பமாலையைப்புனையுஞ் சேந்தனே- சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அசுரர்கிளையையழித்த வேலாயுதனே- சந்திரனையும் - கங்கையையும் - சர்ப்பாபரணத்தையும் - தரித்தபரமசிவனது மைந்தனே - என்னைச் சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார் - மனைவி-மனை-என்னுஞ்சேற்றில் மூழ்கிவருந்துகின்றேன் - இனியாகிலு மென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்-எ-ம். (அரு)

சேறலைத்தாறலைக் கப்பாலெழுந்து செழுங்கமுகிற்
சேறலைத்தாறலைக் குஞ்செந்திலாய்சிந்தை நிநெறியிற்

சேறலைத்தா றலைத் தீர்க்குங்குமார திரியவினைச்
சேறலைத்தா றலைக் கத்தகுமோமெய்த் திரங்கண்டுமே.

இ-ள். சேறு - சேற்றை — அலைத்து-உழக்கி — ஆறு - ஆற்றினின்றும் — அலைக்கப்பாலெழுந்து - அலைகளுக்குமேலெழும்பி — செழும்-செழுமைதங்கிய — கமுகின்-கமுகமரத்தில் — சேல் - சேற்கெண்டையானது — தலை-அக்கமுகின்றலையிலிருக்கின்ற — தாறு- குலைகளை — அலைக்கும் - அலைக்காநின்றவளப்பத்தையுடைய — செந்திலாய்-திருச்செந்திலையகனே — சிந்தை-என்மனதானது — தீநெறியில்-கொடியமார்க்கத்தில் — சேறலை - செல்லுதலையும் — தாறு- அளவுபடாத — அலை - அக்கியானவிருளையடைதலையும் — தீர்க்கும்- நீக்கியருளுகின்ற — குமார - குமாரக்கடவுளே — திரிய - மாறுபடும்படி — வினை-இருவினையாகிய — சேறு-சேற்றின்கண் — அலைத்து-துன்பப்படுத்தி — ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர்போலென்னுயிரைக்கவரத்தகுமோ — மெய்த்திரம்- உனதருளினுண்மைத்திறத்தை — கண்டும்-கண்டதுவேபற்றாயிருக்கவென்னுகிற வென்னை — எ-று. தீ-தோன்றாவெழுவாய் - ஆறலைக்கத்தகுமோ-பயனிலை. (கருத்து.) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்கு மேலெழும்பி கமுகின்குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே - அடியார்களது வக்கியான விருளைநீக்கி யவரை நன்னெறியிற்செலுத்துங் குமாரக்கடவுளே-உன்னருளின் றிறத்தைக்கண்டநிந்தவென்னை யிருவினைச் சேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ-என்பதாம். [தவிர்த்தாளவேண்டுதல்-குறிப்பு.] (அரு)

திறம்பாடுவர்தண் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேதத்துமாந்
திறம்பாடுவர்முது நீரெனக்காய்பவர் செந்தினைமேல்
திறம்பாடுவரிதழ் கண்டுருகாநிற்பர் செப்புறச்செந்
திறம்பாடுவரி லிவர்வல்லவர்நஞ் செயல்கொள்ளவே.

இ-ள். திறம்-நமதுவெற்றியை — பாடுவர்- துதிக்கின்றார் — தண்-தண்ணிய — புன.- புனத்தில்வாழும் — தெய்வமே - தேவதையே — என்பர் - என்றழைக்கின்றார் — (அவரியாரெனில்) சேதத்து- சேட்டையுடைய — மாந்திறம்- வலிபொருந்தியமாமரமாய் நின்ற சூரன்றன்கிளையோடு — பாடு- அழித்தான் — உவர் - உவர்ப்பையுடைய — முது-பழமையாகிய — நீர்-கடலின்கண்ணே — என-என்று (தேவர்கள்சொல்லும்படி) — காய்பவர் - கோபித்தவராகும் — செம்-சிவந்த — தினைமேல்-தினைப்புனத்தின்கண் — திறம்பாள்- நீங்காதிருக்கின்றவளாகிய வள்ளிநாயகியேயுனது — துவர் - பவழம்போன்ற — இத

ழ்கண்டு - அதரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே—உருகாநிற்பர்- மன
முருகிநின்றார் — செப்புற - ஏதோவொருவார்த்தை சொல்லுதற்
காகவே—செந்தில்-செந்திற்பதியென்னும்— தம்பாடு - தம்மிடத்தி
ல், வரில் - வருவாராகுல், இவர் - இப்பேர்ப்பட்டவர்—வல்லவர்-
சாமர்த்தியரோ — நம்-நமது—செயல் - உபசாரச்செய்கையை, கொ
ள்ள - பெற்றுக்கொள்வதற்கு—எ-று. இவர்-எழுவாய்-வல்லவர்-பய
னிலே. (கருத்து) நாயகியே சமுத்திரத்தின்கண் சூரன் கிளையோடு
அழிந்தானென்றுதேவர்கள்சொல்லும்படி வதைத்தவர் - வந்ததோ
வொருவார்த்தை சொல்லும்பொருட்டிங்கே நமது வெற்றியைப்பு
கழுகின்றார் புனத்தெய்வமே யென்றழைக்கின்றார் - இனைப்புனத்
திலிருக்கு முனது பவழதிறம்போன்றவிதழைப்பார்த்து மனமுரு
கிநிற்கின்ற - இவர் தமது செந்திற்பதியில் வருவாராகுல் நாம்செய்
யுமுபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான்-என்பதாம். (அஎ)

செயலங்கைவாளை யிறைகோயிலைச்சிவ ஞரமுறைச்
செயலங்கைவாளை முகிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான்
செயலங்கைவாளை முனைவேலையன்னவிச் சேயுறையுஞ்
செயலங்கைவாளை யுகள்செந்தில்வாழ்பவள் சேல்விழியே.

இ-ள். செயல் - சேற்றிலுண்டாகின்ற—அம்- அழகிய—கை-ஒ
ப்பற்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—ஐ-சிரேஷ்டமான— இறை - பிர
ம்மாவின்—கோயிலை-ஆலயமாகிய தாமரையையும்—சிவனூர் - பர
மசிவனுண்ட — அமுதை- விஷத்தையும்—செய - வெற்றிபொருந்
திய—லங்கை- இலங்காபுரியினது—வாளை - பிரகாசத்தினழகை—
முனி-கோபித்த—கொண்டல்-மேகநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமரது—
வாளியை - பாணத்தையும் -தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத்தலைவ
னாகியவிந்திரனது—செயல்-போர்புரிகின்ற—அங்கை - அங்கையி
ற்பற்றிய—வாளை-வாளாயுதத்தையும்—முனை-கூர்மைபொருந்திய
வேலை - வேலாயுதத்தையும்— அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன—
இச்சேயுறையும் - இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய—செய்-வயலையு
முடைய— அலம் - கலப்பையை—கை - கோபித்துமோதி — வாளை-
வாளைமீன்கள் — உகள் - புரளுகின்ற (வளப்பத்தையுடைய)—செந்
தில்-திருச்செந்திற்பதியில்—வாழ்பவள்- வாழும்பெண்ணினது—
சேல் - சேற்கெண்டைபோன்ற— விழி - கண்களிரண்டும்—எ-று.
விழி-எழுவாய்-அன்ன-பயனிலே-எ- றவை. (கருத்து) குமாரக்கடவு
ளமர்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்
கள் பிரம்மாவுக்குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கையை
யழித்த ஸ்ரீராமரது பாணத்தையும். பரமசிவனுண்ட நஞ்சையும்.
இந்திரன் கைவாளையும் ஒத்துவிளங்குகின்றன-என்பதாம். (அஅ)

சேலையிலாருந் தவன்சூலமேறச் சினத்தவன்கண்
சேலையிலாருந் திவனுற்பவையா ரிந்திரியச்
சேலையிலாரும் பராபரிபுக்குறச் சிக்கெனுமிச்
சேலையிலாருந் திறையிட்டனர்தங்கள் சித்தங்களே.

இ-ள். அசேலை - சோகமாத்தை—இலார் - இல்லிடமாகவுடைய வமணர்கள்—உந்து-உயர்ந்த—அ-அந்த—வன் - வலிய - சூலம்-கழுவில்—ஏற-ஏறியழியும்படிக்கு—சினத்தவன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த்தேவாரம்பாடிசெயித்தவன் — கண் - விழியானது—சேல்-சேற்கெண்டைக்கும்—ஐயில்-வேலுக்கும்—ஆர் - ஒப்பாகிய—உந்தி - கான்யாற்றையுடைய—வனுற்பவை- வனத்திலுற்பவித்தவள்ளிநாயகிக்கு—அரசு - தலைவனானகுமாரக்கடவுள்—இந்திரியச்சேலை - பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை—இலார்- நீக்கியதபோதனர்கட்கும்—உம்பர் - தேவர்கட்கும்—ஆப - துன்பத்தைவிளைத்த—ரிபு-சத்துருவாகியசூரனை—குற-குற்றும்படி—சிக்கெனும் - இறுக்கிக் கட்டிய—இச்சேலையில் - பீதாம்பரக்கச்சையில்—ஆரும்- மாதர்களெல்லாம்—திறையிட்டனர் - கப்பமாகச்சமர்ப்பித்தார்கள் —தங்கள்-தங்கடங்கள்—சித்தங்கள்-இருதயங்களை—எ-று. ஆரும் - எழுவாய்-திறையிட்டனர்-பயனிலை—ஏ-அசை-(கருத்து) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச்சமணரைக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும்,வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகிய குமாரக்கடவுள் தேவர் முதலியோரை வருத்தியசூரனை வெல்லும்படி யழகியவரையிற்கட்டிய பீதாம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாக சமர்ப்பித்தார்கள்-என்பதாம். (௮௯)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதென்னர்ச்
சித்தத்தரங்கத்தர் சந்ததியேசெந்தி லாய்சலரா
சித்தத்தரங்கத் தரக்கரைச்செற்றகந் தாதிங்களிஞ்
சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தந் திகிரியையே.

இ-ள். சித்த - இருதயமானது, தரங்கத்தர் - நிலைப்படாமலலைபோற்புரளுந்தன்மையையுடையவர், சித்தி - மோக்ஷத்தை, எய்த-அடையும்படி, திரிகின்றது - அலைந்துதிரிகின்றது, என்-என்ன காரணம், அர்ச்சித்து - பூசைசெய்தே, அத்தர்-சுவாமியாகிய, அங்கத்தர் - எலும்பைமாலையாகவணிந்தபரமசிவனது, சந்ததியே-மைந்தனே, செந்திலாய் - திருச்செந்திற்பதியோனே, சலராசி-சமுத்திரத்தின்கண், தத்தாம்-தங்கட்ங்கள்வலிமையை, கத்து-ஆர்ப்பரித்துச்சொல்லிய, அரக்கரை - அசுரரை, செற்ற - செயித்த,

கந்தா - முருகனே, திங்கள்-சந்திரன், இஞ்சி - மதிலின்கண், தற்று - தவழுகின்ற, அரங்கத்தர் - திருவரங்கநாதருடைய, சேய்-பிள்ளையாகிய (பிரம்மாவின்) ஆரண - வேதம்பூசிக்கின்ற, நந்தி-பாம்புபோன்ற, கிரி - திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழும், ஐ-சுவாமியே—எ-று. கிரின்றது - எழுவாய்-என்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) திருச்செந்திற்பதிக்கதிபனே- சமுத்திரத்தின்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே-கந்தனே-வேதம்பூசித்த திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழ்கின்றவனே-பரமசிவனதுமைந்தனே - சித்ததிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோக்ஷத்தையடையும்படி அலைந்துதிரின்ற தென்னகாரணம்-என்பதாம். (கூ0)

திகிரிவலம்புரி மாற்கரியார்க்குப தேசஞ்சொன்ன
திகிரிவலம்புரி செய்யாரிலஞ்சி செந்தூர்கனந்த
திகிரிவலம்புரி வேறும்படைத்தருள் சேய்தணியில்
திகிரிவலம்புரி சூடியவானன்று சேடியின்றே.

இ-ள். திகிரி-சக்கராயுதத்தை, வலம் - வலதுகரத்தில், புரி - தரித்த, மாற்கு-விஷ்ணுவுக்கு, அரியார்க்கு - அறிதற்கரிதான பரமசிவனுக்கு, உபதேசஞ்சொன்ன - ஓங்காரப்பொருளையுபதேசித்தருளிய, திகிரி - சுவாமிமலையென்னுந்திருவேரகத்தையும், வலம்புரி-சங்கினங்கள், செய்-வயல்களின்கண், ஆர் - நிறைந்திருக்கின்ற, இலஞ்சி - திருவிலஞ்சிப்பதியையும், செந்தூர் - திருச்செந்தூரையும், கன-மேகங்கள்தவழாநின்ற, நந்தி - பாம்புபோன்ற, கிரி திருச்செங்கோட்டுமலையையும், வலம் - திருவலத்தையும், புரி வேறும் - மற்றைஸ்தலங்களையும், படைத்தருள் - தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய, சேய்-குமாரக்கடவுளது, தணியில்-திருத்தணிகையில், திகிரி - மூங்கிலானது, வலம்புரி- நந்தியாவட்டத்தை, சூடியவா-சூடியவிதத்தின்குறி, நன்று-நன்றாகவிருக்கின்றது, சேடி - தோழியே, இன்று - இன்றையதினம்—எ-று. சூடியவா - எழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) தோழியே-பரமசிவனுக்குபதேசித்த - சுவாமிமலை - திருவிலஞ்சி-திருச்செந்தூர்-திருச்செங்கோட்டுமலை - திருவலம் - இவைமுதலாகியபலவேறுஸ்தலங்களிலுமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகைமலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங் குறி நன்றாயிருக்கின்றது-எ-ம். (கூக)

சேடிவணங்கு வளைத்தோளெனப்புணர் சேயவட
சேடிவணக்கு திருத்தணிகாவல நின்செருக்காற்

சேடிவணங்கு கொடியிடைபாரையென் செப்புமுலை
சேடிவணங்கு தலைக்களிற்ந்தது செல்லநில்லே.

இ-ள். சேடு-அழகியதாகும், இ-இந்த, அணங்கு-பங்கையினது, வளை-வளையலையணிந்த, தோளென - தோளென்று மிகவு மகிழ்ந் து, புணர்-முன்வேண்டினகாலத்தெனனை மணம்புணர்ந்த, சேய-முருகனே, வடசேடி - வடக்கின்கண்ணதாகிய வித்தைய ருலகம்-வணங்கு-வழிப்படத்தக்க, திருத்தணி-திருத்தணிகைக்கு, காவல-தலைவனே, நின்-நினது, செருக்கால்-செருக்கினால்—சேடி-கர்வி த்திருக்கின்ற—வணங்கு-துவளாநின்ற—கொடி - கொடிபோன்ற, இடையாரா-இடையையுடையபரத்தையரா— என்செப்பு - நிந்தித் துப்பேசவேண்டியகாரண மென்னவிருக்கின்றது—முலைச்சேடு-எனதுகொங்கையின்றிரகுதியை—இவணம்-இப்படி— திரட்சி- இன் மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய—களிறு- என் பாலன்—ஈந்தது-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்னிடத்து வ ராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநில்லு—எ - று. நீ-தோன்று வெழுவாய்-நில்பயனிலை-எ-அசை.(கருத்து) தணிகைமலையில் வாழ் வோனே-பண்டென்னை மிகவுமழகுடையவளென்று மணம்புணர் ந்த சேயோனே-நீ இப்போது கலந்தகளிப்பான் மிகுதியடைந்த பரத்தை யராயான் நிந்தித்து பேசவேண்டிய காரணமென்னவிரு க்கின்றது-எனது யௌவனபருவத்தை யிம்மழலைச்சொல்லையுடை ய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலா லப்பரத்தையர்பாற்றனே செ ல்லென்பால் வரவேண்டியதில்லை-எ-ம். (௯௨)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானறி யானிறைகைச்
செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த
செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடிரு மானிறம்போற்
செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே.

இ-ள். செல் - மேகத்தை—அலை - அசைக்கின்ற—அம் - அழகி ய—பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த—செந்திலான் - திருச்செந்திற்ப தியையுடையவன்—அறியான்- அறிகின்றானில்லை— இறை-பரமசிவ னது —கை-கரத்தில்—செல்லல் - போகாதே—ஐயம்-பிச்சைக்கு—பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க - இரக்கும்படியாய் — எ ன-என்று—தெறித்த-தமதிரத்தத்தைபிரமகபாலத்திற் றெறித்தவரு ம்—செல்லல் - துன்பத்தையும்—ஐயம் - பயத்தையும்—பொழில்-பெருமையையுமுடைய—லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்- உ ண்டாக்கினவருமாகிய— திருமால்- ஸ்ரீராமரது—நிறம்போல் - நீல

திறத்தைப்போல—செல்-நடக்கின்ற—அல் - இராக்காலத்தில்—ஐயம்பு-மன்மதனது பஞ்சபாணமானது—ஒழி - அழியும்படி—லாகவம்-மிகவுநொய்யதான—மாதுவிர் - மங்கையினுயிரை—சேதிப்பது-வதைக்கின்றதை—எ-று. செந்திலான்-எழுவாய் - அறியான்-பயனிலை - ஏ - அசை. (கருத்து) பரமசிவனது கையிலிருக்கின்ற பிரமகபாலத்தில் தமதிரத்தத்தை பலியாகவார்த்தவரும்-| இலங்காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின் னிறம்போலிருண்ட விராக்காலத்தில் காமபாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்றதைச் செந்திலாயகனறியானோ-எ-ம். (௬௩)

சேதிக்கனைத்துகளாக்குநோக்கினன் செல்வசெந்திற்
சேதிக்கனைத்து நிலைபெறச்சூரங்கஞ் சீரங்கமால்
சேதிக்கனைத்துவரிதோயயில்கொடெத் சேர்க்கவந்தாற்
சேதிக்கனைத்து வருமாமறலி திறலினையே.

இ-ள். சேது-சிவந்த—இக்கனை - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது—துகளாக்கும் - சாம்பலாகும்படியெரித்த—நோக்கினன்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது—செல்வ-மைந்தனே—செந்திற்சே-திருச்செந்தூர்முருகனே—திக்கனைத்தும் - திசைகளெல்லாம்—நிலைபெற-நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்—சூர்- சூரனுடைய—அங்கம்-உடலை—சீரங்கம்-திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற, மால்-விஷ்ணுவினது—சே-பிள்ளையாகியபிரமா—திக்க - திகைக்கும்படி—நைத்து-அழித்து—உவரி-சமுத்திரத்தில்—தோய்- மூழ்கிய—அயில்கொடு - வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—எத்சேர்க்கவந்தால்-என்னை யமபடாள்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்—சேதி-கண்டிப்பாயாக—கனைத்துவரும்- கனைத்துக்கொண்டுவராநின்ற—மாமறலி-பெரியயமனது—திறலினை- உக்ரவல்லமையை—எ-று. நீ - தோன்றாவெழுவாய்-சேதி-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனதுமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்கின்ற சுவாமியே-நீ பிரமன் றிகைக்கவும்-திக்குகளெல்லாநிலைபெறவும்-சூரனைவென்று சமுத்திரத்திற்றோய்ந்த வேலாயுதத்தினாலேயென்னைக்கட்டிகொண்டுபோகவரும் யமனதுவலியைச் சேதிக்கவேண்டும்-எ-ம். (௬௪)

திறவாவனக புரிவாசனிக்கச் சிகரிநெஞ்சத்
திறவாவனச முனியைவென்றேய்தென் றிசைத்திருச்செந்
திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத்
திறவாவனநின் றிருவானதண்டைத் திருவடியே.

இ-ள். திறவு - திறவுகோல், ஆ-ஆனவனே, அனக - பாவமற்ற, புரி - கயிலாயத்தினது, வாசல் - கதவை, நீக்க - திறக்க, கிரி - கிரவுஞ்சகிரியினது, நெஞ்சம் - மார்பை, திறவு - பிளந்து, ஆ - ஆச்சரியமாக, வனச - தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற,முனியை-பிரமனையும் — வென்றோய்-செயித்தவனே — தென்றிசை - தெற்கின்கண்ணதாகிய — திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில் — தவா - நீங்காதமர்ந்தருளுகின்ற — வன - அழகிய — மயிலோய் - மயில்வாகனத்தையுடையவனே — அந்தகாலம் - என்னுடல்கெடுமெனித்தியகாலத்தில் — என்சிந்தை-எனதுசிந்தனையை — வைக்க - ஒருவழிப்படுத்திச்சேர்ப்பதற்கு — திறவாவன - அடைக்கலஸ்தானமெலவயெனில் — நின் - நினது — திருவான - சிறப்பையுடையனவாகிய, தண்டை-தண்டையையணிந்த — திருவடி - திருவடியே — எ-று. திருவடி - எழுவாய். திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) கயிலாயத்தின் கதவுதிறக்கும்படிசெய்கின்றவனே - கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து பிரமாவையும் வென்றோனே-தெற்கின்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில் வாழும்மயில்வாகனனே-என்னனித்தியகாலத்தி லுனதுதண்டையணிந்த தாளே யென்சிந்தையைவைக்கு மடைக்கலஸ்தானமாம்-எ-ம். (கரு)

திருக்கையம்போதிக ளோகஞ்சமோ நஞ்ச மோதிருமால்
திருக்கையம்போசெய்ய வேலோவிலோசனந் தென்னனங்கத்
திருக்கையம்போருகக் கைந்நீற்றின்மாற்றிதென் னூல்சிவபத்
திருக்கையம்போக வுரைத்தோன்சிலம்பிற் சிறுமிதற்கே.

இ-ள். திருக்கை - திருக்கையென்னும்மீனையுடைய — அம்போதிகளோ - சமுத்திரங்களோ — கஞ்சமோ - தாமரையோ — நஞ்சமோ-விஷமோ — திருமால்- விஷ்ணுவினது — திருக்கை-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற — அம்போ-பாணமோ — செய்ய-சிவந்த — வேலோ-வேலாயுதமோ — விலோசனம்-கண் — தென்னன் - கூன்பாண்டியனது — அங்கத்திருக்கை-முதுகின்கூனை — அம்போருகம்- தாமரைமலர்போன்ற — கைந்நீற்றின் - கரத்திற்றரித்ததிருநீற்றினால் — மாற்றி-நீக்கி — தென்னூல் - தமிழ்நூலாகிய — சிவபத்தி-சிவபத்தியைவிளைவிக்கும் — ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை) — ஐயம்போக - பரசமயநூல்களினாலுண்டாகுஞ்சந்தேகநிவர்த்தியாக — உரைத்தோன் - சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மலர்ந்தருளியகுமாரக்கடவுளது — சிலம்பில்- மலையின்கண்ணிருக்கின்ற — சிறுமிதற்கு - சிறியாளாகியகன்னிக்கு — எ-று. விலோசனம்- எழுவாய் - சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து) முன்சம்பந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத் திருநீற்றுற்சமணமதப்பூண்டிறுத்த பா

ண்டியன தூங்கிளைமாற்றியும்-எச்சமயம்பெரிதோவென்று மையம ற்றுச் சைவமேபெரிதென்று நம்பும்படி தமிழ்வேதமாகிய தேவா ரத்தை மொழிந்தருளிய-குமாரக்கடவுளது - மலையின்கண் வாழும் வள்ளியினதுகண் சமுத்திரமோ-தாமரையோ-விடமோ-அம்போ- வேலோ-என்பதாம். (௬௭)

சிறுமிக்குமா நிகர்வீர்ப்பரைச் சிதையுயிர்த்துச்
சிறுமிக் குமர சரணமென்னீருய்ப்பீர் செந்தினைமேற்
சிறுமிக்குமர புரைத்துநின்றோன் சிலை வேட்டுவனெச்
சிறுமிக்குமர வணிமுடியான்மகன் சேவடிக்கே.

இ-ள். சிறு - சிறிதான — உமிக்கும் - குற்றுமியையாயினும் — மாநிகர்வீர்பரை - நெற்கெட்டுண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்றிருப்பவரே — சிதை - அழிந்துபோவதும் — உயிர் - பிராணனுக்கு — துச்சில் - ஒதுக்கிடமுமாகிய இவ்வுடலின்கண் — துமி - ஒருதுமியளவுண்டாகுங்காலத்திலும் — குமர - குமரனே — சரணம் - உனக்கடைக்கலம் — என்னீர்-என்றுசொல்லுங்கள் — உய்வீர் - பிழைப்பீர்கள் — செம்-சிவந்த — தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாசஞ்செய்த — சிறுமிக்கு - வள்ளிநாயகிக்கு — மரபு - தமதுமரபின்வழிகளை — உரைத்து-எடுத்துரைத்த — நின்றோன் - குறையிரந்துநின்றவனும் — சிலை - வில்லையுடைய — வேட்டுவன் - வேடத்திருமேனியையுடைய கண்ணப்பநாயனார் — எச்சில் - ஊன்முதலியவற்றைமுன்றுமிழ்ந்து நிவேதித்தவெச்சிலை — து - உவப்புடனேயுண்டவராகிய — மிக்கும்-மேன்மையாக — அரவு-சர்ப்பாபரணத்தை — அணி- தரித்த — முடியான் - முடியையுடையபரமசிவனது — மகன் - மைந்தனுமாகிய குமாரக்கடவுளினது — சேவடிக்கு - சிறியதிருவடியைக்கருதிக்கொண்டே — எ-று. நீர்-தோன்றுவெழுவாய்- உய்வீர் - பயனிலை-எ-து. (கருத்து) சிற்றுமியுமீயாமன் மரம்போன்றிருப்பவர் களே நீங்கள் பிழைப்பதெப்படி-நீர் துய்முக்காலையிலாவது தினை ப்புனத்தின்கண் வள்ளியம்மையினிடத்துத் தமது மரபை யோ தினின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலை யினிதா கக்கொண்ட பரமசிவன் மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியின் திருவடி யைக் கருதிக் குமரனே-சரணமென்றீராகில் பிழைப்பீர்கள்-எ-ம்()

சிரங்கரக மதமோது திகிரி செங்கைகொண்ட
சிரங்காரக மருகந்தேசிக செந்தினைமேற்
சிரங்காக தனகிரிதோய்சந்த செந்தமிழ்நாத்
சிரங்காக விதொருதவென்பார்க்கில்லை தீவினையே.

இ-ள். சிரம்-கலப்பையையும்—கரா-முதலையினது—கம் - தலையை—அற-அறும்படி—மோது-அமர்செய்த—திகிரி-சக்கரத்தையும்—செம்-சிவந்த—கை-கரத்தில்—கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீரங்கன்-திருவரங்கத்தையுடையதிருமாலும், ஆகமர்-ஆகமவேதத்தையருளிய பரமசிவனும் — உகந்த - விருப்பத்தக்க—தேசிக - அழகனே—செம்-சிவந்த—தினைமேல்- தினைப்புனத்தில்வாழும்— சீர்-சிறந்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக - சாந்தணிந்த—தனகிரி-தனமாகியமலையை—தோய்-தழுவிய—கந்த - குமாரக்கடவுளே—செந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்பநுவலின்—சீரங்க-சீர்முதலியவெட்டுறுப்புக்குரியபாவலனே—ரசகவிநோத-கீதத்திலுல்லாசனே—என்பார்க்கு-என்று நாடோறுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தீவினை-கொடியவினைசேராது—எ-று. தீவினை-எழுவாய்-இல்லை - பயனிலை - ஏ-அசை. (கருத்து) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்தையுமுடைய திருமான்மருகோனே-சுந்தரனே - தினைப்புனத்தில் வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே- இயலிசைமுதலிய தமிழ்நூற்குரியவிநோதனே - என்றுதுதிப்பவர்கட்குத் தீவினையில்லை-என்பதாம். (௬௮)

தீவினையற்ற சினந்திரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தந்
தீவினையற்ற வநந்தாவெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல்
தீவினையற்ற புனமான்கொழுநன் செழுங்கநகத்
தீவினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே.

இ-ள். தீ-அக்கினியானவன்—வினையற்ற - தீக்ஷண்ணியமாகதகிக்கின்றதன்செய்கையற்றதுபோல்—சினந்திர்-கோபநீங்கிய—அகத்துள் - நமதுசாந்தவிருதயத்துள்—மெய் - உண்மையாகிய—தீபம்-ஞானவிளக்கை—நந்தந்தீவினை- நம்முடையதீவினையாகிய—அல்-இருளானது—தவ - கெடும்படி—நந்தாது- அவிந்துபோகாமல்—எடுத்தனம்-ஏற்றிவைத்தோம்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்- தினைப்பயிர்விளைவில்—தீ-தீய்ந்துபோகும்—வினையற்ற - செய்கையில்லாத—புன-புனத்தில்வாழும்—மான்-மான்போன்ற கண்ணையுடையவள்ளியம்மைக்கு—கொழுநன் - நாயகனாகிய— செழும் - செழுமைதங்கிய — கனகத்தீவினை - பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷவுலகத்தை—அற்ற - பாசபந்தங்களைநீங்கிய— அடியார்க்கு-தமதடியார்கட்கு—அருள் - கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரிய—செல்வனுக்கு-அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—எ-று. யாம் - தோன்றாவெழுவாய்-எடுத்தனம் - பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து) வளப்பமிகுந்த-தினைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மைக்கு நாயகனு

ம்-பற்றற்றவடியார்கட்கு - மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமாகிய குமாரக்கடவுளுக்கு நமது காந்தவிருதயத்தகழியி லுண்மையாகிய ஞானவிளக்கை யேற்றிவைத்தோம்-என்பதாம். (கக)

செல்வத்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் றெய்வமின்னூர்
செல்வந்திகழு நமதின்மைதீர்க்கும்வெங் கூற்றுமைக்குச்
செல்வத்திகழு திருக்கையில்வேறினை காத்தசெல்வி
செல்வந்திகழு மணவாளனல்குந் திருவடியே.

இ-ள். செல்-அங்குசென்று—வத்தி - வணக்கஞ்செய்—கழுமல ம்-குமாரக்கடவுளானவர் முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளி ய சீகாழிப்பதியின்கண்—நெஞ்சமே - இருதயமே—அவன்-அவர து—தெய்வ-தெய்விகமாகிய—மின்-தெய்வயானை—ஊர் - ஏறிவ ருகின்ற- செல்-மேகவாகனமானது—வந்து-வந்து—இகழும்- (பி றரால்) இகழப்படும்—நமது - நம்முடைய—இன்மை - இல்லாமை யாவும்—தீர்க்கும் - நீக்கிவிடும்—வெம்-கொடிய கூற்றுவற்கு-ய மனுக்கு—செல் - நம்மேனடப்பதாகிய — வத்தி-கொடுமையை— கழும்-துடைத்துவிடும்—திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்க ரத்தின்—வேல்-வேலாயுதமானது—தினைகாத்த - தினைப்புனங்காவ ல்பூண்ட—செல்வி-வள்ளிநாயகியினது—செல்வம்- பெருஞ்சிறப் பாக—திகழும் - (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற—மணவாளன்- நாயக னாகிய கந்தசுவாமியானவர்—நல்குந்திருவடி - தனதுதிருவடித்தா மரையை நமக்குத்தந்தருள்வார் —எ-று. ந் - தோன்றுவெழுவாய்- வத்தி-பயனில்லை - ஏ-அசை. (கருத்து) நெஞ்சமேதெய்வயானையின து வாகனமாகியமேகநமது வறுமையைத் தவிர்க்கும் குமாரக்கட வுளது வேலாயுதம் நமக்குவரும் யமதண்டனையைநீக்கிவிடும்-வள் ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசுவாமி தமது திருவடித்தாமரை யைத் தந்தருளுவராதலால் நீயக்கடவுண்முன் சம்பந்தப்பிள்ளை யாயவதரித்த சீகாழியிற்சென்றனை வணங்கு-என்பதாம். (௱)

கந்தரந்தாதிமூலமும் உரையும்-முற்றிற்று.

